

ଭାବନାପିକା ।

ସଙ୍ଗାଳିଖେଳ ଦୟକଥରେ ଅସମ୍ଭା ଜୀବନ
ମାତ୍ର ବା ୨୭ ଓ ୨୭ ଉପରେ ସଙ୍ଗାଳିଖେଳ
କରେଇ ଓ ନ୍ୟୁନଧ୍ୟୁମୀ କୋଠିମାଳ କର ଦେବ
ବିନା ବଞ୍ଚିଲାଇ କଣିକ ସମ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେ ଉପବାରେ
ବଜ୍ରୀୟ ଲବହୃମେଷ ଉଚ୍ଚର ଦେଇଅଛନ୍ତି କି
ଦେବକଳ ଦାୟୀୟ ଉପରେ କରେଥ ଓ ମୋଟି-
ମାଳ ଦଳ ଦେବାର ଅବେଳା ଘଣ୍ଟୀୟ ଲବହୃ-
ମେଷ କେଇଅଛନ୍ତି । ସେହି ଏହିଥିର ମାହ
କର ଦେବ ।

କେବଳ କାମର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଗାର ଇଂସନ୍ ଦେବ
ତିବୁ ସହିବାର ମେଥିମ୍‌ପୁର ସମାବସାର
ଦେଖିଅବୁନ୍ଦି ବ ଦୁଇ ସହିଲରେ ଛନ୍ଦଗୁଡ଼
ଲୁଠିଅବୁ ଯେ ନଳିଗ୍ରାମର ହଙ୍ଗାମା ଅଧିଶ୍ଵରେ
ଥିବ ଯାଇଗୁଣା ଅବାମୀମାତେ ତୁବନ୍ତୁ ବ ଜନୀ
ଗ୍ରାମର ମନ୍ଦିରରେଥିରେ ଗୁରୁ ମୋହନ ପ୍ରକାଶ
ବରେ ଘୋଟ ମର ନାହିଁ । ସେ ଜୀବନ ଅଛୁ
ଦେବିଳ କୃଥ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ ଧର ପଡ଼ିବା ବୟବେ
ଦେଉଠାରେ ଲୁଚ ରହ ଆହି । ମେଉଁ ବନ୍ଦିର
ଘୋଟା ଦେବ ଶ୍ରାପ ହୋଇଅଛୁ ବେ କରେ
ଗାନ୍ଧବମ୍ଭୀ ଥିଲୁ ଯେ ଧୂମରତ ଗାନ୍ଧବରେ ହେ
ମହିମାମାରୁ ବାହାର ଦେହକୁ ଘୋଡ଼ିଦେଇଲୁ ।
ଅନ୍ତର୍ବାହାର ଫଳ ଏ ଘରେ ଜଣା ପଢ଼ିଲା ।

ଏ କରି ମାନେଷିକୁପଟ୍ଟଣ ଛବାଇଲା କୋ-
ବଦମାର ପ୍ଲାଟଟ ଥିଲାଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧରାଏନ୍ତି
ବାଜିବରେ ଥିଲା । ଆହାର କାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଭୂଳ ଓରଣ୍ଡ ବବାକଖାନ ଘେରାଇଥା । ତାହାର
ଧରିବା ବାରବ ଟ ୨୦ ବା ସୁରଯର କ୍ଷେତ୍ର
ଯିବାର ଗୋବଳା ପ୍ଲାଟଟ ଘେରେଟରେ ବାହାର
ଥିଲା । କଷ୍ଟକର କୁଅର ସେ ଭାବୁ ମୋକଦମାର
ଅନ୍ୟ ଧରାଇବର ଦକ୍ଷତ ବିରାଜ ଦେଲେ ଏହା
ଦଗନ୍ତରେ ଲୁଚ ରହିଥିଲା । ସେ ବାଜପୁରୀବୋ-
ବାର ଛଜିଲରେ ଲୁଚିଥିଲା । ଗୋବଳ କଳାପ
ଦକ୍ଷତ ମହିମତ ଦେକ୍କିପାରିବା ସବ୍ରାତ କର

କୌତୁକ ପ୍ରଦୂଷିକ ସାହୁମ୍ୟରେ ଜାହାନ୍ତି
ଧର ପୁଲଙ୍କୁ ଦେବଥକୁ ।

ପନ୍ଦିତୀମାର ଦଳାମା ମୋହଦମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମେଦିମାକାରକରୁ ଅବସ୍ଥା ହେଲୁ ତୁ ଏହା “କୁଆ-
ଦେଇ ବୋଧାଳ ବୟସ ବଳ ହେଉଥିଲୁ ।
ତ ୨୨ ବେଳେ ଅସାମୀ ଗଲାବ ପାଇଥିଲୁ ଏବଂ
ଅଛି ଥବେଇ ଅସାମୀ ଜାମେହରେ ମୁକ୍ତ ଦୋଷ
ଅଛିଲୁ । ପନ୍ଦିତୀମାର ୨୫ ବାବେଗା ମହିନେର
ଇବସ ସମୟେଣ୍ଟ ଦୋଷାବ୍ଧିରୁ ଏବଂ ଯେ ଆଜାର
ସମସ୍ତ କବିତାବଳୀ ମେଦିମାଯୁଦ୍ଧରୁ ଦବଳ ଦୋଷ
ଅବସଥାରୁ । ଉକରେଇବେ କାହିଁ ଦେଖିବାଲାକ
ଶୁଣ ଏ ମୋହଦମାର ଅବସଥାକ ତରୁଆଯାଇଲୁ
ଶୁଣାଯାଏ ମୁଢି ଘରମୋହଦମ ଦେଖାଇ ସହ ଛନ୍ଦ
ଦେଇବୁ କବିତାମ ଓ ଲଜନକର୍ତ୍ତା ବେବେଳେ
ଜାକଦିବତାରୁ ଅନେବ ପକ୍ଷା ବରକୁ ଯଠାର
ସବୁରେ । ପନ୍ଦିତୀମାର ଅଜାନ ପୁଲାଙ୍କରମରୁଷ
ମାତେ ଓ ଏ ଦେଇ ପକ୍ଷା ପକ୍ଷାରେ ତଥା
ବରକୁ ଯଠାରଥାଯାଇ କହିବ ହନୁତୀକାର ଦେଇ
ଦିଇବ ॥”

ବର୍ଷ ଏହି ଦୁଇପଦ୍ମର ସ୍ତାନ କିଶୋରରେ
ପଦମଦେବଙ୍କ କୋଣର ଶୁଦ୍ଧି ପାଠମାନରେ
ନିଶ୍ଚାରଥିଲା । ଅଗ୍ନି ଦେବତାର ଦେବାଜ
ଏହି ସ୍ତାନରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦକ ପ୍ରଦାନ ଦୋଷାଥିଲା ।
ତାର ସମ୍ମାଦରୁ ପ୍ରଦାନ ସେ ପରେ କରୁଳା
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମାର୍ଗଟଳିତାରେ ଅଗ୍ନି
ଜ୍ଵଳାବତ୍ରାର କୃଷ୍ଣର ଅତି ଦୋଷାଥିଲା
ଦେଖିପ୍ରେରନ ନାହିଁ ପରାହିଁ ଏହାବେଳେ
ଯଦି ତ ଜଳଶୂନ୍ୟ ଦୋଷାଥିଲା । ତୋଯଧରି
ସ୍ତାନ୍ୟ ଘର୍ଷ ତତ ଦୁଇର୍ବଳ ଶ୍ରାବନ ଯିବା ପରେ
ମାତ୍ର ଧାର୍ତ୍ତ ଅଗ୍ନିଶେଖା ବାହାରିଲ ଏହି କହୁ-
ବାଣିରେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତରାର ଦୋଷଗଲା । ଯଦି ତ
ଦୁଇବନ୍ଦୀ ଯହିର ସ୍ତାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ନେବ ରଘୁନାଥ
ମରେ । କରୁଳ ଦୁଆଳ ସ୍ତାନ୍ୟ ୫୦ ବଜାର ସ୍ତାନ୍ୟ
ଷମ୍ଭବ ଦକଳରୁ ନମନ ବରାଥିଲା । ଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଅବସ୍ଥରେ ଏହେ ଦୁଇବ, ଦକଳର କଥା
କିମ୍ବା ବହୁକ ରଜନାନ୍ତି କରିଲା ।

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଏ ନିଲାକୁ ରେଖ ଆପିକାର
ସେଇ ସମୟମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କୋଇଅଛି ତହୁଁରେ
ଦେବାଳ ଚାହିଁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳକତାର ଜାମ
ଗାତ୍ର ଏ ନିଲାରେ ସତାଳ ଦେବେ ଏକ ଅର୍ପଣ
ସମସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶିଶର ଏକ ସଂସାର ନାତମାନ
ସମ୍ଭାବ ନିରାପଦ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଆହିଦିକୁ ଚିଠି କଣା ହେବାର ମୁଦ୍ରା ନାହିଁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ସବାଳ ବେଳା ଏ କି ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ

ପିଠିମାଳ ବନ୍ଦି : ସିଦ୍ଧାର ଏଠା ଡ୍ରାବିଙ୍ଗ ନିୟମ
କଥ ବିଜ୍ଞାପକ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଠି
ମନିଅର୍ତ୍ତର ଲଭ୍ୟାଦି ସକାଳ ଦେଲେ ବନ୍ଦି
ଦେଉଥିଲୁ । ହେବଳ ତଣିଶ ଓ ସୁତାରୁ ଅମେଖିବ
ମାନ୍ଦିଲ କଥ ପିଠିମାଳ ସହ ଘାଟ ଆ ଦେଲେ
ଦେବଳ ଡ୍ରାବିଙ୍ଗରଠାରେ କଥ ସିଦ୍ଧାର ନିୟମ
ହୋଇଥିଲା । ସିଦ୍ଧାର ନିକାନ୍ତୁ "ଦ୍ରାବିଙ୍ଗ ଦେବ
ସେ ଡ୍ରାବିଙ୍ଗର ମନୁଷ୍ୟ ପଠାଇଲେ କେବେ ସମ୍ମ
ସୃରେ ତାକା ନାମର ତଠି ପାଇ ପାଇବ ।
ଏଥିରେ ଡ୍ରାବିଙ୍ଗର କଣ୍ଠ ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇଥିଲୁ ।
ମାତ୍ର ଲେଖକଙ୍କ କଇଁ କିନ୍ତୁ ଅସୁନ୍ଦରୀ
ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଏହା ଦେଖନ୍ତା ଦିଲେଇ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ଜାଗମାତେ ଉଚ୍ଚାର କରିଯାଇଛି ପରି—
ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ

ଭାଗୋଦର ନିକୁ	ଜଳଶ୍ଵର ବନ୍ଦ
ପୂର୍ବଭାରତ ହିମଠି	ଦେଖାଣ୍ଡ ଦର୍ଶନ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଣୁର ଲକ୍ଷ୍ମନବଜାର	ଛୁଟେନ୍ଦ୍ରମାର କୁଟୀ
ଦୁର୍ଗାପଥ ଧାର	ପ୍ରତ୍ୟେକବଜାର ବୃଦ୍ଧି
ମନ୍ଦୁରଦୁର ଧାର	ମନ୍ଦୁରଦୁର ଅନ୍ତରୀଳ

ପ୍ରାମଣ ଅମ୍ବା	କେତେବୀରୁ ଯୋଗ
ପିଲାଙ୍କର ଲାଖରୀ	କେତେବୀରୁ ନର
ବରେଷତୁ କୁଳ	କେତେବୀରୁ ମହାର
ବାଲ୍ମିକି କୁଳ	କୁଳର ମାତ୍ରା
ବିଲେଶର ବାଲୋଦାୟାରୀ	କେତେବୀରୁ ମିଳ
କେତେବୀରୁ କୁଳ	କେତେବୀରୁ ପାଳ
କେତେବୀରୁ କାର	କେତେବୀରୁ ପତ୍ରା
କୁଳାଶର ପାର	କୁଳକ କୁଳାଶର
କୌତୁକାର ପାର	କୁଳକ କୁଳାଶର
ମାଧ୍ୟମର ପାର	କୁଳମଧ୍ୟମର ପାଞ୍ଚପକ
ପକ୍ଷମାର ପାର	କୁଳମଧ୍ୟମର ପାଞ୍ଚପକ
ପର୍ବତୀକାର	କୁଳମଧ୍ୟମର ପାଞ୍ଚପକ
ପୀପାଦରତଳ ଫେ	କୁଳମଧ୍ୟମର ପାଞ୍ଚପକ
କରମ୍ବଳ କୁଳ	କୁଳମଧ୍ୟମର ପାଞ୍ଚପକ
ଏପଦମନ୍ଦିର କିମ୍ବା କନ୍ଦିଲାଦୀ କୁଳ ଏଥି କେତେବୀରୁ କୋର୍ମ କୋତାରାମ	କୁଳମଧ୍ୟମର ପାଞ୍ଚପକ

ବଳୁକଠାରେ ଗନ୍ଧାରା ମୁହଁ ମନ୍ଦିରମାରୁ
ଭାବୁ ଶୋଭାର ଓ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ତାହା
ଆଜିକି କି ବଳୁକାରେ ପକଳ ଏବଂ ଦୁଃଖର
ବଳରେ ଦୁଷ୍ଟି ଘଡ଼ିଲା । ସମ୍ବରେ ଦେବେ
ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ଦକ୍ଷକ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥିଲୁ ଅବସର
ଜଣାପଦି ଦାହଁ । ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଦହ ଓ ଆକଳ
ଅଧେଷ୍ଟା ଦୁଃଖର ପକଳ ଉତ୍ସୁକ ଦେବିଥିଲା ।
ଷେଠା କନ୍ଦରର ଯେବେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ଦେବିଥିଲା
ଦହୀର ମନୁଷ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରକର ଢଳା ଘରର
ହେବ ହୋଇ ଅନୁମାଳ ଦୁର୍ଥର । ଆ ୫୦ ଟଙ୍କା
ମୁହଁର କୋଣାରି କୌତୁ ସବୁ ଏବଂ ଏହି ଦେବେ
ବଳ ଜୀବାଳ ହେଉଥିଲେ ଜୀବିଯାଇଅଛି ହୁଏ

ପତ ନାହିଁ । ମିଶ୍ରକିଷ୍ଣାଳିଟିଙ୍କ ସତ ଏକଲୁଙ୍ଗ
ଖଦ୍ଦାକୁ ଉବା ନୁହେ । ବ୍ୟବସାୟୀ ବୋଠି ଖେଳିବା
ମହାଜନମନ୍ଦିର ସତ୍ତର ସୀମା ଥାହିଁ । ଏହା
ଜାହାଜବାନମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର ମୂଳ୍ୟ ଶତ ଲିଖ ବେଳେ
ଏହା ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ଯତି ଏଇବେଳେ ଚକାକୁ
ଅଖିକ ହୋଇଥାରେ । ଦୈଶ୍ୟମାନ ହଞ୍ଚ ବଜା
ଥିବ ହଜା ମାତ୍ର ଏକର୍ତ୍ତ ତାହା ସେବୁଧ ଉତ୍ସବରେ
କି କୁଣ୍ଡ ଦେଖାଦେଇଥାକୁ ଦେବତା ସତରବର
ଦେଖାଯାଏ ମାହିଁ । ବଜାତାକୁ ମୁହଁ ସର୍ବଧର୍ମ
ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଏହା ଅଭିଷୟ ବଜାନାକୁ ହୋଇ
ଥାଇ ।

ଗୋଟିଏ ଜାହାଜରେ ପ୍ରାୟ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା
କୁଇଲ ବୋଖାଇ ହୋଇଥିଲା । କହିଲେ ନିଆଁ
ଲିଜିବାରୁ ଗାହା ଲିପୁଳବଳା କାରଣ ତଳ
ହାବାହାର ସେ କୁଇଲ ଯତି ଦୂର୍ଗର ହୋଇ-
ଥିଲା । ସେହି କୁଇଲ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାହାଜରୁ
କିମି ଅଗ୍ରତରେ ଗୋଛ ଆଶବା ଦେଲେ
ଅଛିଝୁକୁର ଆଦି ପ୍ରଦାନ କରି ଯାଇଥିବା
ଅଭିଯୋଗରେ ଘୁଲସ ଧରି ଘୁଲିବ ଦେବାରେ
ବଲିବବାର ମିଛଦିଷିପଳ ମାଛପ୍ରେଟ ମେ
ନ୍ତରକର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଏକ ଡାକ୍ତର ଓ
ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧ ଗୋପାତାନ୍ତରହାର ଗାହା ଅହିବ-
ଦର ଓ ପୀଡ଼ାକରନ ଆଦି ପ୍ରଦାନ ଥିବାର
ଦିକ୍ଷାନ୍ତ କରି ପଢ଼ୁ ବରିବାର ଅଫେର ଦେଲେ ।
ଅଟିଲାରେ ବାଇବୋର୍ଟ ସିନ୍ଧାନ୍ତ କଲେ ।
ଅଧାରୀ ଧର ଯିବା ଦେଲେ ରେତୁ ଗୁଡ଼କ
ଦିକ୍ଷୁ ବରିବାର ଉତ୍ସମ କରି ଓ ସ୍ଥଳ କିମ୍ବା
ଦିକ୍ଷୁ କୁଇ କି ସ୍ଥଳ । ଅବେଳା ମାଛପ୍ରେଟ୍
କର ଅଫେର ଭରିବ କର ଅଟିଲ କିମ୍ବା
ଦେଲେ । ମାତ୍ର ଏତେ ଶୁଭାବ କୁଇଲ ବିକ୍ଷେପ
କି ବର ଅଧାରୀ ଅର ଓ ବରଚ୍ଚା ସେ କଥା
ଧର ମନ୍ଦ ଗାହି । ଅଇନ ଅନ୍ୟାରେ ପରି
ଦୂର୍ଗବାଦ ଅଛିଝୁକୁର ଆଦି ପ୍ରଦାନ ବିକ୍ଷେପ
କରିବା ଅପରାଧ ବାପରେ କେଇ ଯିବ ବା
ବେବେ ଭାବିବା ଅପରାଧ କରିବି ।

ଅର୍ଥ ଓ ଅଗୋଧାୟକୁ ପଦେଶର ମାତ୍ରକ-
ରେ ଜୋପଲୁହ ବାଦାକୁ ଏହି ମର୍ମରେ ଏହି
ଦୋଷଶାସନ ପ୍ରଭୁର କରିଅଛନ୍ତି କି ସେହି
ପ୍ରଦେଶରେ ସଳ ୪୯୭ ଓ ୫୦୭ ମାଲ-
ମାନବରେ ଦୂରୀର ସତକାରୁ ଅବେଳ
କିମର ତୁମ୍ଭିବଳ୍ପୁ ଆଦ୍ୟ ନ ହୋଇ କମା-
ନନ୍ତ ବାଜି ବନ୍ତ ଅସୁଖକୁ । ସମୟରେ
ଅବେଳ ସୁକା ଧନ୍ତ ହଥ ମାର ଶୁକା ଅତୁର
୨ ଲକ୍ଷ ପରାକ ଜାର୍ଦ୍ଦ ବାଜା ରହିଅଛି ବେ
ବେହି ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଏକାକାନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନର

ବାଜା ୫୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଟେ । ଅତ୍ୟାନ୍ତ ବିଲୁଗ
ମଧ୍ୟରେ ଦୟଏକାବାଦ ବିଲୁଗରେ ୮ ୯୫୦୦୦୯-
ଟଙ୍କା, ବେହିଲୁଗରେ ବିଲୁଗରେ ୮ ୯୦୦୦୯ ଟଙ୍କା,
ବିକାରସ୍ଵ ବିଲୁଗରେ ୮ ୯୦୦୦୯ ଟଙ୍କା
ଏହି ଅଗ୍ରା, ମେରଟ ପ୍ରଭକ ବିଲୁଗରେ
୮ ୮୦୦୯ ଟଙ୍କା କେଣାଏ ବାଜା ପଞ୍ଚଥତ୍ର ।
ଭାରତୀୟ ନବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ୟବର
ଶେଷଲାଭ ମହୋଦୟ ସତ ୯୫୦୯-୯୬୦୯ ସାଲ
ଏହି ଚର୍ଚ୍ଛା ପୂଜ୍ନ ବର୍ଦ୍ଧମାନଙ୍କ ବାଜା ବଳସ୍ତ
ସାଦା କି ସତ ୯୫୦୯ ଆଜ ବେଶେମ୍ବର ମାର୍ଗ
ତା ୩୦ ଉପରେ ବାଜା ରହିଥିଲା ଏହି
ଯତ୍ନର ମୋଟ ୮ ୨୮,୫୫୬୯ ଟଙ୍କା ଅଟେ
ବେ ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ହାତ ଦେଇଅବୁଦ୍ଧି । ପ୍ରକା-
ମାନେ ବାଜା ଖରଣାର ଦାୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦୋଷ
ଏଣିକି ମନ ଲମାର ମୁଖଦୟ କର ନିଜୀ
ଅବସ୍ଥାର ଭୟକି କରିବେ । ବିଲମ୍ବରେ ହେଉ
ପଞ୍ଚକେ ଏହି ଦୟା ନିମନ୍ତେ ନବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ଅଶ୍ରେଷ୍ଟ ଧର୍ମବାଦ ।

ପ୍ରେସ ରୋଗ କଲିବରାରେ କମଣ୍ଡ ହୁଏ
ଦେବାରେ ଉଚ୍ଚ ନିୟମ ସୁଧା ଜାଣି ହେବାର
ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ତଥାରେ କଲିବା
ବାଜାରମାନଙ୍କ ଛାତ୍ରବାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନୂରକ
ନିୟମ ଜାଣି ଦୋଷଅଛି । ଲେଖା ପତ୍ର ଦେଇବା
ଗାଇଁ ମୋଟଙ୍କଳୁ ଥିଲେ ବାଜାର କଲିବ-
ାରୁ ଯାଥାରୁ । ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ବାଜାରରୀ
ଦେଇ ଦିନରୁ ଦିନୁ କଲିବା ସହବରେ ଜଣେ
ମୋଟିଏ କାର ଉଚ୍ଚା ଦେଇ ରହିବା ଅନ୍ତରୁବ
ଦୃଢ଼ମଂ ଦେଇବେବ ଶାହି ଏକଥି ଦୋଷ ଏହି
ମୁହଁରେ ବାପ କରନ୍ତି; ପେହି ବାରମୁହ
“ମେସ” ନାମରେ ଅବିହିତ । ପ୍ରେସରେମର
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହିକବାରୁ ପ୍ରେସ ନିୟମ ଦୋଷଅଛି
ହେବେବ ନୂରରେ ଛାତ୍ରବାସ ଅବା ‘ମେସ’
କରିବାକୁ ଦେଇ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭାଷା
ମୋଟି ବି କା ମିଳିବିଧାରିଟାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଭା-
ଗର ତୌରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ପାଇଁପାଇଁ
ଦେଇ ନୂରାକୁ ଦେଇ କିନ୍ତୁ ଏବମର ଛାତ୍ର-
ମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟ ଅଧେରୀ ଚକ୍ରଶାରେ ଯନ୍ମର
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେବାର ଅନୁମାନ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ମେସ
ଲୁଣ୍ଠିଗଲେ, ମୋପରକ କଲିମାତଙ୍କ ଦେଖା
ପରରେ ବଢ଼ି କଷ୍ଟ ଦେବ । ଯାହାହେଲୁ
ପ୍ରେସରେ କରାଇ ନମେବାକୁ ଲାଗିଲାବି । ଥଥା
କୁଏ ଏହି ନିୟମ ଚକ୍ରଶାରୀ ବହିବ ନାହିଁ ।
କର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରାନ୍ଟର ଉପରୁତ ଦୋଷଅଛି ।
ମୋପରକ ବାଜାରମାନେ ସାହି ମୁହଁ
ଦୃଢ଼ମରୁ ଦୃଢ଼ମଂ ଏ ନିୟମ କର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା
ଯନ୍ମର ପଦକ ଦେଇ ନାହିଁ ।

କୁମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟେଷ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଣ୍ଠୀଏ ପ୍ରେସର୍‌ଜେନ୍‌
ପ୍ରାମାନ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଚହୁଁ ପ୍ରତି ଧାତମା-
ତରର କିମ୍ବେତଳା ଏ ନଗରବାସିଙ୍କ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଏଛି । ଲେଖକଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସ୍ଵର୍ଗି-
ବଜାର ଏବଂ ଅତ୍ୱର ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାନ୍ଦିତ
କରିବା ଉଚ୍ଛିତ ଏଥିଲେ ଦେବତାଙ୍କୁ ନାହିଁ । ଏହେ
ବଢ଼ି ଉତ୍ସବର ଦିନକୁ ନାରବରେ କଟାଇବାକୁ
ବାହାର ମନ ବନନ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାନର୍ଗ ପେରୁ
ବନ୍ଦମାଟି ହୃଦୟରେ ଯାଏ କରି ଉତ୍ସବରୁ
ତାଙ୍କ ପ୍ରେତ ଦେଖାଇବାର ଏମନ୍ତ ସମୋଦ୍ଦରି
କୌଣସିମନ୍ତକେ ଉପେକ୍ଷା କରିବାର ନୁହେ ।
ଆମ୍ବାମାନଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଧିନେହ ହୋଇଥାଏଲୁ
କି କିମ୍ବରେ ଅଭ୍ୟେଷ ଦେବା କରିଲେ
ଅଥବା ଅସନ୍ତ୍ରୀ ଜାଗୁସ୍ଥାଯି ମାସ ତା ୬ ରୁକ୍ଷ କ
ଯେବେବେଳେ ସେହି ଉତ୍ସବରେ ଦିନ୍ତି ଦରଙ୍ଗ
ବାକ ଦେବି ପେହିର ସେହି ଉତ୍ସବ ପାଇବ
ଉଚିତ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୈଖରିତିକ ଦିନର
ପରପାଇ ଦାରଗ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କେବଳ
ଭାବରବାହିଙ୍କ ସବାଙ୍ଗେ ହେବ । ସବୁଙ୍କ ଭାବ-
ରୁ କାମପ୍ରାବରେ ବଜାଇବାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି
କହାନୁଷ୍ଠାନିକ ଉତ୍ସବ ହେବା ଏତାମ ଆବ-
ଶ୍ୟବ । ଉତ୍ସବ ହେବେ କେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ମାତ୍ର ପଥ୍ୟସ୍ଥାନ କୁଣ୍ଡ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେବା
ସେବେ ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଥର
ପ୍ରଜାନର୍ଗରେତେ ଯୋଗାଇ ପାଇବା ସହିତ ନହେ
ଏବଂ ସାମାନ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଇଫେବ ମଧ୍ୟ
ଶୋଭମାସ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅସନ୍ତ୍ରୀ ଜାଗୁସ୍ଥା
ମାସ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ ମାତ୍ର ସବ କଥା ଏବଂ
ନମ୍ବୁଧ୍ୟରୁ ଉଚିତ ଅସ୍ତ୍ରୋଜିତ ହେବା ଆବ-
ଶ୍ୟବ । ଆତ୍ମର ଲେଖକ ସହିତ ଯୋଗ ହେଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଏ ନଗରବାସିଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରୁଣ
ଅବୁଁ କ ହେମାନେ ଗୋଟିଏ ସବ କର ବହୁତ
କବନ୍ଧୀ କରନ୍ତୁ । ସବ ଧ୍ୟାନ ସାଇରେ ସ୍ଵର୍ଗାସ୍ତ୍ର
କରୁଣାପୂଜାର ସମ୍ମାନୀ ପତ ପ୍ରତିବାନ୍ଦିତ
କରିବାର ପ୍ରତି ନଗରରେ ଯେବୁଧ ମହୋତ୍ସବ
ହୋଇଥିଲା ସେହି କୁଣ୍ଡ ଅଥବା ଉଚୁଁ ନନ୍ଦ
ମହୋତ୍ସବ ହେଲିବାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଅଖା ଦରୁଁ
ଏବଂ କ୍ଷାମା ସମୟରେ ଅସ୍ତ୍ରୋଜିତ ହେବେ
କାହା ଅଭିଶାୟ ହୋଇ ପାରନ ।

ବ୍ୟାକନ ପଣ୍ଡ ;

ଦେଖାୟ କାହିମାନଙ୍କ ତିଥିରୀ ନିମନ୍ତେ
ଶୁଣିବ ହୋଇଥିବା ଉପରିବ ଅଗ୍ରର ଗତ
ବାର୍ଷିକ ଦିଶେର ପ୍ରତିଶିଳ ହୋଇଥିବୁ ଏବଂ
ତହିଁରୁ ଫଢ଼ାଯାଏ ସେ ଏହାର ଉପକାରିତା

କିମାଳତ ଦ୍ରିକ୍ଷି ଉପରେ ଥାବୁ । ଉପ୍ରୋଟଲାଇଟ
ବର୍ଷରେ ସବୁଦୀ ୧୨,୫୫,୨୭୯ କାହା
ପଦ୍ମା ଲକ୍ଷ୍ମୀଲେ ବେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଡାକ୍
ପ୍ରତ୍ୟାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହାସପାତାଲମାଳକରେ
୨୫୨୭ ଜିତରେଣୀ ଏବଂ ୨,୩୨,୨୭୨ ବାହାର
ବେଳୀ ଥୁଲେ ଏବଂ ତହିଁ ପଣ୍ଡରୁ ମଦାର୍ଥ
ପାଇସ୍ଥବା ହାସପାତାଲମାଳକରେ ୨୨୯୦
ଜିତରେଣୀ ଏବଂ ୨,୩୨,୨୭୯ ବାହାର
ବେଳୀ ଥୁଲେ । ମୋଟରେ ଘେଲୀ ସଞ୍ଚା ତହିଁ
୩୨୮ବ୍ର୍ଦୀରୁ ବ୍ୟାଙ୍ଗ କାର ବୁକ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ପଣ୍ଡର ବାର୍ତ୍ତକଷାତ୍ତବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅର୍ଥରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୪୦ ଡାକ୍ତର, ୮
ଅଟ୍ରିଜ୍‌ମାର୍କ୍‌ରଜଳ, ୨୭୨ ହାସପାତାଲ ଅଣ୍ଟର୍‌
ଅଛି ଏହି ସେମାନେ ସମୟେ କୀ ଅର୍ଥ ।
ଏହି ଏହି ମନ୍ଦରେଣୀଯ ଏବଂ ଦେଖିଯାଇ ଏହି
ଅଣ୍ଟର୍‌ ବର୍ତ୍ତମାନ, ୧୦୭ ବାହାର ଏବଂ ବଜ୍ରାନ୍ତରୁ ଶିଖ
ଚାଲୁଥିଲା । ପଥଦାରେଣୀ ଧୀମାତଙ୍କ ସତାରେ
ରୋଟିଏ କୁଠକ ହାସପାତାଲ ଆବଶ୍ୟକ
ଦେବାରୁ ବାହା ଦିନିମାରେ କିମ୍ବିଳ ଦେବାର
କୁଳନା ହୋଇଥାବୁ । ମାତ୍ର ବାର୍ତ୍ତକଷାତ୍ତବ
କମିଟିର କହା ସେ ସମ୍ପର୍କେ ହାସପାତାଲ
ଅଣ୍ଟର୍‌, ବାହାର ଏବଂ ବଜ୍ରାନ୍ତରୁ ଅଧିକ
ବିଷା ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା ବନ୍ଦରେ ସେ ସେମାନେ
ଦୂରସ୍ତ କିମ୍ବା ଏହି ଗ୍ରାମମାଳକରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କର
ପାରନେ । ଦୂରତର ପ୍ରାୟ ସତଳ ଫରରେ ଏହି
ପଣ୍ଡରାୟ ପ୍ରବିଶାଳ ବାସପାତାଲମାଳ ଅଛି
ମାତ୍ର ସେ ସମସ୍ତକୁ ମୋଟର ବର୍ତ୍ତମାନ ଘୋରାମ
କାର ବିଶେଷ କିମ୍ବା ହେଉଥାବୁ ଏହି ଯେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିର ସାନ୍ଦର୍ଭ ଯୋଗ୍ୟ ବିବହାଦ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ଦେବେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାସପାତାଲର
ମଂକା ବୁକ୍ତ କରିବା ବାହାନ୍ତରୁ କୁଳେ । ଶମଜ
ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ମରାନ୍ତ ମୁରମାର୍ଥ
ଫଳରେ ପ୍ରାୟ ସାତେ ପ୍ରଥମ ଠକା କିମ୍ବା
ଦେବାରୁଥାବୁ । କିମ୍ବା ଅପ୍ରଦାୟ ଅନେକ କିମ୍ବା
ବାହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାଇବ । ମାତ୍ର ଯା
ଡାକ୍ତରର ଅଳବ ସଥେଷ୍ଟ ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଏବଂ
କିମ୍ବାରୁ ମେଘର ଡାକ୍ତର କି ଅଣାଇଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଗଲିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏଥରେ କିମ୍ବା
ଅଧିକ ଦ୍ୱୟାପତ୍ରବ । ମୋଟରେ ପଣ୍ଡର ଅବସ୍ଥା
କିମ୍ବା ଏବଂ ବନ୍ଦରୀ ଅନେକ ଉପବାର ଦେବାରୁ
ଥାବୁ । ଏଥୁପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତକଷାତ୍ତବମିଟ ଏବଂ
ମଦାର୍ଥବା ଶମଜ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତକାରୀତିର
ଅନେକ ଧର୍ମବାଦର ପାତ୍ର ଅନ୍ତରୁ ।

ମାନ୍ୟବର କଣ୍ଠର ସାହେବ ।

ଅସାମର ପ୍ରଧାନ ତଥିଶବ୍ଦର ଶ୍ରୀଚୁ ମାନ୍ୟ
ମବ ଏତ, ସେ, ଏବଂ କଣ୍ଠର ସାହେବ ଅଗ୍ରାମୀ
ଅଳ୍ପଟୋକର ମାଥଠାରୁ ଯେଦେଇବ କେନା ଅଛୁ-
ତ୍ତୁମୁଖେ ହଣ୍ଡା କେନ ବିଲକ୍ଷ ମମନ କରିଥାଇଲୁ ।
ଏହି ଅସାମରେ କି କି ଏହି ବାଜ ପ୍ରଧାନ କହି-
ଯକର ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମ୍ବଲରେ ଏହି
ଅସାମର ଏବେ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ଧ ବରଗାରୁ ସର୍ବର୍ଥ
ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅସାମବାସୀମାନେ ସେଥିପାଇଁ
ବାହାଳାଟାରେ ତିଳକତଙ୍ଗ ଫେରିଥାଇଲୁ ଏବଂ
ବାହା ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣର ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଠାବେ,
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ କରି ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ଘର୍ତ୍ତ ଓ ପ୍ରାଦି
ମହିତ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିଦାମ୍ଭ ଦେଇ-
ଥିଲେ । କହେନ ମାହେବ ଅସାମର ତିପା କହି-
ଯକର କେବା ପ୍ରଦେଶୀୟ ବାଣୀ ଏବଂ କଳ-
ଦେଶରେ ତାର୍ଥି କରିଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଥମେ
ବିଲବ୍ରତ ଅଥି ମେତିମାଧ୍ୟର ଅତିଶ୍ୱାସ କରିବ-
କରି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତମେ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ଧ କାହା
କହି ପରିଶେଷରେ ବଣ୍ଣୀଯା ମଦହିମେତର
ସେହେଠିଥେ ଦକ୍ଷାଇଥିଲେ । ସୁତପ୍ରାତା ମନ୍ଦିରେ
ଥାହାକୁ ପ୍ରତିକରିତ କାର୍ଯ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଥିଲା
ଏବଂ ଏଠାରେ ସେ ନିକର ମହିତ ଉଦ୍‌ବାବ-
ଦିବିଗ, ପ୍ରକାଶସ୍ତଳଗା, ଶିଥିତ ସମାଜର ଭୁଲି
ଦେଖ୍ନ୍ତା, ଦୁଃଖୀର ଦୁଃଖଦରଶ ଉତ୍ସାହ ଅନୁ-
ଯମଶୂରର ଭୂଷା ପରିମୟ ଦେଇ ସତରି
ଶେରୀର ଲୋକର ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ଘର୍ତ୍ତ ଓ ତାର୍ଥି ଓ
ଆହାକୁ ଦେଖିବେଥିର ହୋଇଲେ ଏହିରେ
ଅଭିଵେଚ୍ଛ ଦେଖିବାର ସମସ୍ତର ଅଧିକା
ମହି ସେ ଅଥା ପୁଣ୍ୟଦେଶ ମହି ମହି ତୁମେର
ଶବ୍ଦୀ ଅର୍ଥ । ସେ ବିଲବ୍ରତ ହାତମ ଝରି
ଦେଇ ଏ ଦେଶର ଅସାମଦିଗଠାରୁ ମଠରେ
ଏହିଦରୀ ପ୍ରିୟ ବିଶେଷରେ ଓ ଏ ଦେଶର
ମଙ୍ଗଳ ସାଧାମରେ ଦେଖ୍ନ୍ତା ଦରଶ ତାହାରର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟତାର୍ଥ ଏବଂ ସେହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଶପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖରୁଷେ ପ୍ରଦିପାଳନ କରିଥିଲେ । ଅସାମର
ଶୁଦ୍ଧାମେହର ଦୁଃଖମାନକର ଦାସରୁ କରନ୍ତା
ଏବଂ ଦୁଃଖ ଦେଖି ତାହାରର ମତ ଥିଲୁ କହିଲୁ
ମହି । କୁଳିକର ଦୁଃଖ ନିହାଇଗନିମନ୍ତେ
ନିକର ଦେଇପ୍ରାତାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିପାଦ ସରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେହେ ଲଭିଥାଇଲୁ ତାହା ତାହାରର ଅଭିନା
ମହି ଏବଂ ବହୁପାଦ ଦେଇଲେ ସତେଶୀୟ-
କଠାରେ ଅଗ୍ରିୟ ଦେବେଦେବେ ତର୍ହିରେ
ଦୁଃଖ କରି ଅପରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନରେ

ଅଗଳ ଭାଷାରେ । କଲ୍ପନାରେ ଏହି ଦେଖି-
ସୁରମ୍ପରେ ସାଧାରଣ ଶ୍ରାପକ ତାହାର ବସାନ୍ତ
ସଂକଳନ ବିଷୟ ସ୍ଥଳ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସାମାଜି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖିଥିଲେ । ଦେଖିଯାଇଲେ କେବଳକୁଣ୍ଡଳ
ତାହାର ଏମନ୍ତ ସବାନ୍ତର ଥିଲା ଯେ
ସେ ତାହାଙ୍କ ନବଜନ୍ମ ମାତୃପୁଣି ଆପଣାର
କାର୍ଯ୍ୟର ନତି ଶ୍ରୀକାର କରି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ
ଦର୍ଶକ ଦେଉଥିଲେ ଏକଂ ତାହା କଥା ଶ୍ରୀ
ଥିଲେ ତାରଙ୍କ ମେ ତୁରିଥିଲେ କେ ମେଘଙ୍କ ନ
କଲେ ଦେଖିଯାଇ ଲୋକଙ୍କର ଶବ୍ଦ ମଞ୍ଚ ଓ ହେ
ଶବ୍ଦ ଅବଧି ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ପାଇଦେବ ନାହିଁ
ସାହାରର ମନ ଏହି ସର୍ବଳ ଓ ଦୟାର୍ତ୍ତ ଏହି
ଦର୍ଶନବ୍ୟାଳଜ ଏହାର ଦୃଢ଼ ମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ତର
ଓ ଶ୍ରକ୍ଷାର ପାଦ ଦେବେ ଏଥିରେ ଉଚିତ ବିଜ୍ଞାନ
ନାହିଁ । ପ୍ରତିତରେ ଏଥାପାଇଁ କବାପୁଣ୍ୟରେ
ଆମେ କଲିବିବାରେ ପଢ଼ିବା ଦେଲେ କଲି
ବିବାହ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନେ ଭେଲପ୍ପେ
ସକଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଶର୍ଥେଖି
ସମବିଭବ ନାହିଁ ନଗରମଧ୍ୟ ଦେଲାଅରେ
ପତ ତା ଓ ଉକ୍ତ ମଙ୍ଗଳକଣର ମଧ୍ୟ
ସମସ୍ତରେ ପାଇବି ଦିଲ କୁଟରେ ଏହି
ପ୍ରକାଶ ସବ୍ର ବରଥିଲା । ସେ ସଙ୍ଗର ସମସ୍ତ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏମନ୍ତ ବିଭାଗ ଓ ମନୋଦର
ବୋଦ୍ୟଳ ଯେ କଲିବିବାପରି ସବରରେ
ସେପରି ଥାଇ ଦେଖା ଯାଇଛି । ସେ ସରରେ
ମହାବିଜ୍ଞାନ ସବ୍ର ସମ୍ମନିତିରେ ପାଇଁ ବିଭାସ୍ୟ
ସୂଚନ ଅଭିଜନନପରି ପାଠ ଓ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଏହି ପଟ୍ଟକ ପାଦେବ ତାହା ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ
ବ୍ୟକ୍ତର ଦେବା ଦେଲେ ଦିଲ କଣ୍ଠର ଏହି
ଦେହ ସଜଳ ଦେଲାପରି ନାମ ପାଇଥିଲା । ସେ
ରତ ତା ଏ ଉତ୍ସରେ କଲିବିବାକୁ ବିହୟ
ହୋଇ କମ୍ପେଇରେ ପଢ଼ିବା ସମସ୍ତରେ ଦେତାର
ଦ୍ରୁଲୋକମାନେ ଏହି ସର୍ବଳ ତାହାଙ୍କ ନିରବତ
ଦୂର କହୁ ମହା ମହାକ ଦିଦ୍ୟାୟ ଦେଲାପରେ ।
କମ୍ପେଇରେ ସେ ଦେବେ ଅଭ୍ୟାସ ବା ବାର୍ତ୍ତା
କର କ ଥୁବେଦେଖି ଦେତା ଲୋକେ ଯେ ତାହାଙ୍କ
ଏହେ ଶ୍ରୀକାର ଓ ସମାଜର ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରମାଣ ଅବେ ।
ଆମେମାରେ ନନ୍ଦବର ଉତ୍ତର ପାଦେବଦର
ପାର୍ଵତୀବିଜ୍ଞାନ ଓ ସଖିର ତାମନା ଉତ୍ତରକୁ
ଦେବେବ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟଦରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯେତି
ଆମେବାର ଦେବିରେ ଅନନ୍ତର ହୀମ ଉତ୍ତର
ନାହିଁ ।

ଅରୁ କାହାରୁ ଅପ୍ରାୟୀ ସଂହିତେ ଆଜଣା ପ୍ରଦଳ ଅନ୍ୟ ସେବନ କର ଅଗ୍ରାଂ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ ଦରିବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ।
କେବୁ ଜଗତର କୋଳ ଅବସାନ ! **ଶ୍ରୀନାନ୍ଦୀ** | **ବିଭାଷା ପାଖର ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ**

ଜୀବନ କେ, ଶୀ, ମାଟିକ ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକ
ଲଗଦ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଅର୍ଥପଦ ଲୁହାବିଦ୍ୱୀ ଓ ପ୍ରତିକା
ଫଳପଦ ଖେଳ—

DANZIN

କୁଟୀର ଜନ୍ମମେଳଙ୍କ ଅଧିକ ଧର୍ମସାଧୀ
ଦେବତାଙ୍କରଙ୍କର ।

ଜୀବନରେ ଶ୍ରୀ ପଧାନ ଦେଖ, ସେହି କମନ୍ୟୁ ଅଭ୍ୟଳ ବସୁତାରୁ ଏବଂ ଦେଖିବାପାଇଯାଇବ ରହୁଥିଁ ମୁହଲ୍ୟ ଉପରୁକ୍ତ ଦ୍ୱୟ ଏବଂ କାହାର ଗ୍ରହଣାମ ମାଲରେ ଆଚୁନ୍ନୋବାଲ୍ୟ, ମେହି, ପ୍ରମେହ, ଶୁଭଗାରାଳ୍ୟ, ବଞ୍ଚିଭୁଷ୍ଟ, ଆରତ ବର୍ତ୍ତ, ଏମନ୍ତ ବ କୁଣ୍ଡଶେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଦୂରର ମାତନଳ୍କବଜୁବ ଅଧିକ ଓ ଅତର୍ମର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାଏ, ଏହି ସତର ସେଇ କବରରୁ ବର୍ତ୍ତଗାତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ଭକ୍ତାର ନିମନ୍ତେ “ଭାବନକୁଳ” ଅବଶ୍ୱର ଦେଖାଇ ପୁରୁଷ ପ୍ରକାର ଫଳଦୟାପୂର୍ବ ଔଷଧ ପ୍ରକାରଙ୍କ ହୋଇଥି ଦିଦ୍ୟା ଧାର୍ଥରେ ଅବଶ୍ୱର ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେହି ନିମନ୍ତେ ଭାବୁର ମାନ୍ଦେବ ଶର୍ଵଲାଲବ୍ୟାପୀ ଅଧିକାରିର ତେଣ୍ଟା ଓ ଅଧିକାରୀ ଓ ଅଭ୍ୟଳ ଥର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବାର ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନିକର ଫଳରେ ଦିନେବ ଅମେରିକାର ପାଦକଳ୍ୟ ପ୍ରଦେଶଜ୍ଞାତ କେବେବୁନ୍ତିଏ ଲଭା ଓ ଗୁରୁ ଜନ୍ମାବସ୍ଥାକୁଳ କ୍ରିଟିକ ପରମ୍ପରେଷେବକ ପାର୍ମିନୋଧୀଯୀଙ୍କାର ଅବ୍ୟମୋଦିତ ଅୟୁର୍ବେଦ, ମଧ୍ୟବିଷ ଓ ତାତ୍ପ୍ରୟାମା ପ୍ରଭାବ ଦେଖେଥି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବାକ୍ଷରଣ ଓ ଖୁବ ବକ୍ତବ୍ୟ କିମ୍ବାର ବନ୍ଦିଶରାରେ ଦରତ ପରାମରିବ ପ୍ରକ୍ରମୀର ଧାରାକୁଳରେ ପରାମରିବ ସାହାରାରେ ଏହି ମଦାଶକ୍ତିକାଳୀ ଜୀବି “ଭାବନକୁଳ” ଅବଶ୍ୱର ହୋଇ ଘରବାହିମାନଙ୍କର ମହାନ୍ ଅଭିକ୍ଷମ ଦୃଷ୍ଟିତ୍ବରେ ଦେଖେ କୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟେ କରିଥାଏ ରୂପର ବସନ୍ତ ଅଶ୍ଵର କରିବାକୁ ଦେଖିପାଇଁ କରିଥାନ୍ତି ସେବେ କୁମ୍ଭେ ସାଲବା ପ୍ରବୃତ୍ତ ବିଧିପ୍ରକାର ଜୀବି ଦେବନ ବୁଝ ଜୀବନରେ ଦଗାର ଦୋହିଥାଏ, ବିଥାପି କୁମ୍ଭକ କହୁଅଛୁ “ଜୀବନରେ ଦୋହିଥାଏ କୁଥ ନାହିଁ ଅତେ ଏହି ମଦାଶକ୍ତି “ଭାବନକୁଳ” ସେବନ କର ଦେଇ ମନେକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପରିବ ! ନିର୍ଗାତ ଦେହରେ ସୁକରପୁ ମୂଳକ ଜୀବନ ପାଇବ । ଅତରନ୍ତିଶ୍ୟାମ ପୁନରମୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମ ଦେବକ !! ! ଅକେବକର ଥାରଣା ଅଛୁ ପାର ତ ରହିଲାର କିମ୍ବ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ତାହା ଆଜି ବାହିରେ ଦୃଷ୍ଟିତ ଦ୍ୱୟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପାରୁ ଅକ୍ଷରଶକ୍ତି ଦେଲା ବାଧାରାକର ରେ କିମ୍ବାର “ଭାବନକୁଳ” ଏବାଦେଲେ ଦୂରାହୁତ ନିରଦେଶାଙ୍କୁ । ଭ୍ୟାନକର ଶର୍ତ୍ତ ଗୋଟିଏ ଅଧିକାରିର ଶର୍ତ୍ତ ଏହି ଯେ ମନ ମୁହି ଓ ସର୍ବ ବହୁତ ପାଶ୍ଚ ଦର୍ଶିତ କରିବେନାକି ରାଷ୍ଟ୍ର ଦେଖାଯାଏ । ଆଜାନ—ଦେବ ଧର୍ମ ବିଶେ । ଭ୍ୟାନକର ସେବ ନୃତ୍ୟ କରେ ନାହିଁ, ସମ୍ମତ ଅବେଳ୍ୟ କରେ ଧରେ ଅଧିକାରିର ପରି ପରାମରିବ । ଭ୍ୟାନକର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ।

ତୀରକାଳି—ନାହିଁ, ଅମ୍ବିପ, ଶୁଦ୍ଧିଶ୍ଵାସ, ମାର୍ଗିଣ୍ଡ ପ୍ରତିରଥି ପ୍ରକାର ମାତ୍ରକରିବା କାହାରୁ ପରାମର୍ଶ ଥାଏଇ ନାହିଁ ବିଧାପି ଏହାର ଏକ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହି ଯେ ଜୀବଧ ସେବକର ବିଷ୍ଣୁରେ ପାତ୍ରେ ନକ୍ଷତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଁ ଶବ୍ଦର ଉତ୍ତର ହେଁ ଯେ, ମୁଖ୍ୟା ଦୂର୍ବିକଳର, ମୋହର୍ମୁଖ ପରିଷକର କରେ, ଜୀବନକିମ୍ବ— ଆଦିମାତ୍ର ସମ୍ମାନ, ସମ୍ମର୍ମପତ୍ର, ଜୀବନକିମ୍ବ ଦେବକରେ ଚୌରାହି ପ୍ରକାର କରିବା ଯଥ୍ୟମ୍ ନ ପ୍ରଚାରୁ ଏତିକି କରୁଥେ ଓ ବୃଦ୍ଧି ଅବଧିପୂର୍ବେ ଧରାଇ ଦୂର୍ବିକଳରେ ସେବନ କରି ଯାଉଛି । ହେଁ ନିଷ୍ଠାରେ ଏହା ଦେବକର କରି ଓ ନର ଦେବର ଜୀବନ ।

ଜ୍ୟୋତିଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକାଳୀ ପଦମୁଖ ଅଧ୍ୟେତା ହୁଏ ।
 ୧ । ମେହ ସମକୀଯ ପୀଡ଼ା ହୀନ ବ୍ୟାଧ; ୨ । ଗର୍ଭା ଓ ଘାରଦ ଦୂରତ ଭକ୍ତ ସମକୀଯ ପୀଡ଼ା; ୩ । ବାଜ ସମକୀଯ ପୀଡ଼ା ।
 ମେହ ସମକୀଯ ପୀଡ଼ା—ଯଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସ୍ଵର୍ଗ ଯାହି ଚିରମନ ଲାଭକ କରିବ ଦେବା, ଦୃଷ୍ଟିରୁଷ ପ୍ରସ୍ତାଦର ଦେବ, ପ୍ରସ୍ତାଦର
 ଦ୍ଵାରା, ପ୍ରଥାକ ପୂର୍ବେ ବା ପରେ ଦୂରପର ପଠାର ବାହାର ଦେବା । ପୌଣ୍ଡକ ଦର୍ଶକ ବା ଶୁଦ୍ଧରେ ଦେବାପାତ, ଅର୍ଦ୍ଧାର ଶୁଦ୍ଧର ଦେବକ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦର୍ଶକ ପ୍ରାପ୍ତର
 ଦେବ ଓ ଦର୍ଶକ ପ୍ରାପ୍ତର, ମୁଖୁଳ, ରୂପର ତ୍ରିଲ, ତ୍ରୁତ କାଳା, କଷ୍ଟର କଳପତିବା, ବାହମୋତ୍ତମଦବା, ସ୍ଵରଙ୍ଗ ପର୍ବତ ଦ୍ଵାରା, ଆକୁ
 ଦେବୀଶର୍ମ, କୋଣ୍ଠ କାଠିର୍, କୁଧାମାନ୍ୟ, ଅରୁଣ ପରମାତ୍ମା । ଶୀଘ୍ରାତ—ବକ୍ତ୍ଵ ବା ବ୍ୟାକ ପ୍ରଦର, ଅନ୍ତମିତ ବକ୍ତ୍ଵ ଥାବ, କଞ୍ଚାଗଳ, ସମୁଦ୍ରରେ
 ସେଇରେ ଦେବା ଓ ଦର୍ଶକବାଣି ଦର୍ଶାଇ ।—ଭକ୍ତ ସମକୀଯ ପୀଡ଼ା, ଯଥା—ଗର୍ଭା ଓ ଭକ୍ତିର ଯାତ୍ର ବନ୍ଦହାର ପ୍ରସ୍ତର ବନ୍ଦାରେ ବା ଓ
 ଦବା, ଦାତ, ଦାତ ଓ ମୋତର କଳରୁ ପମତା ହିତ, ମୁଖରୁ ବେଶ ଦୂଷତିବା, ମୁଖରେ ଓ ଦାତାରେ ବା, ଦାତି ବା, ପରମା, ମନ୍ଦବା
 ଦାତିବ, ଦରଦର, ଦାତ ବ୍ରତୀର ଏମନ୍ତବ କୁଣ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭେଦମ ଦେବାର । ଦାତ ସମକୀଯ ପୀଡ଼ା ।—ପରେଶରେ କେବତା ମନ୍ତ୍ର ପରାତ
 ଦରଦର, ଦରଦର, ଦାତ ଓ ମୋତର ପରମା, ଅର୍ପା ଓ ପିଠର କେବନା ଭବ୍ୟାଦ—ଜ୍ୟୋତିଶ୍ରୀ—ମୁଖ ପରାତରେ ଦେବିକ ଏବି ବା ତୁମ ମାତ୍ର
 ସେବକ କରେ ମନ ଭାବର ହୁଏ, ପରମାତର ଦୂରତ ବକ୍ତ୍ଵ ଦୂର କର ଦୂରତ ଭକ୍ତ କଣ୍ଠକା ମନ୍ତ୍ର କରେ ଓ ଶକ୍ତିର ସବକ ଓ ଦାତାକରିଷ୍ଣ ହୁୟା

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି କୋରଲ ଟ ୨୫୧୩ ଦେବାଳେ ଟ ୪୯୨, ୨ ଦେବାଳେ ଟ ୨୫୨ କା ଓ ୨ ଦେବାଳେ ଟ ୧୫୯୯୨ ଧାରା ଟ ୧୦୩ ଦେବାଳେ ଟ ୩୦୧ ଅଣ, ଓ ୧୦୩ ଟ ୨୮୨ ଦେବାଳେ ଟ ୩୦୧ ଅଣ ।

ଯୋଗ ଏହେବୁ — ବନ୍ଦୀଆ, ବର୍ମି, ସାଇଂଟିକ୍ ଥିଓ, ଉ. ଡ. ଏବଂ ବୋଲି

ଦେଇଅପାଇ—୨ ୧୦ ମର ଅପର କିହୁପର ବେତ ବଳିତରା ବର୍ଷାକାଳ ଯୋଜାଇଥିଲା ୦୨ ମା ଶତ

୨୪ ଗଣ୍ଡାରେ ଯାହା ଆବେଳା, ।

ବାକ୍ସର ତେ, ଶ୍ରୀ ମହିନାର ଯତ୍ନୀ ୧—୧୯୫୪ ଫେବୃଆରୀ ମାତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା।

ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଥାକୁ ହେଲେବେ ୨୫ ବାରେ କଣ୍ଠୀୟ ଅନେକ ଦେବ, କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ତାହିଁ ପ୍ରାଚୀବଦ ପ୍ରଭତ ତୋରିବି
ପ୍ରାଚୀବଦ ଦିଶାକୁ ଦବ୍ଦି କରୁଛି । ଦିଲ୍ଲି ପତି କୌଣ୍ଠ ୧୦୦ ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀ ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀବଦ ୧୦୦

ଓছন পাইলেও “অসম মো” — অসম এই সুবিহীন জোড়া গুড়া কোরা কোরা

ଆଜିମୁଖ୍ୟ

— ସହିତ ଯେ କୋଣାର୍କ ପାନୀଙ୍କ ବିଷୟ ଅବେଳା ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

(୬) ଶାନ୍ତି

କବିଗୀତ ଶ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ରାଚନାଥ ବିଧାରଦଙ୍କର
ଅସଂଖ୍ୟାମୋତ୍ତମ ଚିତ୍ରପାଳୟ ।

୧୦ । ୨୦ କରିଲୋଗାତ୍ମିକ, ସମକାଳୀ

১০০৭

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ବାଦୀୟ ଘେରର ଆଜିକ୍ଷା
ଚେଲ, ଛୁଟ, ମୁଗଳାପୁ କା ଉପ୍ତୁଷ୍ଟ, ଏବଂ ସୁର୍ତ୍ତ,
ମୁହଁରା ଓ ପ୍ରକଳାପ ଜାରିକ ଖାରୁ ଦୁଇଧାଦ (୩ସ୍ତ)
ନିଲେ ବିଦେଶସ୍ତୁ ହେବିମାତରଙ୍କ ପିଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
ଜାଣାଯି ଲୋକିଲେ ବିଭିନ୍ନ କିମ୍ବା ପାଇୟାଏ ।

ଯୋଗିଷବ କଟିକା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯୋଗଳକୁ ସିଦ୍ଧମହୋତ୍ତମ) ।
ଏହି ଶୋଭମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଭାଷ୍ଣଧାର ମାନବ
ବେଳେର ଲକ୍ଷ ପଥିଷାଇ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମାଧୀ
ଶୀଘ୍ର ଆଗେମନ ହୁଏ । କବିତାକ ଏହି ଜାତିର
ମାନବ ଉତ୍ସବରେ ଜ୍ଞାନପୂର୍ବ ଆଗେମନ କରିବା
କିମୟରେ ଏଷଟି ମହୋତ୍ତମ ଆଜି କାହିଁ
ବୁଝୁଛି ବୋଷରେ ଘେଉମାନଙ୍କର ବୋଲି
ଯଦ୍ୱାର ହୁଏ କାହିଁ, ଅହାଜର ପରେ ଅନୁ-
ଗେବୁର (ଅନୁଭାବୁଷି) ଭାବେ, ମଧୁବଦ୍ଧି
ହୋଇ ପ୍ରେସ ଫୁଲେ ଏହି ଗ୍ରହ ଲକ୍ଷିତୀଷ୍ଠ ହୁଏ
କାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପରିମାରେ ଏହି ତୀର୍ଥ ଅବଶ୍ୟ-
ଏବଦ୍ରବ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧଶତ, ଉପକର, କବିତମ୍ବ,
ଅନୁଭୂତ, ଶୋଥ, ସନ୍ଦର୍ଭପୂର୍ବାବ ହୁଏ, ଶିଖେ
ମେଲ, ଘାସଦୋଷ, ଶକ୍ତିରରେ ନିଜକାର ପିତ୍ତ,
ଦଶ, ସଂଧିଦୋଷ, ଧାରୁଳ ଚରଣତା, ସରୁଖ୍ୟ-
ଧାରି, ବୃଦ୍ଧମୁଖ, ମେହରେନ, ମସ୍ତବ୍ରଦୂଷିତ,
ଦିନ୍ଦୁ ଦିନ୍ଦୁ ଦୂଷିତାବ ଓ କାଳିତା ନିଃପେଷ
ଆଗେମନ ହୁଏ । କାନ୍ଦବେଦତା, ଗର୍ଭପୁର,
ଦୁଃଖଦାତର ଜ୍ଵାଳା, ସବଲକ୍ଷ୍ୟପୂର୍ବାବ କାଶପେନର
ମହୋତ୍ତମ । ହାତୋକମାନଙ୍କର ଲଜୋତୋଷ,
ବାଧନଦେବତା, ମୁକ୍ତି, ଦେବ ଓ ଉତ୍ସବପଦର
ଏହି ମୂଳିକ ବିଦ୍ୱାନୀଙ୍କାର ଶୀଘ୍ର ଶାନ୍ତି ହୁଏ
ଏହି ଅଭିଭବ ଲବଧି ହୁଏ ବୋଲାଥାଏ ।
ବେଳେ ସେମନ୍ତକୁ କର ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସ୍ଥାକ ଅନ୍ତର
ଏହି ଅର୍ଥଧର ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ

୪୮ କହିବାପୁଣ୍ଡ ଏହାମେଇବୁଲାଙ୍ଗ ଅଠଥଶ
 ୧୦୦ ରହିବାପୁଣ୍ଡ ଏହା କିମ୍ବର ମୂଳ୍ୟ ଏକଟକା
 ପ୍ରୟାଚିନ୍ ଜୀବନ ଏକଥାନା ଏହା ପାଦମାସୁର କୁର
 ଅବା । ତେଣୁ କିମ୍ବାପୁଣ୍ଡ ଏହା ତୀର୍ଥ ମୁଠାଯାଏ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଗାୟରହୁ ଗୀତା ଶ୍ରୀ ପ୍ଲବ
 ମନ୍ଦୁଷ୍ଠବଳ ସୁଦି
 ଦକ୍ଷ ଅଙ୍ଗରତନ୍ତ୍ର ଏ ବାଦମୁଖ
 ଉତ୍ସବିଧାସ କେବେ ଯେ
 ଦୁର୍ଲଭ-ପଞ୍ଜୀତ
 ଉତ୍ସବେକୁ ଘୁରୁବମାନ କରେକ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତକବି
 ପରମାତ୍ମରେ ମେଲିବ ।

କ୍ଷେତ୍ର

ଆହୁର୍ମ୍ବ ଶୁଣଦିଶେଷୁ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଲପୁର !!
ଜାତୀୟ ମେଲର ସାହେବଙ୍କର ଅବସ୍ଥା-ସେହି

“ ଇଲ୍ଲେବୁଟେ ସାଲମା

କୁଣ୍ଡଳ ଜବର୍ମନେଶ୍ୱର ଅନୁଷ ଅକୁମାରେ
ତେବେଙ୍ଗୁଷ୍ଠ କବି ।

କୁଟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତିକ ! ବିଶେଷ ପ୍ରଶାଂସିତ !!!

ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ

ଅଛି କାହାରିଲୁ ଅଶ୍ଵାୟୁ ଗୁଣଦିନଙ୍କ ଦେବା
ବା ଦିଲ୍ଲିର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକିରଣ କୌଣସି ପ୍ରତାର
ଜୀର୍ଣ୍ଣ ସେବନ କରିବାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ଅଛି
ବାହାରିଲୁ ସେଇ ସମ୍ବଳା ଘୋଷ କରିବାକୁ
ଦେବ କାହିଁ । ସେବେଇ—

ଭଲେହୁଟୋ ସାଲସା :—ନିଜ ଗୁଣରେ
ତତ୍ତ୍ଵା ଜଗତର ପଦ୍ମାଳ ପ୍ରାନ ଅଧିକାର
ଦେଇଥିଲା ।

ଭାବରୁ କରିବାକୁ ପାଇଲା : — ଶୁଦ୍ଧତିର ସେହିପାଇବା
ଦିଲାରୀ ଶିଖି ବିଜୟ ଦେଇଅଛି ଦେଖି କବେ
ଶୁରୁ ମେହିପର ବରି, ଆଗାମିତ ସୁଲଭାବିଧି
କବ କରୁଥିଲା :

ଭଲେହଟ୍ଟୋ ସାଳିରୀ :— ଦିନକାଳିକ ଉଧା-
ସୁରେ, ବୈଶାଖକ ପ୍ରଦେଶରେ ଦେଖୁଣିବ
ଏକି ସମୋଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷକ୍ଷମତ୍ତ୍ଵ ଏହାର
ବିନ୍ଦୁ ଜୀବନ କହୁଣିବ ଦେଇରେ ସବୁ ଅଧିକ
ମୂଳ୍ୟକ ଦୋଷକ୍ଷେତ୍ରେ ଏକ ତାତୀର ଥିଲେଗି-
କାହିବା ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ସଫେର ଦେଇର ସବୁ
କାହା କିମ୍ବା କମଳ କରିବାର ଏବଂ ମାତ୍ର

ପ୍ରେବନ୍ଦ ମାହେ ବେଳୋପାତ୍ରମ ହୁକୁଳତା ଅନୁଭବ
କଲୁଗାଏ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶାଖ ସପ୍ତାବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ
ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ଥାନକ କରି ନବ ସ୍ଵର୍ଗ, ନବ
ଭୂଷାବ ଓ ନବ ଉତ୍ତରବ ପ୍ରାୟ କରିବନ୍ତିଏ,
ହେଉବନ ହାତୋତ୍ତତ କର କର୍ଯ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ

ଭଲେରୁଟୋ ସାଲସା :— ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ରିଯେ
ନବର୍ଧିମେଳାଙ୍କ ବଜାରରେ ପ୍ରତିକଳ ଓ ଦିଲ୍ଲିପିତା
ଦେଉଥିବା କ ସ୍ଵର୍ଗଶୀ କ ଦିଦେଶୀ ସତଳ
ପ୍ରକାର ସାଲସା, ସତଳ ପ୍ରକାର ଜୀବାହୁ କୃଦିମ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରାବୀ ଗୁଣଫିଲ୍ମୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଘେଗଲୁ ତାବ
ରଖେ ବିନ୍ଦୁ—

ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲାମ୍ ।—ଦେହୁୟିବ ଶତ୍ରୁ
ପ୍ରଭକରୁ ଯେଉ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅବେଳାଯ କରିବିଏ
କହାପି ପୁନର୍ବଳମଣ କରେ ଗାହଁ । ବନ୍ଦୁ ପଦ୍ମଶଳୀ
ତେ ଭୁବ୍ୟୋ ଦର୍ଶନ ପକେ ଏହା ପ୍ରଭିଷନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ପୁଣି ଏହି ଶ୍ଵାସୀ ଅବେଳାଯକାରିତା ଗୁଣ
ପୂର୍ବାକୁହଁ ଏହି ଅବେଳା ଫାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଜୀବନ୍ଧମାନଙ୍କ ବଜ୍ଞାରେ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଣ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବହୁଅତ୍ମ ଘେରିପାଲୁ ଥିଲେ ଜୀବନ
ପ୍ରେରଣ ଦେଉଥିଲୁ ସେଠା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିମାନଙ୍କେ
“ ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲାମ୍ ” ପରମାଣ ହୋଇ
କରିମାର ଡଳନୀ ଜୀବନ ପଠାଇବାକୁ ପାଇ
ଲେଖାଇଲା । ବନ୍ଦୁ ବାସଧାରାଜରେ ଉପ
ସ୍ଥର୍ତ୍ତ ଗେଲିଲୁ ଏହି ସାଲାମ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା କର
ଗାଉଥିଲା । ଅସିଥା, ନର୍ଜିରେ, ଅମେରିକ୍
ଆପି କା ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରଭାବ
ବ୍ୟବକାର କରୁଥିଲାଇଲା । ଭରତର କୁଣ୍ଡରବାସ
କୃଷ୍ଣବିଠାରୁ ଦୁଇଟାଥାରୀ ପାଳା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ସମାନ ଅବେଳର ମହିଳା ପ୍ରଭାବ କରୁଥିଲାଇଲା
ଭଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲାମ୍ ସତ୍ୟ ଲୋଧିର ଦୁଇଟାଥାରୀ
ବଜ୍ଞପ୍ର ବର୍ଷାକୁ ଶୁଦ୍ଧମଣରେ— ଶୁଦ୍ଧଦୂର୍ଧବେ
ଆହାତ ହୋଇଥିଲା !!! ବାପୁଜିବ ଏକାହିଏ
ପଥକାରୀ ଏକୁଷ ଅବେଳାଯକାରିତା ଏକୁଷ
ଅବୌକିନାତା ଜୀବନ ଏକାଧାରେ ଏବେ ଆହାତ
ଗାନ୍ଧୀଜିନ୍ଦା ମଧ୍ୟରେ ସଞ୍ଜ ହୋଇ କାହିଁ ।

ଭଲେହଟ୍ଟୋ ସାଲବା । — ଦୁଃଖରକ୍ତ୍ତ ଶୋଧକ
ଦରିବାକୁ, ଦୂଳକ ରକ୍ତବଜିକା ସୁଷ୍ଠୁ କରିବାକୁ
ବାଚ, ପଞ୍ଚାଶାଖ, କଟିବାକ, ଆସାଏ ଫଲିବ
କୁଣ୍ଡେର ହୋଇ ପୁଣି ଉଠିବା, କୁଣ୍ଡିଥିଲ, କୁଣ୍ଡ
ଗରନ୍ତି ଓ ପାରଇ ଥା, ମାଳ ଓ କାନ୍ଦିର ଥା
ଦେବଦରେ ବା ଦସ୍ତ ଓ ପଦ ଜଳରେ ପାର
ଅରଦିର-ସାଦା ବା ଛଲା ବିଦ୍ଧ, ଧବଳ କୁଣ୍ଡ
ସେଇର ପ୍ରାରମ୍ଭବିଷ୍ଯ ଇତ୍ୟାଦି ରକ୍ତବସନ୍ତରୀୟ
ସଂପ୍ରକାର ପୀଡ଼ା ଓ ଦ୍ଵିପର୍ବତ ଏବଂ ଚାହୁଁର
କଷ୍ଟଦାୟକ ସନ୍ଧାନାବ ଥୁଣି ପାଏ ଓ ଘରନ୍ତି
ବିଷର କାହିଁ ତଥ ବିଦିବାକୁ ଏବାପରି ପ୍ରାଣୀ
ଅବେଳେବିକର ଜ୍ଞାନଧ ଦୁଲ୍ପି ମାହୁଁ ।

ଭବେନ୍ଦୁଟ୍ରୋ ସାଲମା ।—କରିଲ ଶୁଣ ଗାଳ
କରିବାକୁ ଶୁଣିଗାର୍ଯ୍ୟ ସେବିଲାନ୍ତି କରିବାକୁ—
ଦ୍ୱାସପ୍ରାୟ ସାର୍ଥକ ପରିମାଣ ହଜି କରିବାକୁ—
ଦ୍ୱାୟ ସବବାବରେ ଶମତା ଜମ୍ବାରକାଳୀ— ଲାଗୀ
ପାକାଳୟ ଶୁଭବାଧ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ଶୁଭମେହ, ଧାରୁ ବୋଲିଲା, ବନ୍ଧ ମୁହି, ଲାଗିମାଳ
ଅଧିକ ବା ଅଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତର ହେବା, ନେବାନାହିଁ
ପ୍ରମାଦ ଜଳିବା, ଲାଗାରେ ଦାଉ ପଡ଼ିବା, ହୃଦ
ଗାନ୍ଧର ଉଚ୍ଚ ବା ପୁଣି-ରକ୍ତ ପଢ଼ିବା, ହିଂଦୁମାତ୍ର

ଅପ୍ରାଚ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଦେବତାଙ୍କ ହଲେ ହିନ୍ଦୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାହାର ଦେବା ପାହାର
ଦୂରୀରୁ ପରିବାରୁର ଅଳ୍ପମେହଳ ଧରୁଣ୍ଡ ଗ୍ରାମର ଗଠାର୍
ଦେଖାରୁ ଅଛେନ କାହା ହୋଇ କୁରାପାକାଳ ହେଲାବାରୁର
ସୁଦରଳ କରୁଥିଲା କୁନ୍ତା ହାତୀ । ଏହେ ଫେରାପଦବୀ ଏବାନ୍ତରେ
ଧୀର ଅନୁଭୂତି ଏହି ଗୁରୁତଳାପାର ଅଳ୍ପିଶାଳେ
ଜନ୍ମିଷ ଦିନ ।

ଦେବତାର ଜ୍ଞାନେ ସୁଦର୍ଶକ ପାହାର ମାତା ପାରବାକୁ
କେ ଯେତେ କରିଥିଲେ । ସୁଦର୍ଶକ କାଳରେ ଉଚ୍ଚମଣି
ମାତାର ବନ୍ଧୁଙ୍କାର କବା ଦେଇ ଅପରା ଶୀକାମଣେ
କରିବ ଉଦ୍ବାଧ ପାହାର ମାତା ପାଦୁ ଗାତ୍ରକେବେଳେ ।
ସୁତିବ ଏହଙ୍କର କରିବ ଟୋଲ ଶପଥ ବୋଠିମାନକୁ
ଯାଇ ଅଟେମ ଖାଲ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଦିଲ । ସୁଦର୍ଶକ ମନ୍ଦିର
କିମ୍ବା ପାରିପରିଷିଳ ଜୟପତି ପଢି ।

ପାଦସ୍ଥେରବାହୀ କୁଣ୍ଡଳୀ କୁଳୀପି, ଯାମଦ୍ରବୀର ସମ୍ମନ
କରିଛା । ସେ ବ୍ୟାକ ଦେଖିଲାମରେ ଏହି ଗଢ଼ୀଶ୍ଵର କୁଣ୍ଡଳୀ
ଫିର ଉଠି କରିଲୁ ଯାମରେ ତାଙ୍କ ଅନୁର୍ଧ୍ଵର୍ଗ ଦର୍ଶକ ।

କରୁଥିବା ହାତରେବେଳେ ପ୍ରଧାନ ମେଲାଟି ମାଛଦିନ
ମାବିନିଯାହେବ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟେ ଅଭିଭେକ ଲୁଗଳିଲେ
ବିଶ୍ଵତ ଏ କରାନ୍ତିର ଦେଖିପାଇ କଲାପରିବାହେବ ଏବହି
ପ୍ରଧାନ ଦେଲାଇଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଭାର୍ତ୍ତାରୀଜ୍ୟାଙ୍କ ଅଛ୍ୟ ଉନ୍ନତିପରିବାହେବ କେବଳ ଏହି ଶୈଳୀ
କରି ଏ କରୁବାରେ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

ଦୟାମାତର ପଦ୍ମମୁଖର ପଦାଳର ସବୀର ହୋଇ
ଥାଏନ କବା ଦୟାମାତର ପାଦମଣ୍ଡଳୀ ।

ଦୁଇ ଲକ୍ଷୀଟ ସାଇଏନ୍‌ଏଫ୍‌ଆର୍‌କୁ ଏହି ଦେଖିବୋଟ ଯିବା
ଏକ ଦେଇଯାଇଛି । ସାଇଏନ୍‌ ଉତ୍ତରାଂ ଲଙ୍ଘଇ ଗାନ୍ଧି
ଦେଇ ଉଚ୍ଛବେ ଥିଲା ।

ଶାସନଦେବକ ରାଜ୍ଯ ଲୁହାପାତ୍ରରେ ପଢ଼ିବାକୁ ବେଳେଖେଷ୍ଟତାକୁ ଅଲେଖା ବୀରଣ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ପୂର୍ବିକୁଳ ଏହି ସେବାରେ ପଢ଼ିବ କାମକେ ଫେର ଯାଇବାକୁ

ବେଳାର ନମ୍ବରକୁ ଲାଗୁ ହେବାର କମାଇବ ପ୍ରକାଶିତ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମ୍ବା ବୋଲାଇଲା । ତିଥିରେ କରିବାର କାଳବନ୍ଦରେ
ପରିବ ହେବାରୁ କେ ପରିବଳେ ପ୍ରକାଶ ହେବାର କିମ୍ବା
ହୋଇଅଛି ।—ଏହିବ୍ୟକ୍ତି ହଜା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

ମେର ପ୍ରତିକାଳୁ ଗାନ୍ଧାରୀର ବଦଳାଯିବାରେ ହେଉଥିଲା
ହେଉଥିଲା ଗାନ୍ଧା ଚାରିଷ୍ଟରିପାରାରେ ଏହିମାତ୍ର ଏହି
ବିଶ୍ୱାସ କିମ୍ବା ଏହିକାର ଗାନ୍ଧା ନାହିଁ ହୋଇଥିଲା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହୋଇଲୁକ ମାର୍ଗର ଏହି ଆମାଟିଯାଇଲ ମଜାଜିଲମ୍ବନ୍ତ
ଓ ଦିନପଥ ଅବସ୍ଥାର ହେଉଥିଲାର ସହାଯିତାରେ । ଏହି
ଏହି କାହାର କାହାର ଏମାରୁଥାରି ପ୍ରେମେ ତାଟି ପଥା
କରିଲ । ଏହିଏ କାହେଳେ ଅନ୍ଧରାତ୍ରି ପଥରକାର ହେଉଥିଲା

ବ୍ୟାକିତାର ନାମେ ଦେବ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାର ଦିଆ
ଦେ କଟାଇଲୁ ଦିଲା ଧାରାଟ ଦେଇଥିଲା କଟାଇଲୁ
ବ୍ୟାକିତା କଳା ମାତ୍ରର ସ୍ଵାରରେ ପ୍ରକଟ କରି କଳା ଦିଲୁ
ହୋଇ କଟାଇଥାଇ କଟା ଦେଇଥିବାର ଶ୍ରୀ ଯତ୍ନ ଦିଲିବ
କାହାଟ କଲାଇବାକୁ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ହୋଇଥିଲା ।— ବିନ୍ଦୁଅନ୍ଧର
ପ୍ରକଟି ଦେଇବ ହେବ ।

ପ୍ରକଳ୍ପନା ।

ପହଞ୍ଚେରକଳ ମଜାରି କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ଦାଖୀ ଗୋଡ଼େ ।

ଶ୍ରୀ କରୁଣାପିତା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟ
ସମୀପେଣ୍ଠି

ମହାଶୟଦ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପଜାଖସଙ୍ଗର ବଜାଯା-
ଇଶେଷକ ହତ ନିକଟ ହୋଇ ଥିଲାଅଛି,
ତେଣୁ ଭାବରେ ନାନା ଜୀବରେ ଦିକ୍ଷି
ଦିବସ ସାଧାରଣ ଅନନ୍ତରେ ଦେବାର କଷ୍ଟର
ଅଧ୍ୟେତବ ଲଗିଥାଏ ଥିଲେ, କଷ୍ଟକ କରଇ ଘୁମରିବି
ତୁମ୍ଭାର ପଜାଖାର ଥିଲେ, କଷ୍ଟକବୀଷମାନେ
କଷ୍ଟମାନଙ୍କର ହାତ୍ତିଜଳର ବଜାରଜେବେ-
କର ଅକଷେତ ଦିନକୁ ଅନନ୍ତରେ
ଅଛିବାହିତ କରିବାରୁ ଯଥାପୂର୍ବ ହେବେ ଏ
ଥିଏବ ଆପଣଙ୍କର ଜୀବି ଖୋଚ ପରିହାତାକାର
ଥିଲେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲୁ କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଥିଲେ କରିବାଯିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ତରେ ଦିନକୁ
ହରି କେବୁ ଗାହି ଓ ସେଥି ପାଇଁ ଅମେ
ଅନ୍ତରେ କରୁଥିଲୁ କି ଲାଭିଲମ୍ବେ କରିବି
କେବିଷ କଲେଜରେ ଯୋହିଏ କମିଶ ଦେବକ
ଓ ସେ କରିଛିରେ ମାନମାୟ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କେ, କି
କୁଟ୍ଟ କମିଶର ଶାକେବ ସମ୍ପର୍କ ଦେଇବୁ
କରି ।

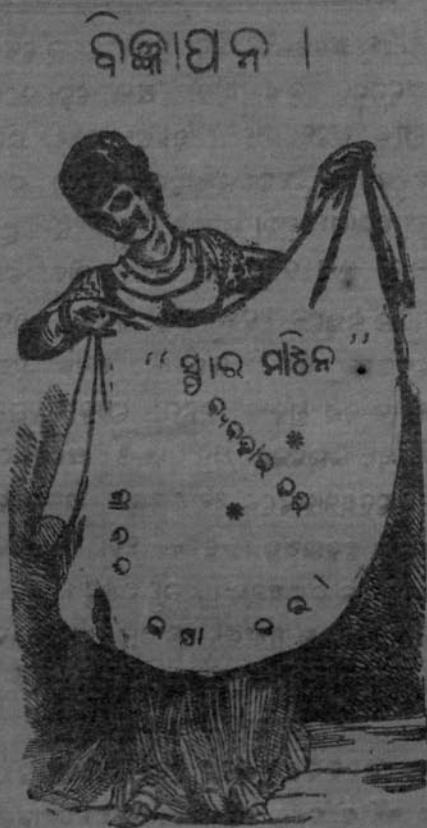
ଅପ୍ରକଳ୍ପ
ବିଶ୍ୱାସ
A. C.

ବିଜ୍ଞାପନ

NEW YORK LIFE
INSURANCE COMPANY

Is the property of the Policy Holders and all profits made are allotted to them. A safe and profitable investment.—For full particulars apply to

H. J. BELL
Agent Outback.

କେବେମୁଣ୍ଡିଏ ସେଇ ଦୂଷତ୍ତର ବରଗଲୁ
ଏହି ଅପଥର ସେପର ଧର୍ମ ଅଛି ଅନ୍ୟ
ବୋଲି ଜିଜାଖରେ ଘାବା ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ
ସେବେ କୁମେ ମନେ ଦରାଥାଏ ଯେ କୁମୁର
ସେଇ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ, କୁମୁର ବିବିଷନ୍ତ ନିରାଶ ହୋଇ
କୁମୁର ଶତ ଯାଇଥାଏଥିବୁ, ସବ ଆଲାପ, ଚତ୍ତ-
ଲିଭରାଇଲ, ଫର୍ମେଶନଲ ମେଲିକ ଡ୍ୟାକିଙ୍କ
ପ୍ରତିକି ପ୍ରତଳିତ ବିଧି ପ୍ରତାର ଘେରେଣ୍ଟ ଜିଜାଖ
କୁମୁର ଆବଳକୁ ଦିଗାଣ କରିଥାଏ, କେବେ
ଥରେ ଏହି ଅପଥର ପ୍ରତାର ଉଠି କେବେ,
ପ୍ରତ୍ୟମଣଳ ଦେଖି ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟାଦ୍ୱାତ୍ର ହେବ
ମେଲାହାତ ହୋଇ ସୁଖରେ ଅର୍ଦ୍ଦୀବଳ
ଲାଭକରିବ । ଯେହେତୁ ଏହୁଁ ଏକିଶାହ
ଅଳକ ପ୍ରାୟୀ କିମ୍ବାପ୍ରଦ ମନୋଧି ନିତ୍ୟକେ ଏ
ଦେଖଇ କେବେ ଆନନ୍ଦାମା ହୋଇ ଗାହିଁ ।

କିଏ ନ କାଗେ ସାଲମା, କଡ଼ଳିବଳ
ଥାବଳ, ପୁରୁଷ ତେଷଧ ସମ୍ମଦରେ ଦେଇ

ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ

ଅଶ୍ରୁ ଉପଶମ ଦେଖାଇ ପୁନର୍ଗ୍ରୂହମୟିବେ
କୁଳ ବିଶେଷରେ ପ୍ରଦଳାକାର ଧୀରଙ୍ଗ କଥେ ।
ତେବେବେଳେ ତାବା ସାମୟିକ ଆହୁତି ତଥା ଶ
ତୋରିଯାଏ ଅଥବା ସଜ୍ଜିଲ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ
ଧୀର ପ୍ରଦଳ ବିଶେଷ ଦେହରେ ସମାଜ ଧଳ
ପ୍ରାପ କ୍ରୂଦ୍ୟ ମହିଳା । କହା କିମ୍ବାର ଅଧୀକରଣ
ନହିଁବାକୁ କ୍ରୂଦ୍ୟ । ବିଶ୍ୱ

ଶାର୍ମିଷ୍ଠବୁ ।

ଶାକାର୍ବ ସମ୍ପଦୀ ବିଧିବଳ ଗୁଣକାରୀତି

ଉକ୍ତିଦୀପକା ।

କମ୍ବକୋଧନ ।

ଅମେରିକାରେ ଏହା ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଏହା ଏ
ଜାତିର୍ଥୀ ଶହର ଭାଲିବା ମଧ୍ୟରେ ଭିକାଉଛନ୍ତି
ଯାଏ ଫଟା ଯୁଦ୍ଧକୁ ଭେବେନ୍ତା କଲେଇବ ଶାହିଁ
ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦୂରହିମେ ଲେଖିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ବାହାର
ଫଟା କେବେଳୁ ପଥରା ଦେଇଥିଲେ । ଯେ ବାହାର
କାମକ ଗୋଟିଏ ଭେବେନ୍ତା କଲେଇବ ଶାହିଁ
କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀରେ ଜାତିର୍ଥୀ ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର
କାମ ଉକଳ ମ ଭାଲିବାକୁ ଘେରି ଥିଲା ।

ପରଥରକୁ ନିଶାଳ ଭାବର ଲୋହଗଣ୍ଠା
ଓ ଥର ଦୋହରୁଳ । କେଉଁ ସାଳର ଗଣକାରେ
ତୁମେଣ୍ଟା କେବେ ଦୋହରୁଳ ଗାଢା କିମ୍ବୁ
ପ୍ରତିକିଂଛ ହେଲ ଯଥ—

୧ ୯୭୦ ସଲକେ—୨, ୮୫, ୪୩, ୮୬
୨ ୯୮୨ ସଲକେ—୨୫, ୩୮, ୮୮, ୯୭
୩ ୯୯୨ ସଲକେ—୩୫, ୬୫, ୩୫, ୯୮
୪ ୧୦୧ ସଲକେ—୨୫, ୪୦, ୨୦, ୮୫

ଏହାରୁ ଦେଖାଯାଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କମଳିରେ ।
ହୋଇ ଯୁ ଦରଜିରେ ପ୍ରାୟ ୩୫ ଲକ୍ଷ ମାତ୍ର
ପ୍ରେସ ଦରଜିରେ ଡେଲି ୨୦ ଲକ୍ଷ ମୂଳ୍ଯ ହୋଇ
ଅଛି । ଯେଥି ଦରଜିରେ ଦୁଇକୁ ନନ୍ଦିତ ଲବ୍ଧ
ଦର ଉପରିକର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଜନ୍ମବିଜ୍ଞାନ ଉଣା କା
ହୋଇ ଯେ କେ କେବଳ ଏକିବି ଜନ୍ମା ।

ପରଚୁବାତର ସେବନଙ୍କ ଏହି ଲୋକର
ଦୁଇଧାରୀଥିର ଦଉର କିମ୍ବରରେ ଜାହିଁ ଜ
ଆସାନର ପ୍ରାଣଦୟ ଦିଖାଇ ଦିଅବା ଏହି ଏକା
ଦ୍ୱାବାହର ଦ୍ୱାବକୋଟରେ ସେହି ଦୟା କାହାର
ଦେବାର ପାଠବମାତ୍ରକୁ ଲାଗିଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧର
ଦଳିକାର ‘ହୃଦାସ’ ରେ ପାଠବରୁ ବି
କ୍ଷିତି ପଦିବାର ସମ୍ମାନକ ଦେହ ଦୟାର ପ୍ରକାଶ
ଦର ଦେଇ ଯାଇମର ଦେଖିଲାର ବାହାଦୁରଙ୍କ
ସେହିର କ୍ଷେତ୍ରର କରିବା କାହିଁ ଅନୁରୋଧ
ଦେବାକୁ ମାନ୍ୟବର ପ୍ରେକ୍ଷଣ ମହୋଦୟ
ଜାହିଁ କର ପ୍ରାଣଦୟ କ୍ଷମାଦର ବାଦକୀବା
ଦ୍ୱାପାନ୍ତର ମାଧ୍ୟମ ଅଦେଶ ଦେଇ ପରିଣ୍ଟା
ଜାହିଁ କର ତାଣଦୟ ଅଦେଶ ପୂର କରିଥିଲା ।
ସହ ଯାଗିନୀ ଅନୁରୋଧରେ କି ହିଁ ଏ ପାଠ
ଦୟାରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଲୁ ସୁଧର ଦିତ୍ୟ ଅଟେ
ମାହ ସେ ପର୍ବତୀ ପାଇଦୟାରୁ ଏବାବେଳେ ଛାଟେ
ଯାଏ କାହିଁ ସେ ପର୍ବତୀ ଅନ୍ତରୁକୁ ଅବ୍ୟାହତ
ଦେବାର ବାହୁ ନାହିଁ ଏହି ତହିଁ ରେ କଥାବା
ଅଳ ଦାଟିଥାରେ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟ ଆମଙ୍କି ଦିବେ ଘସ୍ତାଳ ଜନନ
ଶୁଧିଲଙ୍ଘରେ ଥବି ସରକାର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟମାନ ବନ୍ଦ
ହୋଇଅଛି । ପୁଣି ଅଥବା ତା ଏବଂ ଉଖ ଶୁନ୍ଦରାଜ
ନର୍ତ୍ତମାନ କୁର୍ବାତ ସମ୍ମାନ ଏହିର୍ଭାବୀ ସ୍ଵର୍ଗମନ୍ଦର
କନ୍ଦମନ୍ଦିକ ଉଠିଲାଗିଲେ । ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟମାନ ବନ୍ଦ ହେବ

ଏକ ଭାଇର ମୋଷଣାପଦ ଗତ ଦିନକାଳୀ ମେ-
ଜେଣରେ ବାହାରିଥାନ୍ତି । ସ୍ମୃତିଲକ୍ଷ ଜନ୍ମଦିନ
ନିର୍ମଳମାସ ତା ଏ ଦିନ । ମାତ୍ର ସେ ସମୟରେ
ଭାବର ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ମୋଷଣାପଦ ହମଣରେ ଥିବା ଏବଂ ଭାଇର ବେଳୀ
ମାତ୍ର ଫଳର ପ୍ରେସରର ବ୍ୟାପାର ବନ୍ଧୁଦିନ ବିବା-
ଧିକାରୀ ଲାଭଦିନର ବ୍ୟାପାର ବିଚାରଣ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଉତ୍ସବମାନ ସେ ସମୟକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଦେବା
ହୃଦୟରକବ ଦୂରେ । ଏହି ଦେବୀରେ ମନ୍ଦିର
ମାତ୍ର ତା ୩୦ ଦିନକାଳିକାର ଜନ୍ମଦିନ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷରୁ । ମୁହଁ ସାମାଜିକର ଜନ୍ମଦିନ
ଭାବବିନ୍ଦରେ ଏଥି ଜାଗାରୁ ଅଛି ବିଶେଷ ବନ୍ଦ
ଦେବ ନାହିଁ । ସୁରବାଂ ଅଥନ୍ତା ବର୍ଷଠାତ୍ର ଦେ-
ବା କାହାର ମାତ୍ର ତା ୩୦ ଦିନରେ କରେଣ୍ଣ କରି
ଦେବ ।

ପତ ଫେରିଥାବ ମାତ୍ର ଶୈଳ ସମ୍ମାନରେ
ଯେହି ଡୋ-ଗ ଏକ ମୁକ୍ତାଜୀ ପରାମାରାନ
ବୁଝିବ ଦୋଷଥିଲ ତହିଁଲ ଫଳ ଦାଖିଲାକୁ ।
ଡୋଲଙ୍ଗ ପଞ୍ଚଶିଲ ଦେଇଥିଲେ କ ୫୮୮ ଟଙ୍କା
ତଥବା କହିବୁ କୁ କୁ ଅଧିକ, ମାତ୍ର ଦେଖାନବ
ମଧ୍ୟରୁ ଦେଇଲ କ ୮୮ ଟଙ୍କା ଛାଇରୁ ହୋଇ
ଅର୍ଥିବୁ । ମୁକ୍ତାଜୀ ପରାମାରା ଦେଇଥିଲେ କ ୪୫୫ ଟଙ୍କରୁ
ଉଦ୍‌ ମହି ଉଦ୍‌ଦୀନ ହୋଇଥିଲୁ କେବଳ
କ ୨୭ ଟଙ୍କା । ତୁମର ଘରିବ ଫଳ ସମସ୍ତ କଣ
ଦହାଇ ଏକ ଡୋଲଙ୍ଗ ଅର୍ଥେ । ତହିଁଲ ମଧ୍ୟରେ
ଡେଖାବୁ କ ୮୮ ଟଙ୍କା ଏକ କ ୧୫ ଟଙ୍କା
ମୁକ୍ତାଜୀ ପରାମାରା ଦେଇଥିଲେ । ଡୋଲଙ୍ଗରେ ଏହି
କୁରବୁ ପାଇ ଛାଇରୁ ହୋଇଥିଲୁ, ମନ୍ତ୍ର ଶରେ
କେହି ପାଇ କର ନାହାନ୍ତି । ପତର୍ବ କ ୨ ଟଙ୍କା
ମଧ୍ୟରୁ କୁ ଏକ ଡୋଲଙ୍ଗ ପାଇ କରିଥିଲେ ଏହି
କ ୧୫ ଟଙ୍କରୁ ଏକଟି ମୁକ୍ତାଜୀ ପାଇ କରିଥିଲେ
କୁରାଳକ ଏହା ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଦେବା କର ଦୁଃଖର
ପିଷ୍ଟ ଅଟେ ଏହି ଅସୁନ୍ଦର ଅମାଳ କରୁ
କି ଉଦ୍‌ଦୂଷିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ ପରାମାରା
କାହିଁବ ଦେବା କରିବ କାହାର ଅଟେ । କଠିନ
ପରାମାରା କମନ୍ୟୁ କୁରିବୁଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ
ଯତଙ୍କ କେବା ନାହିଁ ।

ବଧେ ର କଳାର ହେତୁଆଁ - ସଦତିକଳା
ଅଧିକାର ଏ ବାହିରିଲା ମାହେବକା ନାମରେ ପାଇଲା
ଏକଜଣ ହୁଲିଲ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷ୍ଟିତ ନାମରେ ହୃଦୀର
ରତ୍ନାଲକ୍ଷଣ ଅଭ୍ୟୋଗରେ ଏକ ମୋହନମ
ଜ୍ଞାପତି ହେବାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵେଷ୍ଟିତ ନାମରେ
ବିଶ୍ଵମତେ ସମନ ଜାଣ ଦେଖାଇଥିଲା । ଏହି
ମଧ୍ୟରେ ସବ ଜଳଜଳ ଅଧିକାର କଳା ମାହେବୁ
ଦେବିରୁ ସେହି ମୋହନମାର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ
ରୂପ ନଥୀ ପଠାଇ ଦେବାର ଆଦେଶ ପାଇଲେ
ସେହି ଅଦେଶପାଇରେ ଦେଖାଇଥିଲା ତ ମାତ୍ର
ଦେଖିଲ ମାହେବନର ଶାଧାରଣ ଅଦେଶ

ଦହିବୁଟି କଷ୍ଟ କରିବା ସବତରଙ୍ଗର ଦାଉମନ୍
କର ଉଚିତ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ମାତ୍ରମେଣ୍ଡରଙ୍ଗ
ଏପ୍ରଦାର ଅନ୍ତରେ ଦେଖ ଅବଧାୟ । ଦିଶେବରଙ୍ଗ
ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବୈଶିଷ୍ଟ ସନ୍ତୋଳନୀୟ ବା ସାଧା-
ରଣ ଅବେଶ ପ୍ରକାର କରିବା କଷ୍ଟୟରେ
ଫାଇକୋର୍ ତାଙ୍କ ମାତ୍ରମେଣ୍ଡରଙ୍ଗମାତ୍ର ଶିଖି-
ଦୂଷପ ଦିଲେଖ କରିଥରୁଛି ଏ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହୋଇଥି
ସାଥୀଙ୍କ ଅବେଶ ପ୍ରକାର ତରିକା ରାହାବୁର
ଅଧିକାର ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ମାତ୍ରମେଣ୍ଡରଙ୍ଗକେ
ସେବାକର୍ତ୍ତା ଅଧିକାରୀ ଅବେଶରୁ ଅବର୍ଥବ
ମୋକଦମ୍ବ ଭୂତାର କେବାର ଘଟନା ଅଛି
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସେ ସବୁ ଜଳାନ୍ତି-
ମେଥିକ ଜୀବତରେ ଅଧିକାର ସୁଧାରିତ
ଅବେଶ କୁଠି ରହିଥାଏ ଏବଂ ତହିଁର ବିହିତ
ପ୍ରକାର ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜୀବନ ୫ ଦିନର ତାର୍ଫର ମଧ୍ୟରୁଥିଲେ
ଧୂଥିର କଢ଼ିବ ସେଇର୍ଯ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ମାତ୍ରମେଣ୍ଡରଙ୍ଗ
ମାତ୍ର ଏପ୍ରଦାର ଅବଧାୟ କାହାରୁ ବିଜତ
ଦେବାର ଅବା ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦାଳ ପ୍ରଦେଶାନ୍ତର ଧରିବାର, ମୁଣ୍ଡ-
ବାର, କାରଗୁଡ଼ି ଏହି ପିଠାପୁର ଜନେତାଙ୍କ
ମାହାର ସମ୍ମରର ଦିଲାଚର ପ୍ରିଜର ଉକ୍ତଦିନ
ଅଛୁଟକ ହେଲା ଯେଉଁ ବିଷକ୍ତିମାନ ପ୍ରଦେଶ ଦିନ-
ଅଛୁଟ କଢ଼ୁଣ୍ଡରେ ଦୂର ପ୍ରଦେଶର ଦେଖି
ପ୍ରାଚୀକ ତମିତାଙ୍କ ଓ ମାହାରମାନ ଦିଲାଚର
ସୋଧ୍ୟ ଦୂରେ ଥାବା, ଅଛିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ ଦିନ-
ବାର ଅନ୍ତରେ ଗୋପନୀୟ ଏହି କହି କମିଟ୍ରେ
ଶ୍ରୀ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ମାନ୍ଦାଳର ବିଦ୍ୟାପଦକ ହେଲେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଅଛୁଟ । ଆଗାମୀ ମାସ କାହିଁ
କରେ ଉଚିତାପଣ୍ଡିତରେ ବିଦ୍ୟାପଦକ ପରିବ
ସେଇଁ ଅଧିକେଷକ ହେବ କହିରେ ଯେହି
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅଛି ହେବ । ଏହି ଅବଳ ଅନ୍ତରେ
ସହ୍ୟାଜନ୍ୟ ଅଟେ । କାଳର ଲାଗୁ ବିଜ୍ଞାନ
ପୃଷ୍ଠାରେ ହେବେକି କୁନ୍ତମାତ୍ର ଓ କାଳର ନିର୍ଭ୍ୟାବ
ରହିଥିଲୁ । ଯାହା ତମିତ ହେବାର ଗୋପନୀୟ
ଦୂରେ ଏହି କେଣ୍ଟ୍ୟପୁର ଅଧିକାର ସୁହେ
ଲେଖା ହେବିଥିବାକ ଜନଧାରାରେ ଜାରି
ଅଛୁଟ । ସୁହେଲ୍ ସାହରେ କିମ୍ବାତୀ ନନ୍ଦାବନ୍ଧୁ
ବାୟରେ ସେ ସମସ୍ତର ଧାସନ ଅଧିକାରହେବୀମୁ
ରାଜ୍ୟ ସରନଦ୍ଵାରା ଦୟାମାନ୍ତର ଏହି-
ଦେଇଲମନ୍ତ୍ର ଦିବେତିତ ହେବିଥିଲୁ ସେ ସେ
ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନହିଁ । ଦେବାଳ
ଅଧାଳତରେ ଏହି କଥାମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶ
ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା ଦୟା ଦୟା ଏହି ଉତ୍ସାହ
ଦେବାର ସେ ସହ ପ୍ରାଚୀନ ଜନମାତ୍ରର ଶକ,
ଏହି ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଦୟା ପାଇଁ ।
ଏହି ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିମନ୍ଦାଜୀ ସମସ୍ତ ମାନ୍ଦାଳ ପ୍ରଦେଶରେ
ସ୍ଵଭାବ ତାତିବା ହୋଇଥିଲୁ । ସେ ସମସ୍ତର
କଷା ନନ୍ଦାରେ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକ ଜାତ କରିବାର

ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । କହୁଁ ସଙ୍ଗେ ଆଉ
ଶ୍ରୀ ଅଦନ ଜାଗା ଦେବ ଯେ ଉପର ଲିଖିତ
ଅଦନ ଜାଗା ଦେବ ପୁରେ କେହି ପେମନ୍ତୁ
ତାହାକୁ ବିଷଳ କରିବା ଅର୍ଥାୟରେ ସେ ସବୁ
ଜନିବାର ଲୁଗ ଧାରିବା ସକାଣେ କୌଣସି
ନାଲୁସ ଭାସୁର ହୋଇ ପାଇବ ଲାଗୁ ।

ଭାଷକ ଅନ୍ତି ଛପାଇ ।

ମନ୍ତ୍ର ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ମାରଟିନଙ୍କ ହୀପର ଅଳ୍ପ-
ଉପ୍ରାଚିର ସଂଶୋଧ ସମାବ୍ସ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲିଯିଲୁ।
ଏଥମ୍ବରେ ସେହି ଦୁର୍ଗାବାର ବସ୍ତ୍ରାବର
ଦିବରଙ୍ଗ ଅସିଥାଏ ଏବଂ ତାହା ଦିଲ୍ଲୋଧିକ
ହୃଦୟ ବିହାରକ ଅଟେ । ଅମେରିକାର ଅନ୍ତର୍-
ଗତ ଓର୍କ୍‌ମଣ୍ଡଲୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକ୍ଷମ ମଧ୍ୟରେ ମାରଟି-
ନିକ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ହୀପ । ଏହି ହୀପ ପରିବାର
ବିଜ୍ଞାନକୁ । ଏହାର ଜାର୍ମା ମା କଥ ଛଲ ଏବଂ
ଶ୍ରୀ ମା ୫୫ ଛଲ । ଲେଖ ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇଲକ୍ଷରୁ
ଅଧିକ ନୁହେ । ଏ ହୀପର ଉତ୍ତର ପଢ଼ିମ ଦିବ-
ରେ ମନ୍ଦିରରେ କାମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶିଳ୍ପ ଅକ୍ଷ
ତହିଁର ଉତ୍ତରା ଛଳକୁ ପିଣ୍ଡ । ଏ ହୀପ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ବିଦୟା, ବିଦ୍ୟା, ଅଳ୍ପ, ବାପି ଓ ବୋବୋ ଏ-
ଠାରେ ପ୍ରତିକ ପରିମାଣରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟ ।
ଧୂଫେ ଭାବତରୁ ଅନେକ କୁଳ ସେଠାରୁ ଗୁରୁ
ବିଦ୍ୟା ବାଦିଶ ପ୍ରେସର ହେଉଥିଲେ କିମ୍ବା
ପାଇବାର୍ଥରୁ ତାହା ରହିବ ଦେଲେ କେତେ
ବିଦ୍ୟା ଲେବ ସେଠାରେ କର ବାନ ରହିଥା
ଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ହୀପର ପ୍ରଥାକ ବନ୍ଦରର କାମ
ମେଘପେର ଏବଂ ଉପରଲିଖିତ ମନ୍ଦିରର
ଅଗ୍ରେମ୍ବରେ ତହିଁର ଉତ୍ତର ମା ୨ ଛଲରେ
ଅବସ୍ଥିତ । ପରିବର୍ତ୍ତନ ପୁଣ୍ୟ କରି ବୁଝରେ ଆହା-
ଦିତ । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧୂଫେ କେବେ ଅଣ୍ଟ
ତିର୍ଯ୍ୟାର ହେବାର ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଏହି
ପା ୫ ମିନ୍ଟ୍ ସୋମବାର ବିଠାଇ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଉତ୍ତର ମହା ଜଳନ ଶୁଣାଇଲ ଏବଂ ଶତା
ହିନ୍ଦ ସହିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ତରାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କର୍ମରୁ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ସୁତଳାପର ମୁହଁ ପିହିଲାକ
ସେହିବାଟେ ଜଳନ ଖାଲୁ ଓ ପ୍ରସ୍ତର - ପ୍ରସ୍ତରମାନ
ଅବ୍ରି ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରବିଶ୍ଵାସ ଘୋବ ଗର୍ଜିଲ ବର୍ଷାକ
ଦିନେକଷିତ ଉପରାକ୍ଷର ଉଠି ନେଇଥିଜେ ଏମନ୍ତ
କିବର ପତଳ ସେମନ୍ତ କି ମା ୧୦୫୦ ଛଲ
ଆହାନ୍ତରେ ଗଢ଼ାଗଢ଼ ସହିର ଅଳ୍ପ ଦୂଷି ଦେଲେ
ଏବଂ ତହିଁରଙ୍ଗେ ପଥରଖଣ୍ଡମାନ ତରବା ବୁଝି
ପର ଜଣା ଗଲା । ମ ୧୦୫୦ ନିଟ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା ଦୂରର ଘୋଡ଼ କାଗଜାର ହେଲା । ଅଥ-
ବିହିମାନେ ଘଲାଇବାକୁ ବାଟ ପାଇଲେ ହାହ୍ ।
ଏବା ଘେର ବନ୍ଦରର ୨୦ ଦିଲ୍ଲୀର ଲେଖ

ପୋଡ଼ିମଳେ । କେବଳ କ ଶ୍ରୀ ଶ ଦରଖାସ୍ତା
ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧକୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପଳାଇ ଅପିଥାର-
ଥିଲେ । କୁଳରେ ଥିବା ଗଠା ଜାହାଜ ସମୟ
ଲୋକ ସହି ପୋଡ଼ିଗଲ ଗୋଟାଏ ଜାହାଜ
ସାମାଜିକ୍ୟରୁପେ ପୋଡ଼ିଯାଇ ପଲାଇଆସିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ମାରଟିକିବର ଶକାଥିବ
ମାଇଲ ଅନ୍ତରରେ ଦଂସକ ଅଧିକ ସେବାର-
କଷେତ୍ରକୁଣ୍ଡିପ । ସେଠାର ଏକ ଅଗ୍ରେସ୍ ଲିରିବୁ
ଅଗ୍ରି ଉତ୍ସାହ ହୋଇ ସହିମୁଖକ ଲୋକ କଞ୍ଚା
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଦସ୍ତ ରାତିରେ
ବଦଶାହ ମାଇଲ ବାରବାତୋଇଦ୍ବୀପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆହାଦିକ ହୋଇଥିଲା । କଥିତ ଦୁଆର ସବସବା
ପ୍ରାୟ ଠୁ କଲାର ଲୋକ ନଞ୍ଚ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଏକ ଶ୍ଵାକ ସମ୍ମୁଦ୍ରରୁପେ ଧିନ୍ଦ ହୋଇଇଛି,
ଏବ ସେଇମାନେ ପ୍ରାଣରେ ବିହଥିଲାନ୍ତି ସେ
ମାନେ ସବସବାନ୍ତି ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବ ପ୍ରାୟ
କାହାର ଶବ୍ଦର ଅନ୍ଧର ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ, କିମନ୍ତେ ଅମେରିକା ଏ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କି;
ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଏବ ଉତ୍ସାହେତର ତାକାଶକୁଳରୁ
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ହେଉଅଛି ।

ମୁସଲମାନ ଶକ୍ତାବାସ ।

ପୁରୁଷମାନ ଶ୍ରୀମାତିବର ଏଠା ରେବନସା
କଲେଜରେ ପଢିବାର ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ
ଶ୍ରୀମାତିବର ଏ କଲେଜରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଣ୍ଡାଏ
ପାଦାବାସ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରି ଆମ୍ବେମାଳେ ହେତେବେଳେ
ହେଲେ ପାଇଥାଏ । ଅବକାଶର ଅନ୍ତରବ୍ରୂ କଥା
ସମୟରେ ପାଠକମାତ୍ରକୁ କରାଇ ପାଇଁ କିମ୍ବା
କରା କରିବେ । ପ୍ରାର୍ଥନା ପରି ମର୍ମ ଏହି ବି
ତ୍ତକୁ ଶ୍ରୀମାତିବର ରେବନସା କଲେଜର ସନ୍ଦର୍ଭରେ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେବ ଏକ କହିରେ ଏକା
କରନ୍ତି କିମ୍ବା କାହିଁ କି ପୁଣ୍ୟ ବାଲେଶ୍ୱର ଓ
ବନ୍ଦୁଶର ମୋହମ୍ମଦବାଶୀ ଶ୍ରୀମାତିବର ନିଷ୍ଠ
ପରିରେ ଏହି ଶୈଷାଲୀର କରି ପାଇବେ । ଶ୍ରୀ
ବାବା ସକାଶେ ଯେହି ଏହି ନିମ୍ନଲିଖିତକାର କର୍ତ୍ତା
ମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଷରୁ କହିରେ ଛଣ୍ଡ ଜ ଶରୀ
ରହି ପାଇବେ ଏହି ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାଚୀ
ଟ୍ରେନିଂ କ୍ଲାବ୍ ଫେବ୍ରୀ ୧ ଶାଖାରଙ୍କ କେବଳ
ଦ୍ୱାରା ମେଲେ ରଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବ କେବଳ
ଶକ୍ତା ଦୟାବାନ୍ ଗର୍ବମ୍ଭେଦକାତ୍ମକୁ ମନବାର
ଅଶ୍ଵା ଆହୁ । ସୁବ୍ୟତଃ ଅନ୍ତରକଃ ଦୂର କଜାର ଶକ୍ତା
ଦେବାତ୍ମାର ଅଧି ନ କେଲେ ଏହି ଶୂର କାର୍ଯ୍ୟକାର
କିବାର ଦୋଷପାଇକ ଲାହି । ବସ୍ତୁକଃ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜୟତରର ସକାଶେ କହି ଜୟରେ କିମ୍ବା ଅଧିକ
କୁକା ସମ୍ପଦ କରିବା ଏକାନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ବେଦାହାର ସେ ଟକା ଥୟ ହେବ ତାହା
ଗୋଟିଏ ପାଣିରେ ଜମା ରହିବ । ସେହି ପାଣିର
ଚାମ ‘ମନ୍ଦିରଯୁ ହୋଷ୍ଟେଇ ଧର୍ମ’ ବା ମୁଖଲ-
ମାଳ ଶହାକାର ପାଇଁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଏହି
ବହିର ଥୟ କଷ୍ଟ ଓ ଅକ୍ଷାମ୍ୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବୁଝିବା ଓ କରିବା ବାରଣୀ ବଢ଼ିବ ମନ୍ଦିରଯୁ
ହୋଷ୍ଟେଇ ଧର୍ମ କରିଛି ବାମରେ ଗୋଟିଏ
କମିଟି ଗଠିବ ହୋଇଥାଇ । ଏହି କମିଟିର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ପ୍ରପ୍ତ ସାହେବ ଉତ୍ତରାର କରିଶିତର,
ସର୍ବାଧିକ — ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ଏମ୍, ଏସ୍. ବାବୁ,
ସବିତାଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ — କାଗିରବାର ମୁକ୍ତି
ମୋହମ୍ମମ ମହିନ୍ଦି, ସବ୍ୟମନ — ଇଥି ଅହିମହି
ଶୁଭ ପ୍ରକଳ୍ପ କଟାଇ, ସେହେଠେ ଓ ଏତାରୁ
ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ — ସମ୍ମତ ମହିନ୍ଦି ନୁହିବିଲାଇ, ସହିତାଙ୍କ
ସେହେଠେ ଓ ଅତିକଳ — ତାକୁର ସମ୍ମତ
ଏକବୟମ ବସୁଳ ଓ ମହାଜନ ମହିନ୍ଦି ଦାଳ
ଅବଦୁଇ କରିମ, ଶକ୍ତାର୍ଥ — ବାଜି ଉଥି ମହିନ୍ଦି
ସୁଲେମାନ ମହାଜନ ।

ଏହି ଶୁଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବ
ତାରଙ୍ଗ ମୁସଲିମାଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାୟୀ ଏବି ମୁସଲିମାଜ
କର ହିତାକୃତି ଅଳ୍ପ ସବୁତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାୟୀ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବିନାଚକ୍ରବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇ
ଅଛି । ସେହି ମହାପୟମାନେ ଯାହା ତାର
କରିବେ ତାହା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କମିଟିର ଏକା
ଲ୍ଲାଙ୍ଘାଣୀ ଏବି ଜଳାଇବର ଯୁଗ କାମରେ ପଠାଇ
ଦେବା ହେବେ ଓ ଉତ୍ତର କର୍ମଗୁଣ୍ୟମାନ
ତହିଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ ପଠାଇବେ ।

ଅମେରିକାକେ ଏହାକୁ ଆଶା କରୁଁ କି ଏହି
ଶୁଭ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ସଂହାର ସାଧକ ବିଜୟରେ
ସେ ଯାଦାର ଶକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାରେ ହେଉ ବାହାରୀ
ତାକ ଉପରିବାକୁ ଅପ୍ରଥର ହୋଇ ତୁଳ୍ୟମନକାରୀ
କର ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷନ ଶାନ୍ତିକୁ ବିଦ୍ୟା ପରି
ବରିବେ । ତେଣାରେ ହିନ୍ଦୁତାରୁ ମୁଖମାନର
ସଞ୍ଚାର ଥିଲେକ ଉତ୍ତା ହେଲେହେତୁ ସୁଖର ବିଜୟ
ସେ ତୁଳ୍ୟ କାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଅମୋଦ ଓ
ହିତହାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦାନ ଦେବାର ତେବେ
ଦେବାରେବ କାହିଁ ଏବଂ ଦେବାରେବ ରହିବା
ତୁଳ୍ୟ ନୁହେ । ବିଶେଷତଃ ବୁଦ୍ଧି ମୁହାରୀ
ବଜକାଳ ଭାବାର ବାହାରୀ କରିବା ଲଖ୍ୟ ଓ
ଧର୍ମନୁମୋଡ଼ିତ ନାହିଁ ଅନେ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ
୩ ୬୭୦୦୯ ଲଟ ଦେବା ସାମରିତ ଡୋଇଅଛି
ଏକ ଦେବାକାଳ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖମାନ ରଜ,
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଧର୍ମବଳ୍ୟ କେତେ ବୁଦ୍ଧିଲେତୁ
ତୁଳ୍ୟକୁ ବାହାରୀ ବରିବାର ଦେଖି ଅମେରି
କାନ୍ଦ ଅଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧିଲେକମାତ୍ର ବେତ୍ତାକର୍ତ୍ତ
ଉବାହରଣର ପଞ୍ଚାହାରୀ ହେବେ ।

କେତେ ଜଣ ନାହିଁ ରେପାଦାରାଙ୍ଗ
ନାମ କିମେ ବେଳୋମଳ୍ଲ ସଥା—

ମୌଳିକ ସ୍ୱର୍ଗ ମହାତ୍ମା ନେଇଲ ଦକ୍ଷ
ଟ ୨୫୦୯, ମୁଦ୍ରିତ ଗୋଲମ ମହାତ୍ମା ଟ ୨୫୦୯,
ମୌଳିକ ଅବଦ୍ୟ ସଲମ, ମୌଳିକ ଚକ୍ରମୁଖଶଳୀ
କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ମାଣ ଓ ବାଜ ଉପରେ ମହାତ୍ମା ସର୍ବରେ-
ମାନ୍ୟ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଛେଖାଏଁ, ମାତ୍ରର ବର
ଶ୍ରୀ ଏମ, ଏକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ, ମୁଦ୍ରିତ ମହାତ୍ମା ମଜ୍ଜକର,
ବାଜ ସାବୁ ବୈଦିକ ଓ ବିଷୟମ ଲାଗୁହିମ ବନ୍ଦାମା
ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଜୀବନ୍ତ ଶୁଣ୍ଡ ସାହେବ
ବିମେଶକର, ମୌଳିକ ଉପିକ୍ଷିତବୀକ, ଦିଦିକୁ ବାଜ
ହୋବେଇ, ମହାତ୍ମା ଅଳିଗ୍ରାସୀ, ବାକୁପର ମହା-
ଶ୍ରୀ ଓ ହାତିଶାନ୍ତମସା ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଟ ୨୨ ଟଙ୍କା
ଛେଖାଏଁ।

୪୦। ମିତ୍ରନାଥପାଞ୍ଚଟିର ହାର୍ଯ୍ୟ କଲାପ ।

ପାଠକମାଳକୁ ଲଙ୍ଘାଇଛି ସେ ଏଠା ମେହିନୀ
ଲବ୍ଧିପାଇଲେଇ କେବେବ ବାର୍ଷିକରେ ଦରଖାତା-
ମାତ୍ରକେ ଖୁବ ଓ ହୁଅଇବ ହୋଇ ଗତ ଫେବ୍ରୁ
ସ୍ଥାବ୍ଧ ମାସ ତା ୧୯ ଜାନ୍ମରେ ଶୋଟିଏ ବିରାଟ
ସଜ କରିଥିଲେ । ଏହି ସଜରେ ଏ ନମରରେ
ଶୋଟିଏ କରିବାରା ସମେତ କଟିବ ହେବା, ଗୁଡ଼
ନିର୍ମଳ ବିଷୟକ ପୁସ୍ତିକ ନିୟମାବଳୀ ଏ କରି
ଭବାସିକୁ କଣ୍ଠାଯଦେଖି ଏହି ଟିକର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ସବାରେ ଲାଗେ ଶାସ୍ତ୍ରବସ୍ତୁର ନିୟମ ବରିବା
ଆନାକଷ୍ଟିକ ଓ ଅଭିଭବର ଥିବା କରାନ୍ତିକି
ପ୍ରସ୍ତାବ ମାତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ କୋରିଥିଲା । ସେହି ସଜା-
କ ବାର୍ଷିକରିବ ଏବଂ ପ୍ରଦିଲିପି ବିଶ୍ଵାସକର
ପରିଦ୍ରାଵ ଟିକନିଷିଧାଯାଇଲେ ତେଥେବନ୍ଦୀର
ନିବରତ୍ତ ପ୍ରତିଶାବିଧିଲା । ତେଥେବନ୍ଦୀ ମହୋ-
ଦୟ ପଚା ଅଗ୍ରେବନ୍ଦୀ ତା ୨୫ ଜାନ୍ମ ଲିଖିବ
ସବାରେ ତହୁଁର ଉତ୍ତର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହି
ବର୍ତ୍ତିର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଜ୍ଞାନିଅର୍ଥାତ୍ ଓ କରିବାରା-
କରିବ ଶୋଟିଏ ସମେତ ହେବାରେ ସେ ଅନ୍ତରେ
କେବିଅଛନ୍ତି ତାରକ କହୁଁର ପ୍ରବାଦ ମାତ୍ରାକୁ
ସେ ଟିକନିଷିଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରି ସେମାନଙ୍କର
ମହୋପୋକ ଆକୃତି ଦୋଷଅର୍ଥ ଏହି ସେବକ
କରିବାରା ସମେତ ଓ ମେହିନିଷର ମମେତ୍ର ଏହି
ଯୋଗରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବରିବେ କେବେ କରଇବ
ଅନେକ ଜ୍ଞାନବ ହେବ ଏହି କୌଣସି କୃତ୍ୟା-
ର ଦେବ ରହିବ ନାହିଁ । ସମ୍ଭାବ ପ୍ରତି ଦେଖା-
ଯାଇଥିଲୁ ସେ ତେଥେବନ୍ଦୀ ମହୋତ୍ୱ କରି
ଦାଗା ସମ୍ଭାବ ସ୍ମୃତିରେ କହୁଁ କୁମ ବ ଦରକ
ତାନାକୁ ବନ୍ଦୁଶବ୍ଦରେ କୁମର କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ତହୁଁ ସକାରେ ଅମେଗାନ ତାନାକୁ ଥଳାକାନ୍ଦ
ଦେଉଅଛୁଁ । ପ୍ରଭୁରେ କରିବାରା ସମ୍ଭାବ
କିନ୍ତୁ ବସିଥିଲୁ ସମ୍ଭାବ ମଧ୍ୟରେ ଯେହେ କୋଣା

ଯୋଗ ଓ ସାରାବ ବହିବ ଦେଇ ମଜ୍ଜଳ
କାହଣ ନୁହୁ ସମେଲିବ ଉଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ତେଥୀ
ଏକମାତ୍ର ନଗରର ଖୀ ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ । ତରୁ-
ଦିଶାରୁ ସେ ବୁଦ୍ଧିରୁ ନିର୍ମାଣ କରିବ ସମ୍ମାନୀୟ
ପ୍ରସାଦର ସଂକ୍ଷେପ ଉତ୍ତରାମ କେବି ନିୟମାଳ-
ଳିର ଏକପ୍ରତ୍ଯେ ନବନ ଧାରାଇବେଳାରୁଚି ଏବଂ
ଆଦ୍ୟାତ୍ମ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘେରବେ ଅବେଳାର ଉପ୍ରେମ
ବିଷୟରେ ଏହିପରି ରେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା—

"It is well known that the existing assessment Registers are not quite correct nor thoroughly reliable. The Ward Sircars do not take steps promptly to make corrections therein. Under the old system much of the work, as a matter of course used to be left to the Ward sircar or to the temporary Mohurirs appointed. It was hoped that if an honest man with thorough local knowledge would devote his whole time during 2 or 3 months to the assessment work, the work would be better done. It was also worth knowing whether there was any scope for a reasonable increase of income as it was a general complaint that taxation was low and for want of funds no improvement in the town could be effected. Taking the above matters into their consideration the municipal commissioners thought it fit to appoint a paid Assessor.

* * * * Under the old method the expenditure would have been about Rs. 180 but the amount actually spent on this occasion comes up to Rs. 350-1.7 "

ଏଥୁର ଲ୍ଲାବାର୍ଥ ଏହି ତାଙ୍କ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚତା-
ତୁପେ କାଣନ୍ତି ଯେ ଦର୍ଶମାଳର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ରେକ୍ସିଜ୍ମାନ ଠିକ୍ କରୁଛେ ଏହି ସବବାର-
ମାତ୍ରେ ତାହାଙ୍କ ସଥା ସମୟରେ ହଶୋଧନ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପୁରୁଷା ବନ୍ଦରେ ଅସ୍ତିତ୍ବର
ବାଯୀ ସବବାର ଓ ଠିକ୍ ମୋହରରମାତ୍ରେ
ବରୁଷରେ । ଅଛି ଏବି ଜଗରେ ସତରିଷ ପ୍ରାଦୟମ୍-
ଅବସ୍ଥାରୁକୁ ବେଳନାହୋଣି ଅବସର କିମ୍ବଳ
ବରବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଅବସର
ମା ଶାକ ସରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦାର୍ଢୀ ଦିତମରୁପେ
ଶୈଖ କଲାକାରେ ଏହି ଏହି ମିଳନପିଣ୍ଡାନିକଟ୍
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଇଁ ବାଧାରର ଲ୍ଲାବା ଶୁଣାଯାଏ
ଯେ ଉକ୍ତ ଜଳା ଦେଇ କୌଣସି କୃତନାମ
ଦୋଷ ପାରୁ ନାହିଁ ତାହା ହେବେଦୂଇ କାନ୍ଦୁ-
ସଙ୍ଗତ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଉକ୍ତ ଦୂର୍ବି ହେବ ପାରେ
କି କା ତାହା ଦୂର୍ବାୟିବ । ଏହି ସମସ୍ତ ହେବୁବେ
କମ୍ପିକରମାତ୍ରେ ଜଗରେ ବେଳନାହୋଣି ଅବସର
ଯର ଲିପିକୁ କରାଯାଇନ୍ତି । ଏଥୁରେ ୧୩୫୦/୨୦୩
ବରତ ପଞ୍ଜିଆ ମାଝ ପୁରୁଷା ବନ୍ଦରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲେ ୧୩୫୦ ମାତ୍ରା ଅବତ ହୋଇ
ଆଗା । ”

ଏହା ଦେଖିଲା ଯାଇଛି ତଳେ କେଇ ଜୁରମାକ
ଓହିରୀ କେବେ ନାହାଯାଇଲେ ତଥିବା, ପକଳା-
Digitized by srujanika@gmail.com

ଲୁହାରେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଶୋଧନ କରିବାରେ ଏହି
କରୁଥିବା ଏହି ଉତ୍ସଧାର୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବେଳ
ପରିମାଣରେ ସରକାର ଅଥବା ଠିକ୍ ମୋହନ
ବରଜକୁଣ୍ଡ ଦେଇଥିବା ଏ ସବୁ ଜଣା କଥା
ବୋଲି ତେବେରିମାନ ମହାଶୟ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟି ।
ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ଏହି କରି
ଦାତାମାନେ ପ୍ରାୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ମୋହନରେ
ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ସେ କଥା ପଢ଼ିଥାନ୍ତା ।
ବରଂ ପୂର୍ବ କିମ୍ବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେବେ
ଦେବେବ ବନ୍ଦୀକରିବା କରି ବାର୍ଷିକରୁଣ୍ଟି
ଥିଲି ଅବସ୍ଥା ବକର ପୂର୍ବ କିମ୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ଦେଖି ଠିକ୍ ବିଷୟର ଖାଲଖା
ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତେବେ ମାନ ମହାଶୟ
ସେ ଦୋଷମାନ ପ୍ରକାଶ କରି ସରକାରର
ପରିଷୟ ତେବେଇ ନୀ ମାତ୍ର ନିଜର ବା ସଙ୍ଗ
ଦିନଶିଖମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷତା ଓ ଯୋଗ୍ୟ
ତାର ହରିକୁ ଦେଇ ପାରି ଯାହାକୁ । ସେମେରେ
ସରକାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ମଶିଳବିଦୀରୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ ତେବେ ତାହାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତିର
ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବା ତାହାଙ୍କର ଉଚିତ
ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ସେବେ କରିଶିଳବିମାନେ ଅଗୋବା
ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରକର ସମ୍ପର୍କ ହେବା ଅବ୍ୟାୟ
ସେ ନିଜେ ଜଣେ ଘରୁଣ୍ଣ ବନ୍ଦିଶିଳର ଏକ
ଦେବେ ଦେବେ କିମ୍ବ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲେ ।
ଏ ସମୟରେ ଏ ସବୁ ଦୋଷ ବଶୋଧନର
ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିଥିଲେ ତାହା ନାହିଁରେ । ତାହା
ଦେବେ ଅମ୍ବେଶିଲ ନିଯୋଗ ପ୍ରସାଦ ଦେବ
ଦ୍ୱାରେ ସମ୍ପର୍କ ଏକ ବିଷୟ ମରି ସମାଜ ଦେବା
ପ୍ରକଳ୍ପ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଅଧିକାନ୍ତରେ ଅନ୍ତେ
ବୁଝି ନାହିଁର ଦେବା ପ୍ରସାଦ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ
ଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ବହିର ପାଇଁର ଏହା ତାହାଙ୍କ
ଉପରେ ଲହାରୁ ବହି ପାଇଁ ସେ କିମ୍ବାରୁଣ୍ୟେ
ଦାସୀ । ଏଥିପରି ଅମ୍ବେମାନେ ଆଖା କରୁ କି
ବହିର ପଳ ଯେବର କଳ ହେବ ସେ କିମ୍ବା
ମନେ ବହିର ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିବିବେ । ଅମ୍ବେଶିଲ
କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦନ ଅବ୍ୟାୟ ହୋଇଥିଲେ
ସେବିତ୍ୟରେ ଦୁଇଜ୍ଞ ନାହିଁ । କରିଶିଳବିମାନେ
ଯୋଗ୍ୟ କୁହାରୁ । ଏବେ ନିଜେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ନ କଲେ ଅନ୍ୟ ଜୟାୟ ମାହିଁ ।

ପ୍ରସକ ପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧାର ।

ପ୍ରସ୍ତୁତିଗତର୍ଥ୍ୟା ।—ଜାତୀୟ କମିଟି
ଆନ୍ଦୋଳନାବ୍ଲେ ପ୍ରଶ୍ନାବ୍ଲେ ପ୍ରସବ ହାଲରେ ପରି-
ଚିତ ଓ ପ୍ରକାର ଦେଖା ଉପକାରୀ ହେଲ ଏ
ପ୍ରସବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ବିଷ କେବଳ ଉପରେ ଉପରେ
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟାମ ପରିପରାନ୍ତେ
ଏଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇ ମଧ୍ୟ ଦୂର

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅରୁ କାହାରକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀ ଗୁଣବିଶ୍ୱାସ ସାଲଶା ପ୍ରଭତ ଜୀବନ ସେବନ କର ଅନ୍ତରୀ ଧର୍ମବିଦ୍ୟୁ ଚରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ
ଦିବସା ଜଗତର ନରକ ଅବସ୍ଥାର ! ଉତ୍ସାହୀନ !

ଚ୍ୟାନଜୀବ

ଦୁଇଶ ପ୍ରାଣର ଏକମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ।

ହାତୁର ଜେ, ଶୀ, ମାଟ୍ଟକ ସାହେବଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଭଲପୁରୁଷଙ୍କ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁଗନଗେଣ୍ଠୁ ଓ ପ୍ରଭ୍ୟେ
ଫଳପୁର ଦେଖି—

DANZI

ବିହିସ ରବାହୀମେଳକ ଥିଲା ଅନୁଶ୍ଵାସ
ରେଜଞ୍ଚଲାହାର ।

ଜୀବନରେ ଗ୍ରୀକୁ ପ୍ରଧାନ ଦେଖ, ସେଥି କିମନ୍ତେ ଅଭ୍ୟଳ କୟାପଠାରୁ ଏକବେଶବାହୀନାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁଃ ଏବଂ ଏହି ଜାହାନ ପରିଶର୍ମ ପଳରେ ଥାର୍ଡୋଫିଲ୍ମ୍‌, ମେହି, ପ୍ରମେହ, ଶୁନହାରିଲ୍ୟ, ବର୍ଷାରୁଣ୍ୟ, ଶାରଦି ବିକୁଳ, ଏମନ୍ତ ଓ କୃଷ୍ଣରେମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଦୁଇକାଳେ ହେଲାର ପୁରୁଷୁ ପ୍ରଚୃତ ଯଳିବାସୁଧା ଜୀବନ୍ଧ ପ୍ରତିକରି ବୌଦ୍ଧବିଶ୍ଵାସ ଦିବସୀ ଶାହରେ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ଲାଗିଥାଏ । ସେଥି କିମନ୍ତେ ତାକୁର ମାହେତ୍ତା ପାଦବ୍ୟ ପ୍ରଦେଶଜ୍ଞାନ କେତେମୁଣ୍ଡର ଲଭା ଓ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ମାସରୁକ ଦୁଇଶ ବକ୍ରମେଣ୍ଯାଙ୍କ ଶାରୀରିକୀୟାର ଅନ୍ତମୋଦିତ ଅୟବରଣ, ପାଞ୍ଚମଶ ହିତର ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜୀବନ୍ଧ “ଜ୍ଞାନକୁଳ” ଅବସ୍ଥାର ହୋଇ ଜୀବନବାହିନୀଙ୍କର ମହାନ୍ ଅଙ୍ଗର ଦୂଷତ୍ତ ହୋଇଲୁଛି ଯେବେ କୁମେ ମନେ କରିଥାଏ କୁମୁଦ ବେଳ ଅଧିକ ଯଦି କୁମୁଦ ଦିବସର କୁମୁଦ ଅବେଳ୍ୟ ଦିନକାଳୀ ନୈବେଳ୍ୟ ଦିନଥାରୁ ସେବେ କୁମେ ଶୁଦ୍ଧିତ ବିଦ୍ୟପ୍ରକାର ଜୀବନ ଦେବନ ତରି ଜୀବନରେ ଦିବାଶ ହୋଇଥାଏ, ବିଥାପି କୁମୁଦ କୁମୁଦରୁ ଜୀବନରେ ନୈବେଳ୍ୟ ଦୁଆ କାହିଁ ଥିଲୁଛି ଏହି ମହାଶକ୍ତି “ଜ୍ଞାନକୁଳ” ଦେବନ କର ଦେଖ ସଙ୍ଗେ ଶୁଦ୍ଧିତ ପଳକ ! ନିର୍ମାତି ଦେହରେ ଶୁଦ୍ଧିତ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇବ ! ଅବର୍ଦ୍ଦିଶ୍ୟତାର ଘୁମାସୁ କାର୍ଯ୍ୟମ ହେବ !!! ଅନେକଙ୍କର ଧାରା ଅତି ପାଇ ଓ ଜନମୀର ବିଷ ପରାବରେ ପ୍ରଦେଶ କରେ ଜାହା ଅତି ଜ୍ଞାନକୁଳର ଅତି ଗୋଟିଏ ଅମାଧାରଣ ଶକ୍ତି ଏହି ଯେ ମନ ମୁହି ଓ ବର୍ମ ବୁଝି ପାଇ ନିର୍ଗତ କରିଦେବାର ଶାଖା ଦେଖାଯାଏ । ସାରଥୀ—ଦେଖ କିମୁଣ୍ଡର ଅଶ୍ଵାସୀ । ଜ୍ଞାନକୁଳ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରାୟୀ ।

ତ୍ୟାନକୁଳ—ମହ, ଅପିମ, ଶ୍ରୀକିଷ୍ଣ, ମାର୍କାଣ୍ଡ ପ୍ରଭତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାଦକତୁଳଙ୍କା ଛପାକୁ ପଦାର୍ଥର କଞ୍ଚକ ଜାହାଂ ବିଥାପି ଏହାର ଏହ ଆହୁରିୟ ଗୁଣ ଏହି ଯେ ଜୈବଧ ସେବନର କଳ୍ପନା ପରେ ମନ ପ୍ରପତ୍ତି ହୁଏ, ଶଶ ହୁଣ୍ଡି ହୁଏ, ଶିଥା ବୃଦ୍ଧି କରେ, ହୋଇ ପରିଷ୍କାର କରେ, ଉତ୍ସାହ—ଜୀବବାବୁ ସୁଖାବୁ, ସତ୍ତ୍ଵବିପ୍ରକୃତି, ତ୍ୟାନକୁଳ ସେବନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଲା ଜୟମନ ନ ଥିବାର ସତକ ବରୁବେ ଓ ସତକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଥିବାର ଦୂଢ଼ ବନ୍ଦିତା କିର୍ତ୍ତିଦୂରେ ସେବନ କରି ଯାଇଛି । ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଏହା ଦରତର ବକ୍ତ ଓ ନର ଦେହର ଆବଶ୍ୟକ

ଜ୍ୟୋତିଶ୍ଳେଷରେ କିମ୍ବା ସମ୍ପଦରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ବନ୍ଦରୁ ବନ୍ଦରୁ ବନ୍ଦରୁ ଆବଶ୍ୟକ ।
 ୧ । ମେହ ସମକୀୟ ଧୀତା ଓ ଯୁ ନ୍ୟାସ; ୨ । ଗରମା ଓ ପାରକ ଦୂରତ ବନ୍ଦ ସମକୀୟ ଧୀତା; ୩ । ନାଚ ସମକୀୟ ଧୀତା ।
 ମେହ ସମକୀୟ ଧୀତା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ଅସୁଳ ଧାରୁ କିର୍ଗିନାଳ ବା ବକ୍ର ନିର୍ଗିତ ଦେବା, ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବର ଦେବ, ପ୍ରସ୍ତାବର
 ଦେବାକ ପୁଣ୍ୟ ବା ପରେ ସୁତାପର ପଦାର୍ଥ ସାହାର ଦେବା । ଧୀଲେବ ଦର୍ଶକ ବା ହର୍ଷରେ ଦେବାପାତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭର ଦେବାତା, ସୁଧୂର
 ଦେବୀବଳ୍ୟ, ବୋଣ୍ଡ କାଟିବ୍ୟ, ଶୁଧାଗନ୍ଧ୍ୟ, ଅରୁଳ ଉତ୍ସାହ । ଧୀନିଧାର—ରକ୍ତ ବା ରଥର ପ୍ରଦର, ଅକିଷ୍ମିତ ବନ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧି, ଦୁଷ୍ଟରକ, ଦୁର୍ଦ୍ଵାଳର
 ଦେବା, ବାର, ହାତ ଓ ଗୋତ୍ରର ବଳରୁ ଦେବା ଦିବ, ମୁଖ୍ୟକୁ ଦେବ ଉତ୍ସାହ, ସୁମୁଳ ସହାଜେ ବା ତୁ
 ହାରୁର, ବଗନା, ବାର କୁପ୍ରାଥ ଓ ଏମନ୍ତର ବନ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଳ୍ୟ ଦୋଷରୁ । ବାର ସମକୀୟ ଧୀତା—ଜାଈରେ ଦେବା ସମସ୍ତ ପ୍ରଦାନ
 ଦେବନ ଦେବ ସଙ୍କ ରଞ୍ଜିତ ଦୁଃଖ, ଶହୁରର ଦୂରତ ବନ୍ଦ ହୁବ ଦର ଦୁରଗ ବନ୍ଦ କଣିକା ମୁଖ୍ୟ କରେ ଓ ଶହୁର ସବଳ ଓ ଦାନ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦୁଃଖ
 ଦୋତଳ ଟ ୧୦ । ଅଗା, ଟ ୧୦ରୁ ଟ ୨୦ ବୋତଳ ଟ ୨୫ ଟା ଓ ୨୦ ବୋତଳ ଟ ୧୫୫ଟା ଧୀନି ୧୦ର ୨

ବେଳୁଆପେଟ—୧୦ ମର ଅକ୍ଷାତ୍ ଉପରେ ଥିଲେ ।

୨୪ ଦଶାରେ ପାହର ସାମଗ୍ରୀ

କାଳୁର କେ, ଶୀ, ମାନିକବର ଅଥବା ୨—ପରିଷ୍ଠା ସମୟ ମାତ୍ରା ଲିଖିବା

କେ କୋଣସି ପ୍ରକାର ଯାତ୍ରା ହେଲେଛେ ୧୨ ବର୍ଷାବେଳୀ ଶିଖି ହେଲେଥିବା ଏହି

ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଯାହାର ଦେବତା ହେଲେ ଦେବ ଏବଂ ଯଥାରେ ନିଷୟ ଅବେଳା ଦେବ, ଜାଳ ସଫଳ ଯାହା ପାରଦ, ସ୍ଵଦତ ଦୋରଦ
ଆମର ମାନେନ୍ଦ୍ରର “ଅସ୍ମେନ ମେୟ”।—ସାହାର ମେ ମେଲାର ଏବଂ

ଦେଖିବାରେ କମିଶନରେ

— ଯାହାର ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଯା ଦେଉ ଲିଖୁ ଅବେଳା, କେବଳ
୧୯୮୩ ଜାନ୍ମିତିଥିଲା ୧୦୮ ପାଇଁ ୫ ଦିନ ୨୦ କୌଣସି ପ୍ରକାର

ଶ୍ରୀପଦ ।

କବିରଳ ଶ୍ରୀ ତେବାରବାଥ ହିମାରଦଳର
ଅସୁଖେଦୋଳୁ ଚିତ୍ରାଳୟ ।
୯୩ । ୨ ଦିନ ବରତୋପତ୍ରୀଟ, ସିମଳା,
କଲିବରା ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମନୁଷ୍ୟ ଘେଗଇ ଜୀବିତ
ଚିଲ, ଦୃଢ଼, ମୂରମାୟୀ ବା କ୍ଷେତ୍ରୀ, ଏକ ମହି,
ମୁଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରବଳାକର ଜାଗରିତ ଧାରୁ ଦ୍ରବ୍ୟାକିଛି (ଦୟା)
ଯିଲେ ବିଦେଶସ୍ଥ ଘେଗିଥାଏଇ ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
କଣାଇ ଲେଖିଲେ ବ୍ୟକ୍ତା ଲେଖି ପଠାଯାଏ ।

ପୋରସିଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣ୍ଡଳେ ବୁଦ୍ଧ ଯୋଗଳକ୍ଷେ ସିଦ୍ଧମହୋତ୍ତମ)
ଏହି ଯୋଗପ୍ରସୂତ ସ୍ଵପ୍ନକ ଭାସଖକାର ମାନକ
ପଦବୀର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସର ବୋଲ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଶୀତା ଅଗ୍ରେଗ୍ୟ କ୍ରେସ । କବିବଳ ଏହି ତାଙ୍କୁର
ମାନଙ୍କ କୁଣ୍ଡଳକ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରମୁକ୍ତ ଅଗ୍ରେଗ୍ୟ ବିଦିକା
ବିଦେଶରେ ପର ମହୋତ୍ତମ ଅତ୍ର ତାହିଁ
ବୁଦ୍ଧ ଦୋଷରେ ସେଉଁମାନଙ୍କର ବୋଲ
ବିଜ୍ଞାର କ୍ରେସ ନାହିଁ, ଅହାଜର ପରେ ଅନୁ-
ଗ୍ରହକାର (ଅନ୍ତରାଳୀତି), ଉଠେ, ବାୟୁବୃଦ୍ଧି
କାର ଯେତ ଯୁଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାକ ଉକରୁଥେ କ୍ରେସ
ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପଞ୍ଜରେ ଏହି ଜୀବନ ଅବସ୍ଥା
ଏତଦୂର ଅର୍ଦ୍ଦଗ୍ରେଗ, ଉଗକର, ଉଦ୍ବନ୍ଧୀ,
ଅନୁତ୍ତଳ, ଶୋଥ, ସବଳପ୍ରକାର କୁର, ଶିରେ
ଗେଗ, ଘାବଦୋଷ, ଶର୍ଷରରେ ଉକିଲାର ଚିର,
କଣ୍ଠ, ସପ୍ତଦୋଷ, ଆକୁର ଚଇଲବା, ଯକୁଣ୍ଡଳ-
ଦାଳ, ଦୃମୁଖ, ମେହବେଗ, ଗୁପ୍ତକୁଣ୍ଠିତ,
ଦିନ୍ଦୁ ଦିନ୍ଦୁ ଦୃଶ୍ୟାକ ଓ କାଳୀଗା ନିଃଶେଷ
ଅଗ୍ରେଗ୍ୟ କ୍ରେସ । ବାଜବେଦକା, ଗର୍ଭପୂର୍ଣ୍ଣ,
ଦସ୍ତପଦାଦିର କ୍ଲାଲ, ସବଳପ୍ରକାର କାରବେଗର
ମହୋତ୍ତମ । ହାଲେବମାନଙ୍କର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାଦେଖ,
ବାଧକବେଦକା, ବୁଦ୍ଧ, ସେତ ଓ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସର
ଏହି ମୂର୍ଖାଦ ଉଦ୍ଧବପୌତ୍ରାର ଶାର୍ଦ୍ଦ ଶାନ୍ତି କ୍ରେସ
ଏହି ଦେଇର ଲବଣ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।
ଦେହକୁ ସେଗଢୁକ୍ୟ କରି ସ୍ଵପ୍ନ ଅବସ୍ଥାକ ଅଶିକ
ଏହି ଉତ୍ସଖର ପ୍ରଥାନ ଦାର୍ୟ

ଟଙ୍କା ଦିଇବାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଦିନର ମୁଲ୍ୟ ଥାଇଅଛି
 ୧୦୦ ଦିଇବାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଶିଶୁ ମୁଲ୍ୟ ଏକଟଙ୍କା
 ଯେବେଳେ ବରତ ଏବଂ ଅଜାନୀ ଏବଂ ତାକମାସିଲ କୁରି
 ଅବା । ଉତ୍ତମ ବିଦ୍ୟାପ୍ରକାଶ ସହ ଭାଷ୍ଟ ପଠାଯାଏ

ଚିତ୍ରପତ୍ର ।

ନିତ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ।

ତାମରହୁ ଗୀତା ଯୁ ଲୁଗ	୫ ।
ମସ୍ତୁବସବ ସୁକ	୫ ।
ଦକ୍ଷ ଅଞ୍ଚୁତନ୍ତ ବା କାଟମଣ୍ଡା	
	ଉପନ୍ୟାସ ୮ ।
ଭକ୍ତି-ସଙ୍କୋଚ	୯ ।
ଉପବେଶ୍ଟ ଧସୁତମାନ କରକ ପ୍ରିୟାଂତକ୍ଷାତିକ	
ମସାଳାଯରେ ମେଠବ ।	

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖଦିଷ୍ଟ ! ପ୍ରତିକ୍ଷା ପଳକପଦ !!
ଜାତୀୟ ମେଜର ସାହେବଙ୍କର ଅବିଷ୍ଟିତ-ସେହି
“ କରୋଟେ ମାନ୍ସ । ”

କୁଟୀ ଗର୍ବିତେଣେବର ଅଲାନ ଅନୁସାରେ
ରେଣ୍ଡୁଗ ବୃତ ।
ବହୁ ପଞ୍ଚନିତ ! ବିଧେୟ ମୁଦ୍ରାଷ୍ଵିତ ॥ ॥
ଆହ ଏ ଅଳିମ ।

ଅରୁ କାହାରକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀ ପୁଣିଦର୍ଶନ ଦେଖି
ଗା ଦିଲଙ୍ଗ ସାଲିଥା ପ୍ରଭୃତି କୌଣସି ପ୍ରକାର
ଜୀବିଧ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ଅରୁ
କାହାରକୁ ଗେମ ସହିତା ଗେମ କବିଗାଳି
ଦେବ କାହିଁ । ସିଦ୍ଧୋତ୍—

ମହାକଟୋ ସାହୁ :—ନିଜ ପୁଣ୍ୟରେ
ତଥା ଜିଗର ସର୍ବାଚ ସ୍ଵାତଂ ଅଧିକାର
କରିଛି।

ଭଲେଭୁଟ୍ଟୋ ସାଲସା :— ପ୍ରତିଥବ ଯେବୁଧ
ଦକ୍ଷାର, ଏହି ଉନ୍ନୟ ଦେଇଅଛି ଦେଖି ବିଦେ
ଶ୍ରୀ ମେହିପର ଲାଶ, ଅଯାଚିକ ସୁଖ୍ୟାତିପାତି
ଲାବ ବର୍ଜକି ।

ମଲେକଟ୍ରୋସାଲିବା :— ବହୋରାବିତ ଛୁପା-

ପୁରେ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରକରଣରେ ଦେଖୁଳି
ଶକ୍ତି ସମ୍ଯାଗେ ପ୍ରସତ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହାର
ଦିନ ଆଧ୍ୟ ନିର୍ମଳ ଚେଷ୍ଟରେ ସଙ୍ଗ ଶଶ୍ଵର
ସଙ୍କାରିତ ହୋଇପାଇଁ ଏହି କାହାର ଥିବେଳି...
କାହାରା ଶକ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ? ବେଗର ପ୍ରକାଶ
କାହା ଶକ୍ତି ଦୟନ କରିବିଏ ଏହି ୫୧ ମାତ୍ର

ସେବକ ମାତ୍ରେ ରେଗୋପନମ ହଜୁଳିବା ଅନୁଭବ
କରୁଥାଏ, ଯୁଦ୍ଧ ଶାଖ ସପ୍ତାବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ବେଳର
ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଉତ୍ସାହର କର ନବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ନବ
ଉତ୍ସାହ ଓ ନକ ଫଳେବର ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତିଏ
ଶୈଳୀବକ ଚାଲୋଚିତ କଲ ଶାର୍ଯ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରେରି ଆଖେ ।

ଭଲେକୁଟୋ ସାଲସା :— ବାଜାର ବିଟ୍ଟିଥ
ବର୍ଷମେଘର ଗଲଦ୍ଵରେ ପ୍ରତିବିହାର ଓ ଫିଲ୍ଡିଚର
ଦର୍ଜୁଥିବା କି ପୁଣେଖା କି ବନ୍ଦେଖା ସବୁର
କାର ମଳସା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ରମରେ ବୃଦ୍ଧିମୁ
ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଶୁଣିବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଗକୁ ତାଙ୍କ
କେବେ କିମ୍—

ଭାବେକ୍ଟେ ସାଲଗ୍ନା ।—କେତୁୟକିଳ ଶକ୍ତି

ପ୍ରକଳନରୁ ଯେଉ ଧର୍ମାଣ୍ଡି ଅବେଳାଖ୍ୟ କରିଛି
କହାଏ ପ୍ରକଳନର କରେ ଥାହିଁ । କହୁ ପଦାଶ୍ଵା
ଓ ତୁସ୍ତେ ଦର୍ଶନ ପାଲେ ଏହା ପ୍ରକଳନ ଦୋଷ-
ଅଛି । ପୁଣି ଏହି ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଅବେଳାକାରିତା ଗୁଣ
ସମାଚାରିତି ଏହି ଅବେଳା ବାଜ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଜୀବଯୁଧାବଳ ସଙ୍ଗରେ ଏପରି ଭିତ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମ
ଅଧିକାର କରିଥାଏ ଯେଉଁଠାକୁ ଥରେ ଜୀବନ୍ଧ
ପ୍ରେରଣ ହେଉଥିଲା ସେଠୀ ଅଧିକାରିମାନଙ୍କ
“ ତଳେହେଠେ ସାଲାହାର ” ପଞ୍ଚାଶୀ ଦୋଷ
ବାରମ୍ବାର ଛାନନ ଜୀବଧ ପଠାଇବାକୁ ଧରି
ଲୋକରେଣ୍ଟ । ବଢ଼ି ଦାର୍ଘ୍ୟାକାଳରେ ଉପ-
ସତ୍ତ୍ଵ ବେଚିବୁ ଏହି ସାକଷୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି
ଯାଇଥାରୁ । ଅସ୍ତ୍ରୀ, ରତ୍ନବେଶ, ଅମେରିକା,
ଆଶ୍ରମ ମହାତେଜର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମେହେ ପରିବହ
ବ୍ୟବକାର କରୁଥାଏନ୍ତି । ଭାବର କୁଟୀରବାସୀ
କୁଣ୍ଡଳାର ଦୂରୁଠାରୀ ବଜା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ସମାନ ଆଦରର ସହି କୁଣ୍ଡଳ କରୁଥାଏନ୍ତି ।
ଭାବେକଷେ ସାକଷୀ ସତ୍ୟ ଯେପରି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ମନ୍ୟ କରିବାକୁ ଶୁଭତଃଗରେ- ସୁଚନ୍ଦୂର୍ତ୍ତରେ
ଶ୍ରୀକଳ କୋତଥିଲା !!! ପାସବକ ଏକୁ
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏମୁଣ୍ଡ ଅବେଳାକାରିତା ଏବୁଥ
ହାଲୀକାହା ଜୀବଧ ଏବାଧାରେ ଏହେ ଅଶ୍ଵକ
ଦେଖିବା କରିପଦେ ସମ୍ମ ଦୋଷ କାହିଁ ।

ପଲେକ୍ଟେ ସାହୁ ॥ ୧୮୫୦
ବୁଦ୍ଧିକାଳ, ନୁହନ ଜଳ୍କିତଣକା ସୁଖ କରିବାକୁ
ଚାହ, ପାଶାକ, ଜଳିକାଳ, ଅଶ୍ଵମଣି ପଞ୍ଜିକ
ଜୀବନର ହୋଇ ପଞ୍ଜି ଉଠିବା, ଲୁହୁଆଶ, କରି
ଏଇ ଓ ପାରିବ ଦା, କାଳ ଓ କାହିର ଆ
ଦେବରେ ଦା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ଜଳରେ ଯାଏ
ଗରିବ ସାହ ଦା କଳା ହେ, ଧବଳ କୁଷ୍ମାଂଦ
ବେଳର ପ୍ରାଚୀନମୟୀ ଉତ୍ସବର ଜଳ୍କିମନ୍ଦିରୀ
ସବୁପ୍ରକାର ପୀତ୍ରା ଓ ଉପର୍ବର୍ଗ ଏବଂ ଉତ୍ସବ
ଜୟମୟାମୟ ଏହିଶାହ ପୁଣି ପାର ଓ ନରମୁଖ
ବିଷର ଜଳ କାହ ଜଳିବାକୁ ଏହାପର ପ୍ରାୟ
ଆଗେଗଲଭ ଜୀବନ ଦ୍ଵିତୀୟ ମହି

ଭଲେକଟ୍ରୋ ଆଲ୍‌ବା ।— କରନ ଶୁଣ ଗାନ୍ଧୀ
ଦୂରବାଲୁ ଶୁଦ୍ଧଗାୟୀ ସେୟାମ୍ବଳ ଦୂରବାଲୁ
ଦୂରପ୍ରାୟ ଧର୍ମର ପରିମାଣ ଦୂର ଦୂରବାଲୁ
ସୁମଧୁର ସହବାଦରେ ପ୍ରତିକା ଜଳାଦିବାଲୁ,— ଚଥ
ଜୀବଜୀପୁ ଶୁଦ୍ଧବ୍ୟଥ— ଅର୍ଥାତ୍-ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ଶୁଦ୍ଧମେହ, ଖାଲୁ ଦୌରାଳି, ବନ୍ଧୁ ମୃଦୁ, ବାରମାର
ଅଧିକ କା ଥଳ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବା, ମେହବାଜ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଜଳବା, ଲୁବାରେ ତାଗ ପଞ୍ଚବା, ମୁହଁ
କାଳକୁ ଶୁକ ନା ପୁଜୁ-ରକ୍ତ ଘରିବା, ଶୁଫ୍ରମେହ

ପ୍ରସ୍ତୁବ ସହିତ ବା ସରୋ-କୃଷ୍ଣ ବା ଅଦୃଶ୍ୟ ଶୁଣୁ
ସତନ, ତମା ମଳ କେମରେ ମର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଗତ
କ୍ଷେତ୍ର ନୈଥୁଳ ବା ଅଶ୍ଵରକୁ ସଦବାସ ଦେଇ ସୁଭର୍ଣ୍ଣ,
ଶକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ, ମୁଣ୍ଡ ସୁରଭବା, ଚତୁର ଅଶ୍ଵରତା
ନିର୍ବିନ ପ୍ରେସ୍ତୁତା, ତିକ୍ରା ବରଦାରୁ ଅସମର୍ଥତା,
ଆୟାଳ୍ୟ ସଦବାସ ବା ଉତ୍ତେଜନା ମାତ୍ର ଶୁଣୁ
ଫଲିନ ଦେବା ମଭ୍ୟାଦ ସାବଜୀୟ ଶୁଭରାତିତ
ଦ୍ୟାଧ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ରଘୁରାତି ସମ୍ମଳେ ୧୦୪
ଦରବାରୁ ଅଦ୍ୟର୍ଥ ଓ ଅମୋଦ ।

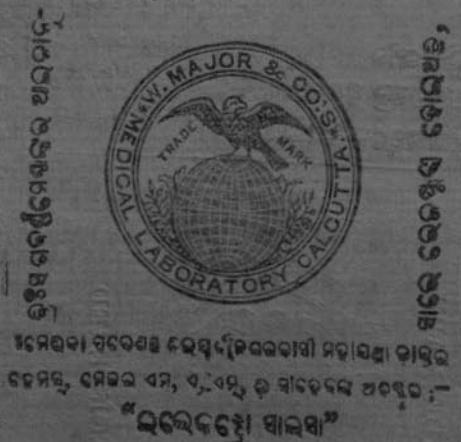
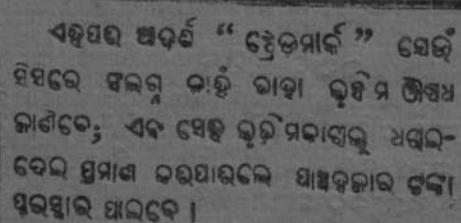
ଲକ୍ଷେତ୍ରେ ପାଇସା:—ଏ ଗୁଣାବଳ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ଦାତୁଳି, ଥରେ ପରିଷାଳା କରି ଦେଖ !
ସଙ୍ଗେ ଶୁଭମନ୍ଦିର ପାଇବ । ଯଧା ଦୂରି ଦେବ ।
କୋଣ୍ଠେ ପରିଷାଳ ଦେବ । ଦେବରେ ହିମୁଣ୍ଡ ବଳ
ସାରିବ ଦେବ, ସରି ହୃଦାଳ ତରି ଜାଣି ଦେବ
ମଦଳ-ହୃଦୟ ଧୂମ ଓ କାନ୍ଦିମୁକ୍ତ ଦେବ । ଶଶାରର
ଓଳିନ ନମେ ଦର୍ଶନ ।

ମନେବତ୍ୟୋ ଶାରସା :—ସହକ କୌଣସି
ପ୍ରଚାର ବିବାହ ଦୃଢ଼୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧକ ଜାହାଁ । ସ୍ଵପ୍ନ,
ଅସ୍ଵପ୍ନ ଆଖାଳ ଦୃଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ହକଳ ଅବସ୍ଥାରେ
ସଙ୍କଳ ଧରନ୍ଦରେ ସେବନକ କରି ଧାରନ୍ତି, ଅଥବା
କୌଣସି କଠିନ ଲିପୁମରେ ଅବକଳ ହୋଇ
ଯହିବାକୁ ଦୂର ଜାହାଁ ।

“ମନେବତ୍ତୋ ସାଲିଥା” ଲୁମ୍ବ ସେଗର
ପ୍ରକଳିତ ଗୀତାଥି । ହେବେରୁ ଘୋଷିବ ସେବା ସନ୍ଧା
ଅକିଯାଏ କେବଳ୍ୟ ଦୋଷ ନାହିଁ ନାହାଇ ଦନ୍ତ
ଦୁଆନ୍ତୁ-ଦନ୍ତ ପ୍ରଶଂସାପଦ୍ମ-ଦନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରସରିତ
କାରରେ ଶୁଣା ହେଉଥିଲା । ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ଓ
ବିଚାରିବ ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନକ ତାଙ୍କ ପାଇରେ

ଦେବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ୍ତି ରେଲଗ୍ରାହ୍ୟପଠାର ଭିଷମ
ମଲାଇଅଛି—ସେମାନଙ୍କର ଓ ଅଷ୍ଟଖ୍ୟ ତୁର
ଦେବବାଣୀ ଘେରିଛନ୍ତି ସୁଧାର୍ଥେ-ପୂର୍ବ ରେଲ
ଗ୍ରାହ୍ୟ ପଠାରବାର କଥ୍ୟ ଲାଗବାର୍ଥେ—କହୁ ବ୍ୟହା
ତର ମର୍ଯ୍ୟମେଷବର ନିସ୍ପାନକ୍ଷୟାବ୍ଦୀ ଆମ୍ବାଳ,
କବ ବଞ୍ଚିଷ୍ଟ ନାହିଁ ଓ ଠକଣା ବିରାଶ୍ଵାସ ଚାପେ
ବେଳପ୍ଲଟ୍ କରିଗାଇଥାଏ ଅଛିଛବ ରେଲଗ୍ରା
ହାର ଠକଣା ହେବଳ “ମେଜର—ନିନିତର”
ଭେଦିଲେ ଖୁବ ଶାବୁ ବାଦା ଅଛି ଅଣିପରେ
ଯହୁକ ।

ମନ୍ଦିରକୁ ବାଲପାଇ :— ଅବସରୀ
ତାତ୍ତ୍ଵ କେମ୍ବୁ ମେଳର ଏମ୍, ଏ, ଏମ୍, ଓ,
ମନ୍ଦିରକୁ ଆମ, କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅମେରିକା । ହରତ-
ର୍ଷର ଏକମାତ୍ର ଏକଜ୍ଞ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ,—
“କବିତା, ମେଳର ଏଥୁ ବୋଲାଇ,” କଲିପା
— ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକାର ବିବନ୍ଧ
ଏହା ଧୃଷ୍ଟାରେ ଦେଖ

ଏଥିର ସବୁକୁ ମନ୍ଦିର ତୀରିଷା ଲାଗିବେ ଦେବତାଙ୍କେ
ପଦ୍ମଶଳ ହୋଇ ଲାଗି । ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ, କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସୀ
କର, ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଯଜ୍ଞାରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନ
ଅର୍ଥ ଅପ୍ରକାଶ କରିପାରି, ଏହି ଉତ୍ସବମାନରେ କେବଳ
ଦୟାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେବତା ପରିମାଣ କରିଅବୁଝି ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେବତାଙ୍କୁ ।

କରେନ୍ଟ୍ରୋ ପାଇସ୍‌—ଏମେଗାନ୍ତ ମହିଷୀର
ଦୟାପୁରିତ ଉଚ୍ଚବିନ୍ଦେ ଯାଇବାକୁ ସମ୍ଭବ ଭିତରେ ଥିଲା
ମାତ୍ରକ ଦେଖିବେ ଏହାର ଅର୍ଥରେ କି ଯୀ ପ୍ରଥାର ପାଇ ଏହି
ପ୍ରତ୍ୟେକବିନ୍ଦୁ ଜୀବିତ ବୈକଳାନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରରେ ଡିଏସେମ୍ବୁ
ପ୍ରଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଦିନ୍ବୁଧକ କିମ୍ବା ଶାନ୍ତିକ ଦେଇ
ପର । ଏହଠାର ଏହାର ଅକ୍ଷେତ୍ରର ପାଇସ୍ ଏହିଜ୍ଞ
କରେନ୍ଟ୍ରୋର ପ୍ରଥମ ଛାତ୍ର ।

ବିଜ୍ଞାନ—ଅସମର ଶିଖ ଦେଇଛନ୍ତିଏ କଷଣ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଉପୋକ୍ଷେ ପରେଇ କହିଲା ଲାଭ । କିଏକବି
ପାଇବାକ ଫାଲାଟ ବୁଝି ଦେଖି କଥାମୁଣ୍ଡ । ଏହି କଷଣର
ଏହା କିମ୍ବା ଏହାଙ୍କରେ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ, 'ପାତା' ଏବଂ
ଅଛିବିବ କେ ଆବଶ ବନ୍ଦକ ବନ୍ଦିରେ ଅଛ କିମ୍ବା

ପାଦାର, ଶାରୀର କମ୍ବଳ ପଣ୍ଡିତମାନେବେଳାଙ୍ଗି, ହାତର
ପଦମନାଥ ହଜାରିଲାଗିଥାଏବେ ତ ସାଇଁ ଦିଶାର ଅନ୍ୟମନରେ
ଯେବେଳା ଦେଖିବାକାର କୌଣସି ଫୁଲ ହଜାର ଆହୁମନଦିନ
ଦିନର ପରିପାତ ଏହି ସମ୍ବାଦମନର ଘର ତ ପୂର୍ବ ସମ୍ମିଳିଷ୍ଟ
ପାଦାର ଉପରେ ଚାହେ ପାଦମନାଥ ହେତୁପାଦମନାଥ
ପଣ୍ଡିତ ମନତା ଅଧ୍ୟକ୍ଷମନରେ ରଖା ଦିଦିଗାନ୍ଧାରିଲେ
ମନତକ କିମ୍ବାମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାବୁ ଦେବାରୁ ସଂତୋଷିତ । ମାତ୍ର
ଅନ୍ୟ ସମ୍ବାଦମନର ପରିପାତ ବସନ୍ତର ରଖା ଦିଦିଗାନ୍ଧାରି
କିମ୍ବାମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାବୁ ସଂତୋଷିତ ।

ତିଥିରେ ସେ ଅଛକ ସମ୍ମନ୍ଦ ମୋତଳ ହୋଇ ନ ପାଇଲେ
ସେଥିରୁ ପାଣ୍ଡାର ଦେଖିଲିବାରେ ଦକ୍ଷ ବସେଥାଏଇ
ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟାଙ୍ଗିନୀରେ କଥା କହିଲା ଯାହାର ଅଛିଲା
କରନ୍ତି ଏହି ବେଶୀ ଦେବତା କାହାର ବାହ୍ୟକ ପ୍ରଦୟାନ
କରଇ କାହିଁ, ଯାହାର, ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଇଲାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଦେବେଶୀ
ଜାହିନୀର ଅତ୍ୟ କମଳ ନରକାଶ ସମର୍ପ ଦେଇଲୁ । ଏକରେ
ଦିନର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଯେ ଅଶ୍ଵାସୀ ଏ କଥା ଦେଇଠିଂ ସମାବେ
ଏବେ ଅଛ ହୁଅର ଦେବାର ଦେବ ମାଝ । ଅଛ ଏ
ଦିନର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ କଳିବିଲ ମହୁସୀ ଫଳଟ
ବାବ ଜାହିନ ମେହାର ତାନ୍ତ୍ରଚର୍ଚିର ଅଳ୍ପକୁଣିତ
ପ୍ରଦୟାନର୍ଥ ପାହାର ଦନ୍ତପ ରେତକ ଜାହିନରେ ସମ୍ମେଲନ
ଦିଲ ଏହି ଅମୋଦ-ତିଥିରୁ ସମ୍ମାନ ଦିଲ କଠାପାଞ୍ଚଟି ଏହି
ମହି ଏ ରକ୍ତ ସମ୍ମାନ ପାହାର କଥାର୍ଥ ଅମୋଦିଲ ସମ୍ମାନ
ଦିଲେ ତଥା ଉଦ୍‌ଦେଶେ ନରେ ସମ୍ମ ଆଏ ଦେଇପାଞ୍ଚଟି ଯା

ଅକ୍ଷ ବାହାରୁକୁ ଅଶ୍ଵା ଓ ଶାପୀ ଲୁହଦେଖ କୁଟୀମ
ସାଲବା ଦା ବୌଣିମନାର ଜୀବନ ସେବକ ସଦାକାଳ
ଦେବ ହାହୁ ଅର ହାହାରୁ ଦେବ ଯଦିବା କେତେବାବ ଦେବ
ହାହୁ ଅରେ ଏହି ମତୋଷିକୁ ଏହି ମହାବିଲିନୀ ଏହି
ଦେବୀର ସମ୍ମାନ ମହାଦେବୀ ସାଲବା ଦୁ ସଦବା ଦେବ
ଦେବେଶ ସଙ୍ଗେ ସଦବା ଦେବକ ଅର୍କର୍ଣ୍ଣା ଦେବ ସଦି
ଦେବିନ ଦେବ, ଶୋଭିନବାକେନାର କରିବାର ମହାଶାରୀ
ସୁଲେ ଦେବିନାମକ ।

କୁଟୁ ପିତ୍ରଙ୍କ ଦୁଃଖ, ବାତଳକ, ଅଶ୍ଵରଜ, ଲପଚଂଗ,
କର୍ମିଳା, ନାନାଦା, ମାତ୍ରବନ୍ଧୁ, ବାହୁ, କୁଳ, କଣ୍ଠରାଜାତ
ପରେଷ, ଖାତ୍ର ଗୋବିନ୍ଦ, ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ର ପାତଳ, ସୁତ୍ରବୋଲ
ପ୍ରଥାଦ କଳିଭା, ଶୀ ପଢ଼ବାରୁ ଅଞ୍ଚଳ, କିନ୍ତୁ କଳିଭା, ମିଶ୍ର
ପ୍ରଭାନ, ଦେବାକୁକିର୍ତ୍ତନ ଏହାର କନ୍ଦୁମନ୍ଦରାଜପାଦ—
କେତେ ଲକ୍ଷଳ, କେତେ ହିତର ଓ ସୁରକ୍ଷାର କେତେ ଏହା
ଯାଇସା ସେବନରେ ପାଠା ପରିପାଦ ହେବାରେ ହେତୁ
କେତେ ବନ୍ଦର ପୂର୍ବ, ପୁରୀ ଦାନାଦରେ ହେତୁ ! ମଲ୍ଲ
ସମ୍ମାନ ସେବନରେପଦ୍ମାଲି ପାଠ ପିଲା ୧୦୫ ଶିଥିବୁ
ଏଥାର କିମ୍ବିତ ୧୦୩, କିମ୍ବିତ ୧୦୫ ଦରେଶକୁ
ଯାଇବାର ତାହମାନୁଲ ଓ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଶବ୍ଦରେ
୧୦୫, " ଶିଥିବେ ୧୦୫, " ଶିଥିବେ ୧୦୫,
କେତେବେ ୧୦୫ ।

W. MAJOR & Co. | କବିତା, ମେଚକ ଏତେ ଦେବ।

Calcutta } ৭৭৭৮
TELEGRAPHIC ADDRESS.

"MAJOR" Caloutta

କଲିଙ୍ଗରୁପେ ଧାର୍ମ ଦୋଷାତ୍ମକ, ଯଥି—

ପ୍ରଥମାତ୍ର ସବୁଟେ
କ୍ଷାନ୍ତିକ ଦୀର୍ଘ

ଅଧ୍ୟେମନ୍ତର ୩୨୯
ପୃଷ୍ଠା ୧୫ ପ୍ରମୃତ ୩୨୯

ମାତ୍ର କୋଣପ ବିଶ୍ୱାସ ଯେବେ ହୃଦୟ ହେଲେ,

ବୁଦ୍ଧି ଆଜୀ କଥା ଯ ବାଲ୍ମୀକି ଜଗା ଦେଖି ଜାହା ।
ବୁଦ୍ଧି ଓ ବୃଦ୍ଧିପୁଅର ସବାରେ ଆଶୀ ଫୁଥନ

ଅକର ଦେଖା ଓ ତୁଳନା ସାହିତ୍ୟରେ ଦେବ
ଅଧିକ ତିନ ସାହିତ୍ୟ ସୂଚନା ବିଜ୍ଞାନ

ବୋଲିଯାଇବକ ।
କୁଳପତ୍ର ମନ୍ଦିର ବାଜାରକୁ ସଙ୍ଗେ ପଠାଇ-

ଏହି କିଛିଲା ଯାତ୍ରା ସହିତ ଦିନକାଳିକାଙ୍କ ଲିଖିବା
ପାଇଁ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ

କୋଣର ଜୀବନରେ ଆହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ସେହେ ତୁମ୍ଭେ ମନେ କରିଥାଏ ଯେ କୁମର
ବେଳ ଅସାଧ, କୁମର ବିବିଧ ନିରାପଦ ହୋଇ
କୁମର ଶତ ସାମନାଥାଚାନ୍ଦୀ, ଯଦି ସାଲବା, ବଜା-
ଲିଭାରଥ ଏବଂ, ପଞ୍ଚାଟିଲ ଗେରିକୁ ଜ୍ୟାକଳିକ
ପ୍ରଭକ ପ୍ରବଳକ ବିବିଧ ପ୍ରକାର ପେଟେଣ୍ଟ ଜୀବନ
କୁମର ବାବନକୁ ଦରାଏ କରିଥାଏ, ତେବେ
ଅରେ ଏହି ଜୀବଧଳୁ ପରାମା କର ଦେଖ,
ପ୍ରଭ୍ୟୟଫଳ ଦେଖି ଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିକ ହେବ
ଗେରିକମ୍ବଳ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପାର୍ବତୀବନ
ଲବଦରିବ । ସେହେକୁ ଏତୁସ ଶକ୍ତିଶାଳ
ଅର୍ଥର ପ୍ରାୟୀ କିଷ୍ଟପ୍ରଦ ମହୋରିଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀବେ ଏ
ହେଉଥି ବେଦେ ଅମବାଜ ହୋଇ ଗାହଁ ।

କିଏ ନ ଛାଣେ ସାଲବା, କରୁଳିଦର
ଅପଳ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆଶଧ ନମ୍ବରେ ଦେଇ
ଚାହିଁବାକେ ।

ଏହିକୁ ଜ୍ଞାନମ ଦେଖାଇ ପୁନର୍ମୟ ସମୟରେ
ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷରେ ପ୍ରଦଳାକାର ଧାରଣ ହରେ ।
ଦେଖେବେଳେ ତାହା ସାରଯୀକ ଆହୁ ଉଦ୍ଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ଅଥବା ସବଳ ସମୟରେ ଭାବୀ
ଆକୁ ପ୍ରକାଶ ଦେବରେ ସମାଜ ପଲା
ପ୍ରାସ ହୁଏ ଗାହିଁ । କହା ନିୟମର ଅଧିକରେ
ନହିଁବା ହୁଏ । କିନ୍ତୁ

100%

ତାକୁର ବସନ୍ତ ଶିଖେତେ ପୁଣ୍ୟତିଥେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାର ଦେଖା ପ୍ରାଣୀ, ଯେଉଁଲେଗ
ଆମେମନ ହୁଏ ତାମ୍ଭା ଅଛି କେବେହେ
ଷେଇ ଆମେ କାହିଁ । ସୁତରଂ କାଳ କରୁ
କିମେହରେ ସେବନକ ପ୍ରମୋଜନ ହୁଏ ତାମ୍ଭ
ମ କୌଣସି ବନ୍ଧା କିମ୍ବାର ଅଧିକରେ ରହ-
ଦାରୁ ହୁଏ ତାହିଁ ଅଗ ଧାର, ଜୀବ, ବର୍ଣ୍ଣ
ସତକ ବ୍ୟାବେ ନକଳ ଥାବୁ ପ୍ରଦରି ବିଶ୍ଵାସ
ଦେବରେ ସମାଜ ଉପରାଜ, ସମାଜ କିମ୍ବା
ସମାଜ ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଦାତ କରେ । ମେହି ହେଉଛୁ
ଅଧିଷ୍ଠା, ଭର୍ତ୍ତରେ ଆମ୍ବାର ଓ ଅମେରିକା
ମହାଦେଶମାନଙ୍କରେ ସକଳ ସମାଜ ଅତରରେ
ମୁହଁତ ଦେଇଥାଏ । ପ୍ରତିକି ସହପ୍ରକାଶ ଲୋକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରୁଥିଲା । ଏତୁପରିଚୟ କାଳକାଳୀ,
ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ପ୍ରସାଦାଧିକାରୀ ଜୀବଧର
କିମ୍ବାର ଏକ ଅଭ୍ୟାସିତାର ଚାହାନ୍ତି ପ୍ରମାଣ !

ପ୍ରାଚୀମାଟିକ ଦେଖ

କେବେଳଙ୍ଗ ସୁନିଶ୍ଚ ପ୍ରେସ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାର
ବ ୧୦ ସଂ ବ୍ୟାସ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵାରେ ଅନୁସକ୍ଷାତ୍ତତ୍ତ୍ଵ
ପତ୍ରରେ ଧାରନ, ଉତ୍ତର ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ପଦାର୍ଥର
ଦେଖିଲ୍ୟାନ୍ତର ସହିତରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଜାଗାୟ
ବୌଣୀରେ ପୁଣ୍ୟ ଲାନକର ତେଳାଣ୍ଠ କର

ଶୋଇରେ ବାହ୍ୟନିକ ସ୍ଥଳରେ ଏହି
ନିବୋଧ ଅବିଷ୍ଟ ।

ଅଥବ ସେବକରେ କିମ୍ବା କା ଦୂରକ
ସତ୍ତ୍ଵ ନୁହେ ବିନ୍ଦୁ ଗୁଣର ଲୁଜଳାରେ ଏହୀ
ମାତ୍ରା ଉଚ୍ଛବ ଏହା ଯୋଦ୍ଧା ଅପେକ୍ଷା
ଦେଖିବାର ଅଛାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀରାମାଟିକର ଶକ୍ତି ଉନ୍ନତିକାରୀ ସେଇ
ହୁଏ ସମ୍ମାନ ଧଳପୁର ଅର୍ଥାତ୍ :—

ଶ୍ରୀ, ଉତ୍ତର, ଓ ଦୁଇପାତ୍ର କା ପୃଷ୍ଠା ସମକୀଯ
ପାଇବା —

୧। ଶୁଦ୍ଧ ତରଳା, ଧାରୁ ହୋଇଲୁ
ସୁରୁଷ୍ମୀ ହାନି, ସ୍ଥିରବାସରେ ଅର୍ଥମ, ସାମାଜିକ
ଜୀବନରେ ଭେଦବ୍ୟକ୍ତି, ମେହ, ପ୍ରମେହ,
ଶକ୍ତିମେହ, ମୁଦ୍ରକୁଣ୍ଡ, କର୍ମମୁଣ୍ଡ, ମୁଦ୍ରମୁଣ୍ଡ ଆଜ
କା ଅର୍ଥକ ପ୍ରସ୍ତର, ରୋଧା, ମୁଖ ପତକ,
ପ୍ରାଣର ଜୀବା, ମୂରଷବ ଶୁଦ୍ଧପତକ, ମୂର
ଜଳରେ ରତ, ବୃଦ୍ଧଗୋଷ, ପ୍ରମେହ ଓ ଶୁଦ୍ଧ
ଶୃଙ୍ଖଳକ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା, ହାତ ମୋଡ଼ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର
କୁଳା, ସୁରଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପର ଶାକଭା, କୁରାଜବ, ଦାଢ଼
ଗୋଡ଼ ପୋଲା ହିନ୍ଦା, ଦେଖର ଅକାଳପଦ୍ମବାତା,
ମୁଣ୍ଡର ବାଲ ଛୁଟିବା, ଅକାଳବାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧର
ଦୁଃଖ, ସପ୍ତଶମରେ ଅର୍ଥମ, ଅଞ୍ଜଣୀ, ହୋଣ୍ଡ.
ବନ୍ଦିତା ପ୍ରକାର ଅନୁଭବିତ ବିକିଧ ପ୍ରକାର
ଶୁଦ୍ଧଶିଳ୍ପ ଓ ବନ୍ଦିତ ବନ୍ଦିତର ଶୁଦ୍ଧର୍ତ୍ତା
ଆମ୍ବନ ଉପବାକ ଅବ୍ୟାର୍ଥ ।

୨। ପାପ ଓ ଗର୍ଜିଲ ଦିଶାକୁଟା ବା ଦିଶାକୁ
ତୀର୍ଥଧାର ବ୍ୟବହାରରେ ଦିଶା ମନ୍ଦିରରିକୁଆର
କଷ ପ୍ରଦଳ ଶୟରରେ ପ୍ରବନ୍ଧ କେବା ଦାର,
ଶ୍ଵର ରଙ୍ଗର ଦୂଷତ ଗରମୀ ବା, ମାସର ବା,
ନାଚ ଓ ମୁଖରେ ଏହି ମୃତ୍ରେ ବା, ମୃତ୍ରେ
ବାଲଭିତ୍ତିବା ହାତ ଗୋତ୍ର ଓ ଅନ୍ତରେ
ବେଦଗା, ନୂତନ ପୁରାତନ ଯେତ ବାହିର ବାତ,
ଗରମୀ ବାତ, ବର୍ଷାବାତ, ପରାର ଗର୍ବ ଓ ଧର୍ମପୁରୁଷ
ର ବେଦଗା ଓ ଫୁଲ, ପଞ୍ଚର ଜଳପତିବା,
ଦେବରେ ପକା, ଦାନ, କାତ ଓ ଗୋତ୍ରର
ଜଳରେ ପ୍ରାନେଶ ଧାତ ବା ଜଳଦେବା,
କମ୍ପା ଗମତା ଭୂତର ପ୍ରକାଶ ବାର୍ଣ୍ଣା ପତିରା,
ଦେବରେ ବଥ ବା ଦୂର ବାହାରବା ଅନ୍ତର
ପିତାରୀ ଶ୍ରୀ ଓ ଦୂରଳ ପ୍ରକାଶ ବକୁ ସମ୍ମାନ
ସାବଜ୍ଞା ପାଡ଼ି, ଉତ୍ସବାତ ଅନ୍ତରବନ ପଥରେ
ଅଗୋର ।

୪। ଶ୍ରୀକାଶ, ଦୟାଧାରୀ, କିଷ୍ଣାସ ପ୍ରଭାସରେ
କଷ୍ଟ, ଭାବୁବମଳ, ବିଷକ୍ତରେ ଭାବୁବନିହା
ପତି, ମୁଖୁ ଓ ଗାସିକାଳୁ କାନ୍ଦିପତି,
ଶକ୍ତର ଦେବତା, ଉଷ ଜନେବାର, ସୁରଦୟ,
ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରଥାର, ଅହାରରେ କାନ୍ଦିତ, ଓ

ବ୍ୟାକ, ଶୁଣି ଜଳର, ଓ ହୃଦୟର, ସହଜ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ଥଣ୍ଡାରେ ସବୁ ଓ ବାରିର ଦ୍ୱାରା,
ଫୁଲୀର ତାର୍ଯ୍ୟର କରଣଶୁଣୁର ଅଭିଷ୍ଠ; ଉତ୍ସାହ
ଫୁରୁଧ୍ୟ ବା ଫୁଲୁ ହୁନ୍ତୋପୁ ଯାବନ୍ତିପୁ ଶୀଘ୍ରାର
ଅତ୍ରିଲୟ ।

ଉପରେକୁ ଘିନୀ ସମ୍ମୁ ନିମନ୍ତେ ଏହି
ଜୀବନ ଶୀର୍ଷ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ, ଏଥିରେ ଯେହିଁ ବେ-
ଗୋଟିଏ କେଳୁବର ଦେଖିଲୁ ପଦାର୍ଥ ଅଛି, ତାହା
ଅନ୍ୟ ଚୌପଥୀ ଜୀବନରେ ନାହିଁ । ଏକ ସେହି
ମବେଶବା ଲକ୍ଷ ଦୂର୍ଧ୍ୱାଧି ପଦାର୍ଥ କିମ୍ବା ଏହାର
ଏକୁଷ ସୁନ୍ଦରାୟକ ଦେବାର କାଳର ଅପରା ।
ସେବେ ତୁମେ ଶେହି ସକଳ ସେଇରେ ଦୟା
ହାତାର କୌଣସି ଉପର୍ବର୍ଣ୍ଣରେ ଆହାକୁ ହୋଇ-
ଥାଏ ଭେଦେ ଏହି ମହୋଷଧ, ସେବନ ଦର
ଜୀବନ ଉତ୍ତା କର, ସଫଳେ, ସୁଖରେ,
ସତକାଶରେ ମୂସି ଆରୋଜ ଲାଭ କର ଯାଏ-
ଜୀବନ ପାଇବ । ଶଶର କୃଷ୍ଣକୃଷ୍ଣ, ବଲକୃଷ୍ଣ ଓ
ବାହ୍ରୁଦିଶେଷ୍ଟ ଦେବ । ଶୁଧା ଦୁଃଖ ଦେବ,
କୋଣ୍ଠ ପରିଚାର ଦେବ ।

ଶାରମାଟିକ—ପାଇଁ ସହିତ ନୟିତ ଅଂଶ
ଓ ଅଲୁବ ଶିଥୁଁ ପୂରଣ ଦରକାଳୁ ଶାଖେବାବକ
ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ଉତ୍ତିବାଳୁ ଦାରକ, ଲାଜିବା,
ଶୁଦ୍ଧତ, ସୁବଜା, ହବି, ଝା ଓ ସବୁଷ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପରରେ ସମାତ ଉପମୋଳା । ସାଧାରଣତଃ ଯେ
ସବଳ ପୀଡ଼ାରେ ସାଇବା, କତ୍ତିଲିଦର ଘରକ
ପ୍ରଭୁର ଉପଧ ବାରମାର ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରଯୋଜନ
ହୁଅର, ସେହି ସବଳ ପୀଡ଼ାରେ ଶାରମାଟିକ
ଥିବେ ନାହିଁ ବ୍ୟବହାର ବରମାଦୁଲ ବେଳ
ସମୂଳେ ଖୁବ ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ଦିରଙ୍ଗ ଏହା ଯେ
ପ୍ରତିକିରି ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପଥ ଅପେକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧେ,
ଦେଖୁରେ ଅଶାଯା ସନ୍ଦେହ ବରମାର ଅନୟକ
ହାତି ।

ପୂର୍ବ; ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ସେବନକୋଷମୋଳୀ ପ୍ରତି
ଶିଖ ଟ ୧୯ ଏକ ରଙ୍ଗା । ଉଚ୍ଚକ ଟ ୧୦୦
ସାହିଂ ଓ ଜାହ ମାନୁଷ ଏକ ଶିଖରେ ଟ ୧୫୫
ଦୂର ଶିଖରେ ଟ ୧୦୦୦ ଓ ୨ ଶିଖରେ ଟ ୧୦୦
ଓ ଉଚ୍ଚକ ଟ ୧୫

ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଓ ପଥାକ ପଠାଇବାର ଏକମାତ୍ର
ବିଷୟ।

Manager
Spermatic Depot
No. 22 Baranasi
Ghose's street
Calcutta.

ମାତ୍ରକଳ
ପାଇମାଟିକ କଟୋ
କ ୨୨ ସର କାହାରେ
ଦୋଷ କୁଣ୍ଡ
ବଲବତୀ

ଉତ୍କଳ ଦ୍ଵିପିକା

ସାହିତ୍ୟକ ସମାଦରିବା।

THE UTKAL DIPIKA.

୧୯୦୨ ମେ

୧୯୦୨ ମେ

CUTTACK, SATURDAY THE 31st MAY 1902.

୧୯୦୨ ମେୟେ । ୧୯୦୨ ମେ ଶତାବ୍ଦୀ ମାର୍ଗବାଚାର

ଅଞ୍ଜମ

୧୯୦୨

ପଞ୍ଚବେଷ

୧୯୦୨

ବିଜ୍ଞାପନ।

କୃତନିପଞ୍ଜିକା।

ଅବାଦା ୧୯୦୨ ମେ ୩୦୫ ଟ ୧୫୦
ବଂଶବା ସତ ୧୫୦୨ ଟ ୧୫୦୨ ପୁରୁଷ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣବିଜ୍ଞାନକାରୀ ପ୍ରତାପିତ କୋର
ଦେଇଥିଲା।

ବଡ଼ ୨୦୧

ଶେଷ ୨୦୧୨

ମୋପଦ୍ଧର ନିମନ୍ତେ ଭାବନାବୁଦ୍ଧି ୨୦୧
ପୋର୍ଟମାନବର କେଳ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମାରହାର
ନେବାର ସୁଧା ଅଛୁ ସେମାନେ ଲେଖିଲେ
ଯେହି ଅନୁସାରେ ପଠାଯିବ।

ଶ୍ରୀ ବୈଶିଶ୍ବର ନାମ
ଦେଖିବା

ବିଜ୍ଞାପନ।

ସହିର କରନ ବାଲୁବଜାରରେ ଗୋପିନାଥ
ପ୍ରତି ନାମ ପୁରୁଷ କରବନ ଅବସ୍ଥିତ ୧୨୦୨
ଅଛିନ୍ତି । ତବ୍ବିତା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ
ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ସେ ଅର୍ପ, ଶୁଣ, ଘର, ବାଗଜୁର,
ଦୂର୍ଧ୍ଵା, ଧୂତଙ୍କ, କୁଣ୍ଡ, ବନ୍ଦୁଦୂର ପ୍ରଦ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରମେତ ପ୍ରସାଦ ଓ ପ୍ରତିର ଯୋଗ ବ୍ୟାପକାରୀ
ଯୀବେଳ ଉତ୍ସାହ ବିଠି ପ୍ରସବତତ ମଧ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାପନ କରି ଯାଏନ୍ତି ।

WANTED

- a graduate or a failed B. A, strong
in English and Mathematics, and
having some experience of school
work for the post of the 3rd Master
of the Khurda High School on a
Salary of Rs. 27 P. M. None need
apply who will not agree to give
a guarantee that he will stick to the
post for 2 years.

Applications with testimonials must
reach the undersigned on or before
the 25th June next.

Khurda Sd: J. E. F. PEEBLES
The 1st May Secretary
1902

NEW YORK LIFE INSURANCE COMPANY

Is the property of the Policy
Holders and all profits made
are allotted to them. A safe and
profitable investment.—For full
particulars apply to

H. J. BELL
Agent Cuttack.

ବିଜ୍ଞାପନ।

ତନ୍ତ୍ରବସ୍ତୀ ମାଲ।

ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାରେ ଅମ୍ବର ଏହି ନାମିକ୍ୟ
ଦୋଠିରେ ଉତ୍ତର ମୂଳ୍ୟରେ ସରସିଦ୍ଧାର ବନ୍ଦା
ରସୀ ମାଲ ଭାବରେ ଭାଗାପ୍ରାଳାର ବଜା
କୁମିଦାରମାଳକୁ ବିଷୟରେ ବନ୍ଦାର ମାଲ
ଯୋଗାର ଅନୁର୍ଧ୍ଵା । ଭାଗାପ୍ରାଳ, କେନ୍ଦ୍ରିକ,
ଶର୍ମିତ, ସୁମନ୍ତ, ସତ୍ୱରତା, ସାମନ୍ତର,

ପାତ୍ରା, ପ୍ରତିଥାନ, ମୁଦ୍ରାରତ୍ନ, ମାଳଗର, ହିନ୍ଦେବ,
ଅଂରତ୍ନ, ଶାକପୁର, ବରତାବୋରା, ହିନ୍ଦୁଲୁଷ୍ଟର
ପ୍ରତାମାନକୁ ନିବର୍ତ୍ତରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଜ୍ଞାପନ ଆମ୍ବର
ହାତ୍ତ ଦାରବାର କଥା ହୁଏ ପଢିବି ।

ଆମ୍ବର ବାଣିଜ୍ୟ କୋଟିରେ ବହୁଧ ବତାପେ
ସକତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା କବାରରୀ ଶାତ୍ରା, ଖୋଲ
କୋଷି, ବେଳା, ଚଂଗ୍ରାସ, ବାପ୍ରା, ସର୍ବୀ, ଦୋଷରୀ
ମରିଲ, ଶରରେ ବାଜବାର ଫେର, ବୁମାଳ,
ଶାଲ ଏବଂ ନାନା ପ୍ରତାର ରହାନ୍ତରିତ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରା
ପ୍ରଦତ୍ତ ହଜା ସ୍ତର ବୁଝାର ବାସନ, ହାତିର
ଦାରବାରର ବର୍ଷର ଅନୁଷ୍ଠାରେ ତଥାର ବର୍ଷର
ଦେଇ । ବର୍ଷତ ଦେବାବେଳେ ଅନମାଳକ
ଦେଇବ କରୁଥାଣେ ଅଞ୍ଜମ ଦେବାକୁ ଦେବ ।
କେହି ବେଶୀ ମାଲ କେନ୍ତି କରିବାର କରା ଦର
ପରି ଲେଖିଲେ ଆମ୍ବର କର୍ମବସ୍ତୁ ବା ଆମ୍ବେ
ଦୟା ମାଲ ପାରିବି ।

ତାଙ୍କରେ ଯଥ ପଠାଇ ସର୍ବାର୍ଥ ମାଲର
ରେ ମାଲ ଦେଇ ଠିକଣାରେ ବି ଭିନ୍ନପୁରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କରେ ବି ବେଳରେ) ପଠାଇ
ମାଲ କେବ ଲେଖିବା ଅବଧିତ । ଭାବରେ
ଦେଖେ ଦାରବାର ଶ୍ରଦ୍ଧାରୁ କରେ ତେବେ
ମୋଦରର ରହିଥିବୁ ସତଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହରେ ପଥ
ଲେଖିଲେ କରିବ ମାହ ଲଦାପାରିପରେ ଅମ୍ବର
ନାମ ଓ ଠିକଣା ହୁନ ବା ଇଂରାଜରେ ଦେଇ
ଦିଲେ ନିଷାଦରେ ଆମ୍ବର ହସ୍ତରେ ଦେବ ।

ଦେଲୁଷେବର ପାରସ୍ପରରେ ମଧ୍ୟ ମାଲ
ପାରସ୍ପର କିନ୍ତୁ ମାଲ ପଠାଯିବା ଏହି ଥେବକ
ଦେବ ମାନ୍ଦିଲ ମାଲ ମରାଦିଲା କିନ୍ତୁ
ଦେବାକୁ ପଢିବ ।

ଶ୍ରୀକୃମାର କୋଳାକାଶ
ବୃକ୍ଷଗତ ପାରସ୍ପର ବିଜ୍ଞାପନ କରି

ଉକ୍ତନ୍ତପିକା ।

ଭାଇଗରେ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ସାହାନ୍ୟ ପାଇଥିବା କ୍ୟା-
ମିଳି ସଙ୍ଗେ ଗଲ ତା ୨୭ ଦିନରେ ଶେଷ
ହେବା ସପ୍ରାତରେ ୪,୩୯,୪୫ ଲୁଣ । ଏତ
କେତେବେଳେ ସପ୍ରାତରୁ କମାଗଲ ହୁଏ ଉପରେ
ଅଛି ।

ମତ ରନିବାର ସ୍ଵର୍ଗୀୟା କବ୍ରୋରସା ଆସାନ୍ତି-
ଦିର କହୁଦିଲ ଉପଲବ୍ଧରେ ସରଜାରୀ ବରେ
ଶିମାଳ ବଜ ହୋଇଥିଲା । କଲିବାର ହେ-
ବେଳ ପ୍ରଧାନ ଦୋକାନ ଏବଂ ଜାହାଜମାଳ
ସଞ୍ଚାଳ ସୁରକ୍ଷାତକ ପକାହା ଦିଆଇଥିଲେ । ଦେଖିଯୁ
ଏବଂ ରହିବେଧୀୟ ବହୁବଳୀକ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ
ସାମାଜିକ ସ୍ଵପ୍ନର ନିର୍ମିତ ଦୂର୍ଭିତ୍ତିକାରୀ
ଥିଲେ । ଘର୍ତ୍ତରେ ସେ ସ୍ଥାନ ଯାମାଳାରେ ରହିଛି
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣକରି ସଖୀ ସଫେଣ୍ଟ
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିମା ଦର୍ଶକ ମନ୍ଦିର ଶକ୍ତା ଦର୍ଶନ
ପକାଇର ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ରୂପାୟ ଥାଏ ।

ମତ କା ୧୭ ରିଖରେ ଶେଷ ହେବା ସପ୍ରା-
ଦରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରେସେ ରେନ-
ରେ ନି ୫,୮୫୦ ଟଙ୍କା ଆଜାନ୍ତୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ୩୦୦ ଟଙ୍କା
ଦର ହୋଇଥିଲେ । ତୁଳା ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଭାରା
କ୍ଷାତ୍ରର ସକଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ମେଲ ବିକ୍ରି
ମାନ ଅଛି ମାତ୍ର ପଞ୍ଚବିଲେ ସବ୍ରାପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜାନ୍ତୁ ଓ ତଳ ସଙ୍ଗୀ ଯଥାନିମେ
୮,୦୦୦ ଓ ୫,୮୫୦ ଅଟେ । ଯାହା କେଉଁ
ସବ୍ରଦେଶ ବେଗର ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚ ପତ୍ରାଥାତ୍
ବଲିହତାର ଦେଇବ ଅବଶ୍ୟକ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ କୁ
ଦଶା ଅଟେ ।

ପାଦକଳ ରେବନ୍ ବୋରତ୍ତ ସେ ସୁତେ-
ଶିଥ ହୁନ୍ ଗଲାଯ ଅଧାସୁର ସୁଦିଧାଜଳକ ଉପାୟ
ଏହ ଦସ୍ତ୍ର ସମୟରେ ବଳ୍ପ ଅତ୍ୟାୟ ସୁତିବ
ରଖିବା ଅନ୍ଧବା ଶୁଦ୍ଧଦେଵାର ବିଦ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟରେ
ଅପଣା ଅଧୀନସ୍ତ ବେବେଳେଜଣ ଲଙ୍ଘେଇବରକାର
ଅକିମତ ପରିଚାଳନାରୁ । ଏ ସମସ୍ତ ଦିନମ୍ଭରେ
ଶେଷ ଦୂରୀରେ ବିଶେଷଜନରମାନେ ଘେରେ ସ୍ମୃତିକ-
ମାତ୍ର କରି ଅଛିନ୍ତି ସେବେ ବିଶେଷଜନରମାନେ
ଗାନ୍ଧା ବିହୁବରୁଷେ ଅଲୋଚନା କରି ସୁର
ଅଧିନାରସ୍ତ ହୁଅଗ୍ରେର ଅକଣ୍ଠା ସହିତ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ଦ
ଦେଖିଲେ ବେବେ ତେହଁ ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବନ
ବରମା ତୁରିବ ଗାନ୍ଧା ଅଧାସୁରରେ ନିର୍ମୟ କରି
ପରିବେ ଏହ ବିଭାସୀରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ
ବିହୁର ଧଳ ଅବଶ୍ୟ ମଞ୍ଜାଳହର ଦେବା ପରିବ

ସତ ସମୟରେ ଅଳଖା ଅଧାୟ କନ୍ତ ଚରିବ,
ଏହି ଶତ ଦେବା ନିଜାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ତାହା
କ ଦେବାକୁ ପ୍ରଗମନ କରିବିଲା ଏହି ବିଷଦ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତିଥିଲା ।

ଖେଳଗଜ୍ୟର ଘଜା ଏହାଦର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାବାଲିଙ୍ଗ ସ୍ଥଳେ । ଚଳିଛ ମାସ ଛା ୧୭ ଦିନେ
ବେ ସେ ମାବାଲିଙ୍ଗରୁ ଉତ୍ତାଷ୍ଠ ହୋଇ ଦିଦାସ-
ମାବେହର କରିଅଛନ୍ତି । ଏହଦୂପଲ୍ଲେଷେ ହୋଇ-
ଥାରେ ଘଜାକୁ ଯାଇ ବାଦାକରେ ଗମନ
ଅବ କାନା ପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟମର ଓ ଖେଳ ହୋ
ଇବ ହୋଇଥିଲା । ଘଜା ଅଭ୍ୟମରରେ ଯାଇ-
ସବା ସମୟରେ ଜଣେ ପାଶକ ଅଥବା କବମ୍ବୟ
ଘଜାକୁ ବାଲକ ଉଚିନ୍ଦାକୁ ବିବାହ ହେବାର
ପାଶ କଲା ଏହି ଉତ୍ସବାର୍ଥ ତାକୁ ଧରି ମାରନା
କରିବାରୁ ତାହାଠାରେ ଘଜାଦିଲା ସହିତ
ପ୍ରେମୋଦୀପକ ପଦିନ ବାହାରିଲା । ଏହଦୂପଲ୍ଲେଷେ
ଘଜଦ୍ରୋଷ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଭ୍ୟମର ବଜିବାରୁ ଯାନ୍ତୁ ନ
ଥିଲେ ଏହି ଏମାକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ର ଧର
ହେଲାଇଅଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ
ଲୋକ ଅଭ୍ର ଜଣକୁ ହଜାମାଇବ କବ୍ୟାଦି ଗଲ,
ଅଭ୍ୟମରରେ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଘଜା ବର୍ଣ୍ଣ
ଧିହାରବା ତାରଣ ଡେଇଥିବାର ଝାକାର କରି,

ମୁଦେରର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଡି. ଏଲ୍‌ବ୍ସାଦେବ
କର ମୂଳ ସମ୍ବାଦ ପୁର ଅମ୍ବେରାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ହୃଦୟର ଦୋହରାଇଥିଲା । ଅନୁଦିତ ପ୍ରକ୍ରିୟେ ନେତ୍ର-
ଦିଵାକାନ୍ତ ଉଚ୍ଚବିହାରମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ହୁଲେ ଏବଂ ରହା-
କର ସୁବ୍ରତ, ଦୟା ଶାନ୍ତିଶାନ୍ତ ଏବଂ ସତାଳା-
ପରେ ମୋତା ଦେଖେ ଭାବାଦିତାରେ ବେଳୀ
ପ୍ରାଚୀ ଦେଇଥିଲେ ସେ ତାହାର ବିହାୟ
ବାଲରେ ପ୍ରବାସୀ ସଙ୍ଗରେ ଭାବାକୁ ସଥୋତତ
ଦ୍ୱାରା କରିବାକାନ୍ତ ଅନୁରଥ ଶୁଦ୍ଧ ବଳୀ ଓ
ବୃତ୍ତଜୀବ ପ୍ରକାଶ ଦରିଘୁଲେ । ମୁଦେର କିଳର
ବ୍ୟବ୍ସ ମନ ଯେ ଅଧିକତତ ଭାବାର ସ୍ଥାପନ
ଦେଇ କର ପାରିଲେ ନାହିଁ । ମୁଦେର ପୁରୁଷଙ୍କ
ସେ କିଛି ଶାନ୍ତିଶାନ୍ତ ଦୁଃଖ ବୋଧ କର କି ହୁଲେ
ବରଂ ସହରେ ଏବଂ କରୁକ ଦରଠାରେ ଅନୁ-
ନରେ କ୍ଷେତ୍ରକ କରି ଆସି ଆପଣା କୋଠରେ
ଶୋଇଥିଲେ । ସରତକ ସତାଳେ କୋଷଳ,
ଆଜାରେ କେହି କରୁଛି” ସତାଳର ଶକ ଶୁଣି
ପରବାର କେହେବ ଯାଇ ଯାଦେବ ଅଞ୍ଜଳାଦ-
ଶାରେ ପଢିଥୁବାର ଦେଖି ଜାବ ପହାରିଲା । ଶୀଘ୍ର
ମରିଲବର୍ତ୍ତତ ଅପି ଦେଖିଲେ ସେ ପ୍ରାଣବାୟ
ବାହାର ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ହୃଦୟେର ଗହିଲ

କାରଣ ବୋଲି ପୁର କଲେ । ହୃଦୟ ତାହାକୁ
ଅସ୍ଥାର ମଞ୍ଜଳ ବିଧାନ କରନ୍ତି ।

କ୍ଷେତ୍ରର ମହାଜଳା କିତାନ୍ତ ଦେଖିବ
ହିନ୍ଦ ଭବରେ ବିଲୁବ ଯାହା କରିଅପ୍ପନ୍ତି ଏବଂ
ଗହିରେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଶାକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କଥିମୁ
ଦେବାର ପ୍ରକ ହୋଇଥାଛି । ଯାହା କି ହିଲ
ଦରବାରର ସରତାସ ବ୍ୟୟ ସଙ୍ଗେ ସମାନ
ଅଟେ । ସେ ଖୋଟିଏ ପୁଅକ ଜାହାଜ ଉଚି
କର ଅଧିକାର ଲଞ୍ଚ ଦେବ ଗୁରୁ ପ୍ରଭକ ଏବଂ
ମା ଛ ସ ସହାଯେ ଜଣେ ତଳ ମାଟି ଡ୍ୟାବଜୀମୁ
କିବେ ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନୀୟ ଦୁକଖ ସଙ୍ଗେ ସେଇ ଯାଇ
ଅର୍ଥରୁ । ଦିବେଶୀୟ ନାୟୁ ଛାତା ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟ
ବୌଦ୍ଧ ପହାର୍ତ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଝରଣରେ ଲାଗି
ବାହି । ସେ କମ୍ପେଟାରୁ ଜାହାଜରେ ଯାଏ
କଲ କଲେ ସମ୍ଭୁତ ଦେବତାଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନର କଲାପ
କାରଣ ପୁଣ୍ୟ ନେଇବ୍ୟାଦିତାସ ଉତ୍ସମରେ ବାଟରେ
ପୂଜା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅତେବେ ନନ୍ଦପୁଣ୍ୟ ସମ୍ଭୁତ
ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ‘ସମ୍ଭୁତ ଯାମାରେ
ଦୋଷ କାହିଁ’ ଏହି ମନର ପ୍ରତିପାଦିତ ହିନ୍ଦ
ଭାଷାରେ ମୁଦ୍ରିତ ଏବଂ ଉତ୍ସମ ବନ୍ଦାର କେବେ
ଖଣ୍ଡ ସ୍ଵପ୍ନକ ସେହି ସମୟରେ ବିଜରଣ ବର
ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ କେହି ବଜା ଏଥର ବନ୍ଦୋଦ୍‌
ପ୍ରରେ ବିଜର ସାର କାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ବଜା ଏତେ
ପ୍ରମାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ ସାଥୀରଣ ତାବ ଜାହାଜରେ
ଭଜା ଦେଇଥିଲା । ଏତେ ବ୍ୟୟ ଉତ୍ସମାର
ଦେଇ କୈବି ସମର୍ଥ ?

ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ହାଲେଖଣୀରୁ ଅଧିକାର ହେଲୁ
ଯେ ଜତ ତା ଏ ଛାପ ଶୁଣନାର ବାମଣାର
ସ୍ଥର୍ମ ସଜ୍ଜିମାଧ୍ୟର ସହିତ କଣାର ବଜାକୁମୀ-
ବଜାର ଶୁଭ ପରିଶୋଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ
ସୁନ୍ଦର ହେଲା । ଏ ଉପଲବ୍ଧରେ ବାମଣାଠାଳେ
ପ୍ରାଚୀ ଦୂରସନ୍ଧି କୋଟ ପ୍ରମତ୍ତବେଳ ହୋଇଥିଲେ
ଏବ ଅନ୍ତାଳ୍ୟ ସଜ୍ଜିମାଧ୍ୟମନଙ୍କର ମରଳା
କୃତ୍ୟ ସମୟରେ ଯେହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସହିତ
ବେଷତାଳ, ମନ୍ତ୍ରିଷ, ଅନୁବନ୍ଧ ବିବରଣ କରି
କର୍ତ୍ତା ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତର ସହ ହୋଇଥାଏ ଏଥର
ଜହାନ କିନ୍ତୁ ହୁଏ ଦିନ ଥିଲା । ନୂରକ ମଧ୍ୟରେ
ଏକଶବ୍ଦ ମାତ୍ରା ଶବ୍ଦଶବ୍ଦାହୀ ଏବ ତହିଁର ଅର
ଗନ୍ଧରେ କାହାକେବେ ନାହିଁବର ଅରିଯା
ହୋଇଥିଲା । ଦେବଗନ୍ଧର ଦେବଗନ୍ଧ ଅଳ୍ପ
ଦୟା ଯୁବା ଅନୁଭାବ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଦ ହୋଇ
ଯେତେବେଳେ ଅର୍ଥ-ସ୍ଥ ହେଲାଇବାରେ ଉତ୍ତରମୁ
ରୂପେ ବୃଦ୍ଧବାସ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ବିବାହୋତ୍ୟ-
ଅନ୍ତାଳ୍ୟ ସଜ୍ଜାବନଧରେ ପ୍ରହଳନ

ବଳର ନାଟୁକାରିଦୟଙ୍କ ଏହା ପ୍ରଥମ ସଂଘାଳ
ଦୋଲି ଅମେରାକେ ଅନ୍ତରାଳ ଦର୍ଶନ୍ ଏବଂ ଆଶା-
ଦର୍ଶନ୍ ଏ ଚର୍ଚା କିମେ ଦୂର୍କ୍ଷ ଦେବ । ବିଶେଷ
ବଜା ଗାମଣ୍ଡାରେ ଦିନ ରତ୍ନ ରହ ଯଥାଦିଧରେ
ସୁଦେଶ ଉମ୍ବେ ଯାଦା କଲେ । ପଇମେରଙ୍କ
ନବଦ୍ଵାରର ପାର୍ଶ୍ଵମୁଖ ଓ ନିରବକୁଳ ସୁଖ ବିଧାକ
ଦରନ୍ ।

ତେଣାର ଗତ କଲୋବସ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଜୀବିତ
ମାତ୍ରକ ସାହେବଙ୍କ ଲିଖିତ ରିପୋର୍ଟ ବା
କବିତା ଏମ ଶେଷ ଯେତେବେଳେ ପାଇବ ହୃଦୟ
ହୃଦୟର ପୂର୍ବକ କବିତାମେଣ୍ଡରୁ ଲିପଦ୍ଵାରା
ଆମଦାର ବୃଦ୍ଧିତା ସହିତ ସ୍ଥାନାର କରୁଥିଲୁ
ଏହି ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରାଣି ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତେମାନେ ଓଡ଼ିଆ
ଆର ଚନ୍ଦ୍ରମାନ କମେଶଚର ଜୀବିତର କେ, କି,
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର ପ୍ରାର୍ଥତା କରିଥିଲୁଛି । ସାହେବ
ଦିନବିଧୀନଙ୍କର ଅନୁରୋଧପଦକ ପ୍ରକଳପ ଦିନେ
ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁଛି । ଏଥିରେ ସାହେବ ମନୋଦୟ
କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ବାବଗୁଣରେ ଏ ପ୍ରତିକା କ୍ଷେତ୍ର ବାର୍ଷିକ
ସୁପ୍ରଦୟ ଲୁହରେ ବ୍ରଦଶ କରିଥିବାରୁ ପାହାନ୍ତି
ଠାରେ ଅନ୍ତେଲୁ ଅନ୍ତେକ ଫଳବାଦ
ବୃଦ୍ଧିତା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁଛି ।

No. 109 O. S. FROM K. G. Gupta,
Esquire, I.C.S. Commissioner of the Orissa
Division. To The Director of the Depart-
ment of Land Records & Agriculture Bengal.
Dated Cuttack the 17th April 1902.

Sir,

In forwarding herewith a copy of a letter from the Editor of the Utkal-Dipika newspaper asking for the supply of a copy of the Orissa Settlement Report. I have the honour to support his request as the paper he represents is the leading vernacular weekly paper in this Province where it commands considerable respect on account of the general moderation of its views. The supply of the report asked for will put the editor in possession of correct facts and statistics about the settlement and will thus tend to the formation of an well-informed public opinion through the medium of the paper. I therefore request that a presentation copy be sent to the Editor Babu Gogri Sankar Ray.

I have &c.
Sd, K. G. Gupta,
Commissioner.

କିମେ ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡର ଅଧ୍ୟୋଗ୍ରହାର୍ଯ୍ୟ ।
ଜିଲ୍ପାଦରମୁଖର କିଏବାମାତ୍ରମୁଣ୍ଡର ବର୍ଣ୍ଣିତ
ସାହେବ ନିଜଲୟରେ ଆପଣଙ୍କ ଅବଦଳହାର
କିମେ ସାହୀର କାହିଁ ଯୋଡ଼ାଇବା ଅପ୍ରସଥରେ
ଯଦିନତାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଶ ପାଇସୁଗାର ଏଥୁ

ପୁଣେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ସେହି ବାରନ୍ତିର
ମାନ୍ୟବର କଳେଖବ ଉତ୍ସାହ ସାହେବଙ୍କ ଚକ୍ର
ଗ୍ରମକୁ କରିବ ଏହି ଏକବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଅଣିଷ୍ଟ୍ୟ
ମାତ୍ରମେଣ୍ଟ ପଢ଼ିବ ଅବଳିତ ବିଦେଶୀଥିଲେ ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବାହାରକ ଅଛି ଗୋଟିଏ ଜୀବି
ବାହାର ପଢ଼ିଥିଲୁ । ମୁଠନ୍ତର ଲାମର ଏକବର୍ଷକୁ
ଲାଗୁ ଏଣେ ଲାମରେ ଗତ ଲାନ୍ଦାରୀମାଧ୍ୟ
ତା ୨୭ ଜାନ୍ମରେ ବେଳେ ଇତ୍ତାହି ଅଭିଭାବରେ
ଲାଲସ କଲା । ଉତ୍ସାହ ସାହେବ ପୁଲାବ ତଫାରି
ନିମନ୍ତେ ପଠାଇବାରେ ପୁଲାବ ଲାଲସ ମଧ୍ୟରେ
ଥୁବାର ଉପୋର୍ତ୍ତବେଳେ । ତହିଁର ବିନ୍ଦୁର ନିମନ୍ତେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଫେରୁଥିଲୁ ତା ୨୭ ଜାନ୍ମ
ଆର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଲୁହନ ସେ ଦିନ କରେଥାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଜାହାନବେଳେ ସେ ପଦକୁ
ଯାଇଥିବାକୁ ସେ କାହିଁ ବୋଲିବାହେବ
ମନେକରି ତାହା କାମରେ ୩ ୨୨ ସୂର ମୋକା
କମା ଚକାଇବାର ଆହେଥ ଦେଲେ । ଅକୁର୍
ଗରେ ସେ ଫେରୁଥିଲେ ତାହାର ଲାଲସ ଶୁଣାଯିବା
ଏବି ଧା ୨୧୯ ସୁ ସମ୍ଭାୟ ଆହେଥ ରହିବ
ଦେବା ବିଷୟରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାରେ ଜନର
ଦସ୍ତ ସାହେବ ତହିଁ ଟାଂରେ କାମକୁ ରୁହୁମ
ଲେଖିବେଳେ । ମୁଲଗନ ତା ୨୭ ଜାନ୍ମ ଫେରୁ
ଆହରେ ତହିଁର ଲକ୍ଷଣ କେଇ ତା ୨୦ ଜାନ୍ମରେ
ହାଇକୋରରେ ମୋଦକ କରି ଦେଖାଇଲା ହେ
ମୂଳ ମୋକଦମାର ଶୈଶ କଷତି ନ କରି
ଧ୍ୟ ୨୧୯ ର ଲାଲୀରକାର ଆହେଥ ଅନ୍ୟାୟ
ହୋଇଥିଲା । ଦାରକୋଟ ବୁଲ ଜାପ କରେ
କେବେବେଳେ ଉତ୍ସାହ ସାହେବଙ୍କର ଜୀବ
ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ହେଲା ଏବି ସେ ମୂଳ ମୋକଦମାର
ଅର୍ଜୁରଦ୍ଵିତୀୟରେ ତିଥିବ ଦେବାର ଦୁର୍ଲୁମ ଲେଖି
ଦେଲେ । ପରେ ଏଥର ଦୁର୍ଲୁମ ଲେଖିବା ଆହେ
ଦିଲୁବ ଅଟେ ଏବି ତାରକୋଟର ବିନ୍ଦୁରପତି
ମନେ ଏହି ଅଭିବହିର୍ଭୁବ କାର୍ଯ୍ୟର ସଥ୍ୟ
ତତ ନିନା କରିଥିଲୁ । ଜନ୍ମର ଲେଖ ଫେରୁ
ଆଇ କରିବା ମାମାଳ କଥା ନୁହେ । ସାମାଜି
ନୂତ୍ର ଅମଲ ଜଣେ ସେପର କରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ
ଅଛି । ଭାବପଦସ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର ଘରରେ ଏବି
ଅବ୍ୟକ୍ତ ରହିଥିଲୁ । ଅବରୁଦ୍ଧରେ ଏବି
ବିକ୍ରିକୁ ଫଳିତବାହାର ପଠାଇବା ଏବି ସୁଧିର
ରହ ମଧ୍ୟ ଜମନ୍ତେ ଜନ୍ମର ଲେଖ ସଜାତିର
ଦ୍ୟାୟ ବିନ୍ଦୁରପତିର କାମ କରିବେ । ମନ୍ଦିରମେ
ଏଥୁ କି ବିନ୍ଦୁର କରିବେ ଦେଖାଇବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାର

ଯେ କେହି ପ୍ରାଚୀନତାରେ, ସମ୍ଭାଷଣ କିମ୍ବା
ଦେଉ କାଳ ଦେଉ, ଜଳଥାଧାରଶର ହିତ ବା

ରଜ୍ଞ ବାର୍ଷିକେ ଦିଶେଖ ସବୁର ଦେଖାଇଲେ
ଗାହାର ସେହି ବୂର ଚିହ୍ନର ବରମା ଓ ତହିଁର
ସୁରସ୍ଥର ଦେଖା କାହିଁ ସମ୍ମଳ ମହାମାନ
ନବର୍ତ୍ତିର ଲେଜ୍‌ଜର ଗୋଟିଏ କୁତକ ସଙ୍ଗକ
ଚିହ୍ନର ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁର ବସ୍ତ୍ରାଗିତ
ନିୟମାବଳୀ ସବୁଧାରଣକର ଜାଗିବା ବାରାଣୀ
ସବକାଳେ ଲଜ୍‌ଜରେ ପ୍ରବାସ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ସଙ୍ଗକ ଚିହ୍ନର କାର୍ଯ୍ୟ “ଅର୍ତ୍ତରଅଫ୍ଫମେରଟ”
(ବୁନ୍ଦ ପବ) ଦ୍ୱୟାପାଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁର
କିନ ଶ୍ରେଣୀ ଦେଇଅଛି । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ତିକ
ସୁର୍ବର୍ତ୍ତିକରି, “ୟ ଶ୍ରେଣୀର ତିକ ବୌଧି ପଦ-
କରେ ସୁର୍ବର୍ତ୍ତିର ତଥ ପଦକ୍ରମ ଏବଂ କ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର
ତିକ କେବଳ ବୌଧି ପଦକ୍ରମ ଏହି ପଦକମାକ
ଶୁଭର ବାଂ ଥାରେ ଫୁଲରବାକୁ ଦେବ । ଯେ
ଦେହ ଲୋକ ବୌଧି ବିଷ୍ଣୁକ ପାଇଲେ
ଦେଖାଇବ ସେ କ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ପଦକ ପାଇବ ।
ଦେବକ କ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ମୋକ କ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଏବଂ କ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ମୋକ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଭରଇ ହୋଇପାଇବେ । ଏହ ଶ୍ରେଣୀର ଅଳ୍ପ
ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ପାଇଲେ ନିତ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ପଦକ
ଫେର ଦେବାକୁ ଦେବ । ପଦକ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି
ମରଗଲେ ଗାହାର ପଦକ ଗାହାସରେ ରହିବ ।
ପଦକ ପ୍ରାପ୍ତ ସବକାଳେ ଶୁଭର କରିବାପାଇଁ ଅର୍ଥବା
ଅଭିଜନାକୁ ଦିଗ୍ବୁ ପାଇଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଡ
ଗାହାର ମାମକୁ କାମକଷତି ହୁଏ ପଦକ
ଫେର କେବେ ବା କ କେବେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗର୍ଭ-
ମେଣ୍ଡ କୁଜା ଆଉ ଦେହ ଏ ପଦକ ଦେଇ-
ପାଇବେ କାହିଁ । ପ୍ରାମଣ୍ୟ ଗର୍ଭିମେନ୍ଦମାତ୍ରେ
ଦେବକ ସମ୍ମାନ ଦରଖାଇବେ ଏବଂ ବୁଝଇ
ଦୁଷ୍ଟର ଦରଖାଇବେ କେବେ ପଦକ ଦେଇ-
ପାଇବା ଯୁଦ୍ଧରୁ ମର୍ଯ୍ୟାନିକ କେବେ କିମ୍ବା ଦାକିମା-
ମାତ୍ରେ କର୍ମଶାତ୍ର ସେ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରାମଣ୍ୟ ଗର୍ଭିମେ-
ଣକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଡକ ଗୋତ୍ରଥେ
ରମ୍ଭାର ଦେଇବେ । ସାଧାରଣତଃ ପଦକ ସଙ୍ଗେ
ଦେହ କରି ପୁରସ୍କାର କମ୍ପାଯିବ କାହିଁ । ମାତ୍ର
ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଡ ପଦକ
ଉପରେ ନମବ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ଅନ୍ତରାଳ
ଯଥ ହାରିବେ ମହିଅରି ।

ବୋଲିବ ବାହୁଦୀ ରେ ଏ କିମ୍ବାରୁତ୍ତିବ
ଦର ହେଉଥିବୁ ଏବଂ ଏପ୍ରତାର ସୁଖର ଅନ୍ତର-
ଚାର ଲୋକମାତ୍ରେ ଧରଇ ଫଟାଇବାକୁ
ଦୟାହିତ ହେବେ । ଏ ଧରଇ ଫଟିବା କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇବ ନୁହେ । ତହିଁର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଧୂଆର
ଅଛୁ । ଏହି ବ୍ୟାଗାରରେ ପ୍ରକଳ୍ପମାୟ ଧରଇବା
ଉପାଦ ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ହୋଇଥିବ ।

ଯେମନ୍ତ ବି ଘରପୋଡ଼ ବେଳେ ନିର୍ମାଣକେ
ପହି ଧୋଉଯିବା ଦିମା ଜଳରେ ହୃଦୟିବା
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ତାର କରିବା, ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କ
ଜୀବରେ ପଶି ଖେଦାତ୍ମକେବା ତା ବାହାରୀରୁ
ଧରିବା ଦେବାତି ।

କାନ୍ତିଶାର କୃତନ ପ୍ରଶାଳି ।

ବନ୍ଦିତଗାର ସମାଧିଷ୍ଠମାଳକୁରେ ସାଠ
ବଲ୍ଲ ବ ମୟୁରବଙ୍କର ବଜକୁମାର ଗୋଣା-
କବର ହନ୍ତ ବିହାଲୟର ସାହାଯ୍ୟରେ ଦଶ
ହଜାର ଟଙ୍କା କାଳ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ହନ୍ତ ବାଲକା-
ମାଳକ ଶିଶ୍ବ ଲିଙ୍ଗରେ କୁମାର ସରଳା ଦେଖି
ମହୋଦୟା ଗୋଟିଏ ଦୂରନ ଶିଶ୍ବ ପିଲାଳୀ
ବନ୍ଦିତା କରି କହିର ଉପ୍ରାଚିତ ହବରେ ଏହି
ପ୍ରସିଦ୍ଧାକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ଦେବେ କଣ ବନ୍ଦାନ ବନ୍ଦିମାଳକ ସହିତ
ବିଶ୍ଵରପୂର୍ବକ ପାଦ ଅକଥାରିତ ଦୋଧିଅଛି ।
ଥେହି ପ୍ରଶାଳୀ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବାନଦିମାଳକ
କ ୨୯ ଶୈସ ଅଭିମରେ ଶିଶ୍ବ ଅଭିମ କରି
କ ୨୫ ଶୈସ ଦସ୍ତଖତରେ ଶିଶ୍ବ କରିବୋ । ପ୍ରଥମ
କର୍ମରେ ବନ୍ଦାଳା ଅକ୍ଷର ଅଛି, ସମୀରଣ ଶିଶ୍ବ
ଅଭିମ କରି କୃଷ୍ଣ କର୍ମରେ କହି ସଙ୍ଗେ
ବରିବକଣାର ଦେବ କପତ, ହନ୍ତ କହିବା ଓ
ରୁହିଗ ଓ ଦିଲକ ଶିଶ୍ବ କରିବୋ । ୪୯ କର୍ମରେ
ବ୍ୟାବରଣ, ଦୁଗୋଳ, ଲଜ୍ଜାଧାର, ସୁରାଶ,
ଦିନଧାତ, କରି, ପରିଷା, ସିଲାର, ବନ୍ଦିତ ଏହି
ସାମ୍ରାଜ୍ୟବିଧାଳ ହୋଇ ଦେଇ । ପରିମ କର୍ମରେ
ଇଂରାଜୀ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମରେ ସହିତ ଶିଶ୍ବ ଯୋଗ
ଦେବ ଏହି ପ୍ରଥମ କର୍ମରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ପ୍ରକି
ଆଖିବ ମନୋଦେଖ ଦିଅଯିବ ଏହି ସାମାଜିକ୍ୟରେ
ବିଶ୍ଵର ମୌଳିକ ଶିଶ୍ବ ସହିତ ବେଗୀ ଓ ରାଶୀ
ପରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶ୍ବ କଥାରେ । କ ୨୯ ଶୈ
ଦସ୍ତଖତ ଉତ୍ତର କଲ୍ୟାମାଳକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାମାଜିକ
ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାରେ ବିଭାଗୟରେ ଶ୍ରାୟ ଦେଇ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଭାରାଶ୍ରୀ ପେହି
ଦସ୍ତଖତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶ୍ବ ଦେବାର ଉପରିଲିଖିତ
ବ୍ୟାବରଣ ଦେବାରଥି ଏବଂ କହିବୁ ନିଶ୍ଚା ପାଇଁ
ଅଛି ସେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସତବା ଦେଲେ ସେ
ବନ୍ଦାଳା ଭାଷା ବ୍ୟାବରଣ ସହିତ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଇଂରାଜୀ ବହୁ ଶର୍ମିକ ଦେଇ
ବିଶ୍ଵର ପରିବାରୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ କହିବୁ
ଦିଲକର ସୁଦିଧା ଦେବ । ହନ୍ତ ଭାଷା ଭାଷାକା,
ହାତ ବିଦେଶକୁ ନାହିଁ କଥାକାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାଇବା
ଭାଷାବତ୍ତା, ବିଲାର, ଚିକିତ୍ସା ଘେଗୀ ଓ କିମ୍ବା
ପରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାରିବୁ ଧାରନାକ ଶିଶ୍ବଭାଷା

ପକୁଳ ମୁହିଣୀ ଦେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଦେବ ଏହି
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ କଥା ଓ ସବ ସଙ୍ଗୀର ବନ୍ଧୁଦିନୀ
ଲକ୍ଷ୍ୟାଧିକାର ଭୂଷିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଯେଉଁ
ବରେ ସେ ପଦାର୍ପଣ କରିବ ସେଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ
ସରସତାକ ସମାଚରୁଷ ପୂଜା ଦେବ । ଏଥି
ଉଦ୍‌ବ୍ରତ ଯେବେ ଲଜ୍ଜାମାନେ ମାତ୍ରାକୁ କବନ୍ଦ
ହାତକୁସାରେ ଅଧିକ ବୟସ ପୂର୍ବନ୍ତ ଅବବାହିତ
ଭବିତବେ ହେବେ ଉଚିତର ଶିଖାର ବାନସ୍ତୁ
ଦୋର ପାରେ ।

ଉଦ୍‌ବ୍ରତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧଶୀର୍ଷ
ପିଲମାତକ ସବାରେ ହୋଇଅଛି, ତାହା କିମ୍ବା
ଶ୍ରେଣୀର ମେହନତ ସମ୍ଭାବ ଓ ପ୍ରଯୋଜନର
ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଉତ୍ସଶୀର କାଣ୍ଡରବ
ଏ ପ୍ରକାର କଣ୍ଠର ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଜନ ରହିଥିଲୁ
ତହିଁରେ ଅଶ୍ୟାଧ ପଢ଼େବ କାହିଁ । କୁମର
ଦୋଷକର ଏହି ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀ ଶାର୍ଵ
ଦାଁରେ ପଢ଼ାଇବ ଦେବର ଦେଖିବାରୁ
ଅମେମାନେ ବଜ୍ର ଥିଲା କରୁଁ । ତତ ଆଜ
ନିର ବିଷୟ ସେ ମୟୁରଦଙ୍ଗର ବଜ୍ର ଏଥିର
ସାହାଯ୍ୟରେ ଦିଦାନଦିବା ସହିତ ଅଗ୍ରଗାନୀ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ କଥାର ସେ ହେତୁର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ
ସେ ମୁକ ବିଶେଷରେ ଶାରିଲବଠାରୁ ସହେତୁ
ପ୍ରକୃତ ହିତ ସାଧକ ପ୍ରକାର ବାହାନକ ଅଧିକ
ମନୋଯୋଗ ।

୪୦। ମିଶନ୍‌ସପ୍ଲାଇନ୍‌ର ଅପିଲ ବିରୁଦ୍ଧ ।
ଏହି ମିଶନ୍‌ସପ୍ଲାଇନ୍‌ର କରାଧାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଅପିଲର ଫଳର ଗତ ସ୍ଥୋରବାରୀରୁ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦୂରଦକ୍ଷ ଅପିଲ ଚାରିବ ଫଳରୁ କରାଯାଇଥିବା ପାଇଁ ଏହାର
ବିଲକ୍ଷଣତଃକୁ ପ୍ରକାଶ ଦୋଷାଙ୍କ ଯେ ଅଧେ
ସବକର କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରୁବାରେ କରାଯାଇଥାଏ
ଦ୍ୱାରା ଯେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟାୟୀ ଓ କିମ୍ବା କରାଯାଇଥାଏ
ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟାୟୀ ସାରାଏ ସାରାଏ ଅଟେ ।
୨ୟ ଦକ୍ଷ ଅପିଲ ଫଳର କଟକର କରାଯାଇଥାଏ
ମଧ୍ୟରେ ସଂୟୁକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବନପ୍ରକାଶର
ବସ୍ତୁ ସର୍ବପଦିତ ଆପଣଙ୍କ ପଢ଼ିଲେ । ଏହି
ଦିନ କ ଶତ ମର ଘର ଟିକିଥାଏ କିମ୍ବା ନର
ଘାଣାରୀ । ଟିକିଥାଏ ଏହି ମୋଟରେ କି ୧୦୦ ମର
ଅପିଲ କିମ୍ବା ଦେଇ ଏହି କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ କେ-
ବଳ କ ୨୮ ମରରେ ଆପଣେବରକର କନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ କାହାର, କ ୫ ମରରେ କିମ୍ବା ଏହି ଅବ-
ଦିଷ୍ଟ କ ୨୦ ମର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେଲା । ଧରିଦର
୨୦ ଅପିଲ ସଫଳ ହେବା ଅବେଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧ୍ୟାୟୀ
ଯେ କାହାରୁ ଅନ୍ୟାୟୀର ଦୋଷକା କୌଣସି-
ମନେ ଅନ୍ୟାୟ କୁରେ । ସୁତ୍ର କେତେବେଳେ ପାଇବା

ବନ୍ଦିଟି ତର କର କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ କରିବା ଲଜ୍ଜାରେ
ଆଥବା ଜମ୍ବଳହାରେ ଯଥାବାଧ୍ୟ ସୁଦିଗୁର କର
ପାଇ କାହାନ୍ତିରୁ । ଶେମନ୍ତ ବି ଏକାବେଳେ ଶକ
ପାଇବା ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଉପରେ କାର୍ଣ୍ଣିକ କୁର
ବା ଅଂଥଶା ବାର କିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଏବର
ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବତାରୁ ମନ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦା ପୂର୍ବର
ମାଇଶାମା କିମ୍ବା ଜଣା କ କରିବା, ମାର ବିନ୍ଦୁର
କା ଶୁଣିବ ବ୍ୟବରାୟୀବ କପରେ ଅଧିକ କିମ୍ବା
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆଥବା ଅସେବର ଅଧିକ କିମ୍ବା
ବସିଥିଥିଲୁଛି ଗୋଟି ସବୁ କାହିଁ କ ଦେଇ
କିମ୍ବା ଲଖିବା ନବ୍ୟାକ । ଅସେବର କାହାର
କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧି କରିବାର କିମ୍ବା ହେତୁ କ କରି
ଦେଇଲ ବ୍ୟବରାୟୀବ କପରେ ବରିଅଛନ୍ତି ।
କିମ୍ବା ନିର୍ମୟ ସହାଯେ କାହା ପଥେଷୁ ନୁହେ
ଏବଂ ଅପାଳଙ୍ଗର ପରସ୍ପା ବୌଜି ସନ୍ତୋଷ
ଦେଇ କଟେଇ ସମ୍ମାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଆଜିର
ସରବରତାର ପରସ୍ପା କରିବ ଅପାଳ ନିଷ୍ଠି କରିବାର
ଦେଖାଇଲା । ପଳକର କମ୍ପିକରିମାନେ ସବୁ
ତାରଙ୍କ କଥା ଉପରେ କରିବ କରିଥିବା
ଦେଇଲୁରେ ପୁନଃ କଦମ୍ବାକ୍ଷୁକୁ ବର୍ଣ୍ଣିମାନ୍
ଚେଯାଉମାନ ଜନା କରିଥିବା ପୁଲେ ଅଶୀର୍ବାଦ
କୁଣ୍ଡିବା ଦେଇ ଯେହି ସରବରଙ୍କ ଉପରେ
କରିବ କରିବା କୌଣ୍ଡିର ଫର୍ମ୍ୟ ଅଟେ ।
ଚେଯାଉମାନ ଦୂର ଏବଂ ପୁଲେ ଏହି କିମ୍ବା
ଉପରେ ବାର୍ଣ୍ଣିକ କ ୦ ୧ କିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦରି-
ବାକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି କାହାନ୍ତି । ନେଇଥିଲାର ଗୌଢି
କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶାନ୍ତି କାର୍ଣ୍ଣିକ କ ୦ ୧୭ ।
ଏଠା ଦେଇଲିପିପାଲିଟିରେ ମଧ୍ୟ ବାର୍ଣ୍ଣିକ କ ୦ ୧୮ ।
କୁ ଭାଙ୍ଗା କିମ୍ବା ଦେଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ନାହିଁ ।
ମାହ ଚେଯାଉମାନଙ୍କର ଅଭାନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ କରିଲୁ
କରିଲୁମାନରେ ଦୂର ପାଦୁଳ କିମ୍ବା ଦେବାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେବାରଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ମଧ୍ୟରୁ ପାଦାକୁ
କ ୦ ୧୯ କା ଅୟ ସେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଦେବା
କାହାକୁ ଲେଖାରେ ଦୁଃଖୀ କେହି କାହିଁ ଏବଂ
ଦେହ କୁତ୍ର ପାଦଗାର ଯୋଗେ କରିବେ ।
କାନ୍ଦିରରେ ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର
ଦରି ଚେଯାଉମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା କରିବୁ
ହୋଇଥିବୁ । ସେ ଅପରା କରିବିଦିନମ୍ କାହାର
ଦେଇଲମାନରେ ତଳାଇବାର ଉପରୁ କରୁ ଯାହାକୁ
ଆଥର କ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମ୍ପିକରିମାନଙ୍କ ସବେ
ପରିମଳ କରି ମୁହଁ କାହାର କରିଲୁଗାହାନ୍ତି ।
ସେ ଘେରି ଜନରେ ମୂଳ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଉପରେ
ଦେଇଲ କ ୦ ୨୦ ମଧ୍ୟ ଅଛିଲ ଏଥରଙ୍କ
ଦେଇ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର କିମ୍ବା ଏହି
ମାନାନ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏଥରଙ୍କ ଦେବାର ମା ମନ୍ତ୍ର ସ

ଲୁଗବ ଅଥବା କୁଟି ପୀଡ଼ା ଇତ୍ୟାଦର ସମ୍ବନ୍ଧ
ସୋମ କଲେ ଏହି ବର୍ଷ ଲୁଗବା ଅସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ଦୁଃଖ । ଆମେମାତେ ଏକାନ୍ତ ରତ୍ନା କରୁ
ସେ ବାର୍ଷ୍ୟର ଶୁଭ୍ୟ ସଥେତକରୁଣେ ଉପଲବ୍ଧ
କରି ତାହା ନିବାଦ କରିବାର ବିହିତ ବିନାଶ
ବିରବେ ଏହି କରିବାତାମାକଙ୍କ ଅକାରଣ
କଞ୍ଚ ତିନ୍ତା ଓ ଶତରୁ ରତ୍ନା କରିବେ
ହାତିମର ଅଛତା ବା ଖାମୋଶିଯୁକ୍ତିରୁ ପ୍ରାଣ
କର୍ତ୍ତ୍ବ ରତ୍ନା କରିବା ତାରକ ଅସ୍ଵର୍ଯ୍ୟର
ସ୍ତରାଳି ଏ ଦେଖିବେ ପ୍ରଭିତ ହୋଇ
ସ୍ତରାଳି ଯୋଜନ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇନ୍ତି
ଧାରିତ ସ୍ତରାଳିର ଘର ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଉପରିଭାଗର ଫଳ ଦେଖି କିଏ ବୋଲିବ
ସେ ପରମ୍ପରାମ୍ଭର ହିତ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏ ସ୍ତରାଳି
ଦେଇଥାଏ ?

ସମ୍ବାଦ

କେନ୍ଦ୍ରୀ-ମେଲ୍

ପାଦର ଜୋଗ ମାନ୍ଦେଇ କାହିଁ ଅଶୁଭତାତତ୍ତ୍ଵ ଜୋକାଙ୍ଗ
ପାଦ ବାହାରକ୍ଷଣ ଅନୁଭବ ଆ ୧୯୦ ମ ସମ୍ମାନୀ ନମାନା
ପାପ ଦେଲେ ।

ପଦିକୁ ତେଣ୍ଡୀ କଲେହିରୁ ଗାଁ ସବେଳୁ ହାତ
ଘୋଷ ଦକ୍ଷ ପଦିକୁ ପକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ତେଣ୍ଡୀ
ଅନ୍ଧାଶାର ହୁବି କଲାପଦାର ଶମବା ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲେ ।

ପୁଣ୍ୟ ଧାରୀହସପିତଳକ ବ୍ୟକ୍ତ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପାରୁ କରିବାକୁ ବ୍ୟବ ହୋଇ ଜୟମହାତ୍ମା ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ
ଦିନର ଶାଶ୍ଵତ ହେଲା।

ପରିବହନ ମାତ୍ରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଉପରକଥେ ଯାତାନୀ କୁଣ୍ଡଳୀ
ମାତ୍ରା ୧୫ ଟଙ୍କା ସାଥୀରେ କୁଟୀ ବିବାହ ହେଲାର ଏହିପରିବହନ
ବିବାହକୁ ନିଜର ବିବାହକୁ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨୩୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ଏ କଲାକାରେ ପଢ଼ିଥିଲୁ ମେଲେ ମାତ୍ରର
ଦିନକ ଏବହିନ୍ତି ମାନୀଖ ଦୁଇ ଦିନରେ ଏହି ଶାଖର
ଅଧିକ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ସାଥକରି ସାରାକିରଣ
ହେଉଥିଲା ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଅପ୍ରକଟିତ ମାଟ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ
ଅଧିକ ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ଶବ୍ଦ କେବଳାକାରିତାକୁ । ଉଚ୍ଚିତ୍ତ ଅଧି-
କ୍ରମେ ଅପ୍ରକଟିତ ।

ଦୁଇ ମୋଟିବାବତୀରୁ ଏ ନିରଜ ରେଣ୍ଡ ଅଧିକାରୀ
ପଦବାକୁମାତ୍ର ହେଉଥିଲା । ସତ୍ତା ଦୂର ଆଗ୍ରା ରେଣ୍ଡ
ହେବା ।

ବୁଦ୍ଧମନେଷ୍ଠ କିଛଟି ସଂଗ୍ରହମାତ୍ର ନିଃଶ୍ଵରାହୁଳେ କଥ
ସୁରକ୍ଷାର ଦର୍ଶାଯମୟରେ ଲାଗ୍ନୀ ପାଇଁ ପାଇଁ ୨୦୦ ମିଲି ଏକ
ପୋଡ଼ିଆଲାଙ୍କ୍ଷଣ । ଖାତ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନେକ କଣ୍ଠ ଦେବାର
କଣ୍ଠୀ ହେଉ ।

କଲୁହରାଇ ଦରକ ସ୍କୁବ ନୟମରେ ପଢି ମାହାତମା
ମାତା ଠାରି ସେତେ ଶଳ ଏଇ ସହ କରୁଥିଲୁବି ଅବଦେଶରେ
ମାତାର ଅଳକା ଭାବୁ ମାତ୍ରେ ମା ଦେଖିବୁ ମାତ୍ର ବିଲେ
ଚିହ୍ନଟ ଏଥରେ ଭାବୁ କିମ୍ବା ହୋଇ ମାତା ଜୋଇଥିଲୁ
ଯମୟରେ ତାଙ୍କ ହଟ୍ସରେ ବିନୋଦେଇ ମାତାର ବେଶବାର
ଆଜି କି କିମ୍ବା । ବାରବରତ ଯମୟରେ କି ? ତାଙ୍କ ଗ୍ରହସ୍ତ୍ର
ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥାଇ — ଛରମ ଅରୁପବି କି ଏଲେ
ଚିତ୍ରଣ-କରୁଥିବ କିମ୍ବା କୃତି ।

ମାତ୍ରିକ କଳ୍ପ ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍‌ଟାରେ ସୁର୍ତ୍ତିକାରୀ ଉପରେ
ହୋଇ ବୋଲିଅଛ କରନ୍ତି ଏହ ଶବ୍ଦ ବର ସୁର୍ତ୍ତି ଏବାବାଦ-
କାରୀ ଏହ କି ୧୦ ମୀଟ୍ରେ ମେଲ୍ଲ ଚଢ଼ିଅଛି । ଏହା କେବଳ
ଯାଇନକିଂ କାବି ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବ ।

ଅସ୍ତରିଶୁଳ କହାଣି ଦୂରରେ ଜୁ ୧୦୫ ଏ ଲୋହେ
ଗୋଟିଏ କୋଟିନେ କଢି ଦୂରପଥ । ଦୀର୍ଘ ଦୋଷାନ୍ତ
ଦୂରପଥ କି ଦେଖ ଦେଖିବୁ ଶୁଣନ୍ତାର ପକାଇଦାର ଦେମାନ୍ଦି
ଦୂରପଥ ମାତ୍ର କି କହି ମନ୍ଦେଖାର ସମ୍ମଦି ନିଜ ।

ମାତ୍ରିକ ଦଳଙ୍କ ହେଉଥିଲାରେ ଏହି ବୋଲିବାରକିମେ
ହୁଠାରୁ କିମ୍ବା ଲବନାରୁ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରୀ ଛ ହେବୁ
କାହାରେ ସମସ୍ତେ ଯୋଗଦାନରେ ।

ବୋଲିବା କଣ୍ଠେ ଦେଖିବାରୁ ଅମରା ସ୍ଵରଙ୍ଗେ
ତାହାର ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶକରେ ଦୂରଳକ୍ଷ କଥା କରୀ ଦେଖାର
ନିଷ୍ଠାମିନ୍ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯଜମାନଙ୍କର ଏହିପରିଲକ୍ଷେ
ଯେତେ ତଥା କର ହେବ ଗାଢା ଠାକୁ ବଳେ ବୋଲିବା
ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବାର କାଳେ ହୋଇ ପାରିବା ।—କାଳକ
ବ୍ୟାପକର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଥାର କୌଣସିଲା ।

ଜୀବନ ମୁସଲିନ୍ଦା ସୁକଳ କରିବାର ପରିଷ ଅଗଳିତରେ
ହେଉଛି ତୋର ତାହାର ଶାଶ୍ଵତ ପାଶକ ହୋଇ କରିବାର
ହେବ ତାହା ସାରି ଦେଇଥିବ ଏହି ପରମାଣୁକ ପରିଷ ଯାହା ନ
ଦେଇବାରୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଯାଇଥିବା ମର୍ମର ପୁଣ୍ୟ କରି
ବାହାର ତାହାର ଉଦେଶ୍ୟ ପରିବଳେ ସୁକଳ ଆଜି ଯେଇଁ
ତାହାର କେବଳାକୁ ଅନୁମତି ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟ ପରାପର କରି
ଏହି ଅତିକରିତର ତାହାରୁ କର ପରିଚାରିତ କରିବାର
ଏହି ବୌଦ୍ଧମଧ୍ୟ କରିପାର ହେବ କାଳର କାହାମେ ହୁଏଇଲା
ଦେଇଲେ ଯତନୀ ଦୂରୀ ଫେର ଅବାଳିତର ମୁହଁରାର

ଦୁଇଟା କରିବାରେ ସେଠା ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀସ ବିଷୟରେ
ପ୍ରତିକରିତ ଆନନ୍ଦଜଗନ୍ନ ଏହାକୁ କେବଳକ ନନ୍ଦମୋହନ
ପାଇଁ, ପରିବର୍ତ୍ତର ଏ ଯାଦିଶ୍ଵରର ସହାଯ ମିଳିବା ଏ
କରିବାରେ ଉଚ୍ଛବ୍ସ ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଧୁଭାବର ବାଜା
ପାଇବାରେ ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ୟ ବାରଚର୍କ ପ୍ରଥାର ଯେ ସୁନ୍ଦର କଣ୍ଠର
ଶକ୍ତି ମୋଟିଏ ଲେଖାଏ ମୁହଁ ଜୀବିତ ଅଭିଷେକ ଉପରିରେ
ବୁଦ୍ଧିମତ୍ୟ ପଠାଇବେ ଏହି ଜୀବାଳ ଯେ > ଓ ବୃକ୍ଷାହାଳ
ପଠାଇବେ ।

ବିଜନାତୀରୁ ଏବେଳିପେଲ ଶାମକ ମୋଟିଏ କ୍ଷମତା
ପ୍ରାଚୀର୍ଗତାକୁ ଶାରସ୍ଵତ କଥରେ କହିଲମ୍ବନ୍ଧୁ କାହିଁ କିମ୍ବରେ
ଦୂର ଶାରସ୍ଵତର ସାହାତ ମିଳଇ । ଏହେଠିଠାରେ କେତେକ
କଥ ଅବେଳୀ କିମ୍ବରୁଥିଲେ ମାତ୍ର କଣ୍ଠାଳ ଏକ ଜ ୫୦ ଏ
ଅବେଳୀଙ୍କ ଅଧି କିଛି ଠେବା ମିଳି ଥାହିଁ ।

ପାଇଁ କୋରମାନିଟି ମାନ୍ସ କରୁଥିବ କଣେ ଧଳ ମୁଲମାତ୍ର ଉଚିତ ମାତ୍ର ବା ୧୦ ଦିନରେ ପ୍ରାଣପାର କରନାର ସ୍ଵାଦ ନିରାକାର । କାହାର ସଂକରିତ ମଳିଖ ” ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏହା !

ପଦମାନ ତା ୫୫ ବୟବରେ ହୁଏଇଛିଁ୦୧ାବେ ଏହି
କ୍ଷୁଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ବୋଲି ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନ ମିଳିବା ଯେହିଁ
ଶେଷଟି ମହାବିଷ୍ଣୁ ଥଥେ ଉଠିବୁ ବରିଷ୍ଣନା ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ
କ୍ଷୁଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦିଲେ ବନ୍ଦିଲେ ଅବେଳି ବ୍ୟବରେ
ବସିଥିବା କିମ୍ବା ଅବେଳିର ବ୍ୟବରେ ବନ୍ଦିଲେ ବନ୍ଦିଲେ
ବସିଥିବା କିମ୍ବା ଅବେଳିର ବ୍ୟବରେ ବନ୍ଦିଲେ ବନ୍ଦିଲେ

ବର୍ଷାକାଳ ମାର୍ଗଦର୍ଶକର ଲଙ୍ଘନ ସତ୍ତବା ଆହର
ଚେତନାଧା ହାନିବ ଜୀବାଜୁରେ କେ ୧୦୦ ଏ ଦୂର କାହିଁ
ଦୂରସ୍ଥିତି । ଚେତନ ବାର୍ଷା ପେଣ ହେଲେ ସେମାନେ
ତୁଳନାୟ ବୁଲକୁ ଅସ୍ତରି । ଯକୁଠିକ ପଢି ସେମାନେ
କାନ୍ଦାଶ୍ଵର ଦୂର କଲେ ସବାର ବନ୍ଦେ ହେବାର ଦେଖି
ଦୂରସ୍ଥିତିରେ ବାର୍ଷା ସମସ୍ତେ ପାଇବି ତେଣୁପଢ଼ିଲେ । ସମସ୍ତେ
ଦୂରକୁ ଅସ୍ତିତ୍ବ ମାତ୍ର କଣେ ଦୃଢ଼ମଣ୍ଡ ।—ଏ ଉତ୍ସବର
ସବମାୟ ପେଣ ଫୋର୍ମାର ।

ଭାଗ୍ୟତାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳଇ ଏହି କଥାରେ ପାଇଲା ଏହି ଦ୍ୱାରା
କଥାରେ ଚାହିଁବା କଥାରେ କେବଳ ମହାଶ୍ଵରଙ୍କ ସାହେବ
ଏବଂ ବାବାର ପୋତୀର କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ବେଳ ପାଇଥିଲେ
କଥାର ଆଜି କଥା ସାମାଜିକ କ୍ଷୁଦ୍ରର କେତେ ଚାହେଯିବାରୁ
କଥା କ୍ଷୁଦ୍ରକୁ କେଲାଗାଇବା କୁ କୁରାକୁ ପୋତୀର କେବେ
କଥାରେ କଥାରେ ସାହେବ କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର
ପୋତୀ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ରର ସାମାଜିକ ଅଧିକାର ପାଇବାରେ

ଦୟାବନାର ସେହି ମୁପ୍ତକଲାଙ୍କ ଅଧିକ ଶୀଘ୍ର ନାହିଁ
ଏହି କାହିଁ କେଇଁଥିର କାହାରୁଠି ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରମଳେ ମାରବାକୁ
ହୋଇଥାଏଇ ପରିବର୍ତ୍ତ ମିଳିବା ।

ଦେଖିପାଇଁ ।

ଅର୍ଥ କାହାରଙ୍କୁ ଅପ୍ରାୟୀ ଗୁଣବିଶ୍ୱାସାଳିଶା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସବର ଦର ଅନ୍ତରୀଳ ଅର୍ଥବେଳ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।
କେବ୍ରା ଛଗଚର ନୂହନ ଅଧିକାର ! **ତ୍ୟାନ୍ତିକାନ** | ଦରାଷ୍ଟ ପ୍ରାଣର ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ତରୀଳ

ଭାଲୁର କେ, ଶୀ, ମର୍ଟିନ ସାହେବଙ୍କ ଅବଧିତ
କରନ୍ତୁ ପ୍ରସକ, ଅଧ୍ୟୁଷିତ କରିବାରେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଜଳପୂର ଘେହ—

DANZIN

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦନା
ବେଳପ୍ରକାଶକ ।

ଭାବର୍ଦ୍ଧ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦେଶ, ସେଥୁ କମଳେ ଅତ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟସଠାରୁ ଏବଂ କେଣିବାସିମାନଙ୍କ ଲଜ୍ଜାୟ ଉପରେ ତୁମ ଏବଂ ତାହାର
ପରିମଳ ଫଳରେ ଧାର୍ଯ୍ୟବଳ୍ୟ, ମେତା, ପ୍ରମେତା, ଶୁଦ୍ଧତାବଳ୍ୟ, ବକ୍ତ୍ରହୃଦୟ, ଆରଦ ବିକ୍ରି, ଏମନ୍ତ ବି ବୁଝିବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଦୂରର
ମାନବଜୀବିକଙ୍କ ଅସାର ଓ ଅବର୍ଗନ୍ୟ କରି ପକାଏ, ଏହି ସକଳ ବେଳ କବଳରୁ ଭାବର୍ଦ୍ଧବାସିମାନଙ୍କ ଭୂଷାର ନିମନ୍ତେ “ଭ୍ୟାନକିନ” ଅଛନ୍ତି ତା
ହେବାର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଫଳଦୟତ ଜୀବିତ ପ୍ରତିନିଧି ତୌରେ ପାଖରେ ଅବଧି ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେଥୁ କମଳେ ଭାକୁର ମାନ୍ଦେ
ଶାତେବ ଦୀର୍ଘବାଲବ୍ୟାପୀ ଅସାଧାରଣ ତେଣ୍ଟା ଓ ଅନ୍ଧବସ୍ଥା ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥ ବ୍ୟସତ୍ତାର ଏବଂ ଅନ୍ସବାକର ଫଳରେ ଉପରେ ଅମେରିକାର
ପ୍ରାଚୀନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶଜୀବ ବେଳେବୁନ୍ତି ଏ ଲଭା ଓ ଗୁଲ କିମ୍ବାସମ୍ବହତ ବିଶିଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ମେଇର ପାର୍ମିକୋର୍ପ୍ୟାର ଅନୁମାନର ଅୟବଳ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ଭାବିଯୁକ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ କେବୋଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବକ୍ତ୍ର ପରିଷ୍ଠାବକ ଓ ଶୁଭ ବୃଦ୍ଧିକର ଜୀବନର ସମ୍ପର୍କରେ ନାହିଁ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକଳ୍ପର ପାରାକୁହେସକ
ଶବ୍ଦର ମାକାୟରେ ଏହି ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜୀବିତ “ଭ୍ୟାନକିନ” ଅବଶାର ହୋଇ ଭାବର୍ଦ୍ଧବାସିମାନଙ୍କର ମହାନ୍ ଅଭ୍ୟବ ଦୂଷତ୍ୱର ଦୋଷଗୁଡ଼ି ।
ସେବେ କୁମେ ମନେ କରିଥାଏ କୁମୁଦ ବେଳ ଅସାଧ ତଥି କୁମୁଦ ତିବସତ କୁମୁଦ ଅପେଣ୍ୟ କରିବାକୁ ନୌରିଯା କରିଥାନ୍ତି ସେବେ କୁମେ
ମାଲିକା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରକାର ଜୀବିତ ସେବନ କରି ଜୀବନରେ ଦ୍ୱାରା ଦୋହାରା ତଥାପି କୁମୁଦ କହୁଅଛୁ ଆବନରେ ନୌରିଯା କୁଥ ନାହିଁ ।
ଆରେ ଏହି ମହାଶକ୍ତି “ଭ୍ୟାନକିନ” ସେବକ କରି ଦେଖ ସଙ୍ଗେ ଶୁଭପଳ ଫଳକ । ନିର୍ମଳ ଦେହରେ ପୁରସ୍କୃତ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇବ ।
ଅବର୍ଗନ୍ୟବସ୍ଥାର ଘନରୟ କାର୍ଯ୍ୟମ ଦେବ ॥ ॥ ॥ ଅନେକବେଳ ଧାରା ଅଛୁ ପାର ଓ ରାମୀର ବସ ଶଶବରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ଗାହା ଥାର
କାହିଁରେ ଦୂଷତ୍ୱର ତୁମ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟ ଅବ୍ୟାକ୍ତି ନେଲ ସାଧାରଣଙ୍କର ସେ ଦ୍ୱାରା “ଭ୍ୟାନକିନ” ଏକାଦେଶେ ଦୂଷତ୍ୱର ଦୂରଦେଶରେ
ଭ୍ୟାନକିନର ଅଛୁ ମୋଟିଏ ଅସାଧାରଣ ଶକ୍ତି ଏହି ସେ ମଳ ମୁହଁ ଓ ବର୍ମ ସହିତ ଶାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବେଳର ପ୍ରକାଶାବାଦ । ସାରଥ—ବେଳ
ରଘୁ ରଖେ । ଭ୍ୟାନକିନ ସେବ ଗୁଣ ରଖେ ନାହିଁ, ସଙ୍ଗ୍ରହ ଅବେଳ୍ୟ କରେ ଥରେ ଥରେ ଅବେଳ୍ୟ ଦେଲେ ଥରେ ଥରେ ନାହିଁ । ସାରଥଙ୍କ
ନାହିଁ ଅପ୍ରାୟୀ । ଭ୍ୟାନକିନ ଗୁଣ ଶ୍ରୀଯୁଦ୍‌ ।

ତ୍ୟାନକିଳ—ମଦ, ଧରିଲ, ଏଣିମ୍ବା, ମାର୍ଗିଣ ପ୍ରଭୁତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାନବଦ୍ୱୟର ଉପାତ୍ତ ପ୍ରଦାର୍ଥର ସଂଖ୍ୟକ ମାତ୍ର ତଥାପି ଏହାର ଏକ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର ଏହି ମେଳକର ଛୁଟଙ୍ଗ ପରେ ମନ ପ୍ରପତ୍ତି ହୁଏ, ପ୍ରସର ହୁଏ ହୁଏ, ମୁଖୀ ବୁଝିବାରେ, କୋଣ୍ଠା ପରିଷ୍ଵାର ଦରେ, ଜ୍ୟାନକିଳ— ପାଇବାକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ରୁତ, ସମ୍ବନ୍ଧିତାକୁ, ଜ୍ୟାନକିଳ ସେବକରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦିନା ନିୟମନ ଥିବାର ସମ୍ବଲ ମନୁଷେ ଓ ଶତଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆବାଳ ଦୃଢ଼ ବନିଜା କରିବୁରେ ସେବକ କରି ପାରନ୍ତି । ସେଥି ନିମ୍ନେ ଏହା ଉପରେ ବଳ ଓ କର ଦେବର ଜ୍ୟାନ ।

ତ୍ୟାଜକରେ ବି ବି ଗୋଗ ଅଗେକୁ ହିସ ;

୧ । ମେହ ସମନ୍ତିୟ ପୀଡ଼ା କଥା ବ୍ୟାଖ୍ୟା— ୨ । ଗରମୀ ଓ ପାରଦ ଦୂରତ ରହୁ ସମନ୍ତିୟ ପୀଡ଼ା; ୩ । ବାଚ ସମନ୍ତିୟ ପୀଡ଼ା ।
ମେହ ସମନ୍ତିୟ ପୀଡ଼ା—ସଥା—ମେହ, ପ୍ରମେହ, ସ୍ଵପ୍ନ ଖାଲୁ ନିର୍ମଳ ବା ଉରୁ ନିର୍ମଳ ହେବା, ମୁହୁମୁହୁ ପ୍ରସ୍ତବର ଦେବ, ପ୍ରସ୍ତବର
ଦ୍ଵାରା, ପ୍ରସ୍ତବ ପ୍ରଫେବ ବା ପରେ ସ୍ଵତାପର ପକାର୍ଥ ବାହାର ହେବା । ଶ୍ଵାସେବ ଦର୍ଶକ ବା ଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ ହେବାପାଇ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣିବ ରାଜବା, ସ୍ଵପ୍ନ-
ଦୋଷ ଓ ଚକ୍ରନିତ ମୁଖ୍ୟର, ମୁଖ୍ୟର, ଦୃଷ୍ଟିରେ କୁରାକୁ, କର୍ମରେ କଳେପିବା, ବାଚମୋତ୍ତମିବା, ସ୍ଵର୍ଗ ଏତେ ର ପ୍ରାପ, ଖାଲୁ
ଦୌଷିଳ୍ୟ, ଦୋଷ କାରିତ୍ୟ, ଶ୍ରଦ୍ଧାମାତ୍ରା, ଅରୁଚି ଇତ୍ଯାଦି । ଶ୍ଵାସେବ—ରହୁ ବା ଦେଇ ପ୍ରଦର, ଅନିସ୍ତମିତ ବକ୍ତ୍ର ସ୍ଵାବ, ବିଶ୍ଵରତ, ବରୁପାଳି
ଯେତରେ ଦେବନା ଓ ଦକ୍ଷବାନ ଇତ୍ୟାଦି ।— ରହୁ ସମନ୍ତିୟ ପୀଡ଼ା, ସଥା ।— ଗରମୀ ଓ ଚକ୍ରନିତ ଯାଏ ବା ବିଦାର ପ୍ରସ୍ତବ ସମ୍ମରେ ବା । ଏ
ତଥା ବାର, ବାଚ ଓ ଗୋତ୍ରର ଭଲରୁ ଭମତା ଦିତା, ମୁଖ୍ୟରୁ ଦେଖ ଉପରୁଗ, ମୁଖରେ ଓ କାହିବିବରେ ବା, ବାରି ବା, ପରୁବା, ଆଜିବା
ଦାନୁବ, ଭଗନବ, କାହୁ କୁଣ୍ଡା ଓ ଏମନୁବ କୁଣ୍ଡ ପର୍ମାନ୍ତ ଅବେଳା ହୋଇଥାବୁ । ବାଚ ସମନ୍ତିୟ ପୀଡ଼ା ।—ଗଣେରେ ଦେବନା ସମସ୍ତ ପ୍ରଦର
କଳବନ୍ତ କରିବା, ବାଚ ଓ ଗୋତ୍ର ପଲକା, ଅର୍ଥା ଓ ପିଠିର ଦେବନା ଇତ୍ୟାଦି—ତ୍ୟାଜନନ—ସ୍ଵର୍ଗ ଶକ୍ତିରେ ଦେଇବ ଏକ ବା ଦୂର ଗଟି
ସେବନ କରେ ମନ ଚାହିଁ ହୁଏ, ଶରୀରର ଦୂରତ ରହୁ ଦୂର କରିବ ରହୁ ଉତ୍ସବ ସହି ନାହିଁ ଏବେ ଏ ଶରୀର ସବଳ ଓ କାହିନିବିଲୁ ହୁଏ ।

କୁଣ୍ଡ ପୁରି ଗୋଟଳ ଟ ୫୨। ୮ ବୋଲାଳ ଟ ୩୮୦, ୨ ଗୋଟଳ ଟ ୨୫ ଟା ଓ ୧୯ କୋଟଳ ଟ ୧୫୫୮୦ ପାଇଁ ୧୦୦୦ ଗୋଟଳ ଟ ୦। ଅଶା, ୪ ଠାରୁ ଟ ୨ ବୋଲାଳ ଟ ୦। ୧୮ ଅଶା।

ଶେଷ ଏହୋଟି—ମନ୍ତ୍ରୀ, ପାତ୍ର, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଜି କି କି ଏହି ବୋଲି

ଦେବତାପଥ— ୧୦ ମର ଅପର ଦିନ୍ଦୁର ଖେଳ ଉଚ୍ଚମହା ପରିବାର ଯେଉଁଥିରେ କିମ୍ବା ଏହି

୨୪ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଯାଦର ଆଗେଗା ।

ତାଙ୍କ କେ, ଶ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କ ଅଛି ଏହାପାଇଁ କୋଣାରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଯେ ଦୋଷରେ ସ୍ଵକାଳ ଯାତ୍ରା ଦେଲେହେ ଏହି ପଥରେ କିମ୍ବା ଅବେଗ ଦେବ, ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିରେ ଛାଇଛି । ଦୁଇ ସୁଦି ଦୌରା ପାଇଁ ଏହିପରିମାଣ ଏହିପରିମାଣ ଦୌରା ପାଇଁ

ଭାଲୁର ମାଟିକର ଥିଲେ ଅପ୍ରେସ୍ ମେଡ଼ ।—ଯାହାର ସେ ତୋଣେ ପ୍ରକାର ବା କେବଳ କିମ୍ବା ଅବେଳା କେବଳ ମୁଖୀ ଛନ୍ଦ କୌଣ୍ଠ ।

ଏବେଳେ—ଅଳ, ନ, କା ଏହି ହୋଇ ନ ୧୦ମର ଅର୍ଥର ଉତ୍ତରକ ବେଳ କଲିବାଟା

(ପ୍ରାଚୀନ)

କବିଷ୍ଟ ଓ ବେଦାରକାଥ ବିଶାରଦଙ୍କ
ଅସୁନ୍ଦେହୋତ୍ର ଚିତ୍ପାଳୟ ।
୫୩ । ୨ କଂ ଦରଗୋପଶ୍ରୀଟ, ସିମଳିଆ,
୧୯୨୮ ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ବୈଶଳେ ଜୀବିଷକ
ଚୋଇ, ଚୃତ, ମୁଗଳାୟ ବା ଚମ୍ପାୟ, ଏବଂ ସ୍ତରୀ,
ମୁଖ୍ୟା ଓ ପ୍ରମଳାଦ ଛାଇକ ଧାରୁ ଦ୍ରୁକ୍ୟାଦ (ବସ୍ତି)
ତିଳେ ବିବେଶସ୍ତି ବୈନିମାରଙ୍ଗ ପୀଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା
କଣାଇ ଲୋକିରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାମ ଲେଖି ଯତନାବ ।

ପୋର୍ଷାତ୍ମକ ପାଇଁ ।

(ଅର୍ଥାତ୍ କୃଦିତ ଯୋଗଲକ୍ଷ ସିଦ୍ଧମହୋତ୍ତମ)
ଏହି ଯୋଗପ୍ରସୂର ସୁରିକ ଉତ୍ସନ୍ଧବାର ମାନକ
ଦେବର ରକ୍ତ ପରିଷାର ଦୋର ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସୀତା ଅବେଳ୍ୟ କୃତ । କବିମଙ୍କ ଏକ ଜାତୀୟ
ମାନକ ହୃଦୟରେ ବେଶମନ୍ତ ଅବେଳ୍ୟ କରିବା
ବିଷୟରେ ଏପରି ମହୋତ୍ସମ୍ମାନକରି ଦୋଷ
ପରିଷାର କୃତ ନାହିଁ, ଅହାରର ପରେ ଅତ୍ୟା
ଗେହାର (ଅଭାବୁଣି) ଛଠେ, ବାସୁଦ୍ଵାରି
ଦୋର ଘେବ ପୁଲେ ଏବଂ କ୍ଷମା ଲଳକୁଣେ କୃତ
ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପରିଷାରେ ଏହି ଜୀବନ ଅବ୍ୟାପ୍ତ
ଏତଦୂରମ ଅର୍ଦ୍ଦବେଳ, ବସନ୍ତ, ଶତରମୟ,
ଅନୁତ୍ତିତ, ଶାଖା, ସତକିଲପ୍ରକାର କୁଳ, ଶିରେ
ବେଳ, ପାଞ୍ଚବୋଷ, ଶରୀରରେ କରିକାର ତିର,
କଣ୍ଠ, ସ୍ଥାନଦୋଷ, ଧାରୁର ଚରଳବା, ପୁରୁଷ-
ମାନୀ, କୃତମୃତ, ମେହବେଳ, ମୁଦ୍ରକରୁଣ୍ଣିତ,
କନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରସ୍ତବ ଓ କାଳୀବା ନିଃଶ୍ଵରପ
ଅବେଳ୍ୟ କୃତ । କାତବେଳଜୀ, ଗର୍ବପୁଣ୍ଡ,
ବିଶ୍ଵପଦାତିର କ୍ଲାଲା, ସତକିଲପ୍ରକାର ଜାତ୍ରେଗରର
ମହୋତ୍ସମ୍ମ । ଧାନ୍ୟତମାନଙ୍କର ବରଜାଦୋଷ,
ଦାଖିବେଦକା, ରୁକ୍ଷ, ଶୈତ ଓ ରକ୍ତପଦର
ଏବଂ ମୂର୍ଛାଦ ବିଦିଧପୀତ୍ରାର ଶାର ଶାନ୍ତି କୃତ
ଏବଂ ଅସ୍ତରର ଲବନୀ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।
ଦେବକୁ ବେଗିଦୂର୍ବଳ କର ସ୍ମୃତକପ୍ରାତ୍ ଅଶିକ
ଏହି ଜୀବନ ପ୍ରଥାକ କାର୍ଯ୍ୟ

୪୮ ଦକ୍ଷିଣାଧୁରୀ ଏବଂ ଶିଖ ମୂଳ୍ୟ ଅଠାଶଶ
୧୦୦ ଦକ୍ଷିଣାଧୁରୀ ଏବଂ ଶିଖ ମୂଳ୍ୟ ସମେତ
ସାହିତ୍ୟ ଶର୍ଗ ଏକଥଣେ ଏବଂ ଜ୍ଞାନମାସିକ ଗୁରୁ
ଅଙ୍ଗୀରାଣ୍ଜିଲୀ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଆଶ୍ରମ ପଠାଯାଏ

କ୍ଷେତ୍ରନ

ନୀତିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

କାମରହ ଲିଗ ଯୁ କର ୫୦।
 ମସ୍ତୁବନୀ ସୁକ ୫୦।
 କେ ଅଶ୍ଵରକୁ ବା ବାଦମ୍ବେ
 ଉପନିଧାର ୮୦ ୫୦
 ବକ୍ତ୍ର-ସଙ୍ଗୀତ
 ଉପରେ ପ୍ରକଟମାଳ ଉଚ୍ଚବ ପ୍ରକାଶନାଳିକ
 ପ୍ରକାଳସ୍ଥରେ ମେଲିବ ।

ପ୍ରକାଶକ

ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଗୁଣବିଦ୍ୟା ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବପ୍ରକାଶ ।
ତାତ୍କାଳ ମେଳର ସାହେବଙ୍କର ଅଧିକୃତ-ପ୍ରେସ୍

ପ୍ରତିବନ୍ଦିମେଣ୍ଡଲାର ଥାଇନ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କେଳିଆସ ହବ ।

ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟାନୀତ ! ବିଶେଷ ପ୍ରକଳ୍ପିତ !!!

ଅକ୍ଷ ଓ ଅବହେମ ।

ଅଛି କାହାରକୁ ଆସ୍ତାପୂର୍ବ କୁଳବନ୍ଦୀ କେଣା
ବା ଦିଲ୍ଲିର ସାଲମ୍ ପ୍ରଭୁର ଗୌରେ ପ୍ରକାଶ
ଜୀବନ୍ଧ ସେବକ କରିବାକୁ ଦେବ ମାଟ୍ଟ । ଅଛି
କାହାରକୁ ବେଗ ସନ୍ଦର୍ଭ ଭୋଗ କରିବାକୁ
ଦେବ ମାଟ୍ଟ । ସେହେତୁ—

ଦଳେବ୍ରଟୋ ସାଲସା :—ନିଳ ଶୁଣିବେ
ଚକ୍ରା ଜଗରି ସଙ୍କୋଚ ପ୍ରାନ ଅଧିକାର
ନପାରି ।

ଲକ୍ଷେତ୍ରୋ ସାଲାହା :— ପ୍ରଥିବ ଶେଷୁ
ଦଳାରୀ ହିନ୍ଦୁ ବିଜୟ ଦେଉଥାରୁ ଦେଖ କବେ
ଶରୁ ପେହିପର ଗଣି ଅଗ୍ରାଚିକ ସୁଖାଦିପଦ
ଲାକ କରିଥିଲା

କଲେବୁଟ୍ଟେ ଆଜିଦା :— କବୋଡ଼ାବିତ ହୃଦୀ-
ସୂରେ, ଦେଖିନିବ ତୁଳବଶରେ ଦେଖୁଛିବି-
ଶକ୍ତି ସଯୋଗେ ପ୍ରସବ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ବିଦ୍ୱାତ ଦେବଗରେ ସବୁ ଶରୀର
ପାଇବି ଯୋଧିଲେ ଏହି ଚାହାର ଅଗ୍ରେମଣ୍ଟ

କାରିତା ଶକ୍ତି ସୁଅବୁ ସଜେବ ଦେଇବ ପ୍ରକାଶିତ
ଲାଗି ଥିଲୁ ଦମନ ବିଶ୍ଵିଷିଦ୍ଧ ଏହି ୨୯ ମାଧ୍ୟମ
ଦେବତା ମାତ୍ରେ ଘେରେଇଥିମ ସୁତଳା ଅନୁଦବ
କରସାଏ, ସୁରି ଶାଖ ସପ୍ରାଦ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇବ
ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହର କରି ନବ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ନକର
ନିର୍ମାଣ ଓ ନନ୍ଦ ଦଳକର ପ୍ରାପ୍ତ କରଇଥିବା
ପୌଦନ ହାଲୋଡ଼ିବ ବଳ ସାର୍ବ ପୁରୀ
ହେଉ ଥିଲେ ।

ଭଲେକୁଟ୍ଟୋ ସାଲସା :—ବ୍ୟାଗତ ବ୍ରିହିମ
ପଦ୍ମମେଳକ ବଜରୀରେ ପ୍ରଚଳନ ଓ ବିକ୍ଷିପନ ହେଉଥିବା ଓ ସୁଦେଶୀ ଓ ବଦେଶୀ ସନ୍ଧଳ
ପ୍ରକାର ସାଲସା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଅନ୍ଧର୍ଥାର୍ଥ କୃତିମ
ଓ ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗୁଣବିଶେଷ୍ୱ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଗକୁ ଡାଙ୍କୁ
ଛାଣେ ବିନ୍ଦୁ—

ଭଲେବଟୋ ସାଲିମା ।—ଦେଉଁଥିବଳ ଶକ୍ତି
ପ୍ରଭବରୁ ଯେଇ ସମ୍ମୂହ ଅବେଗ୍ୟ କରିବାରେ
କହାଏ ପୁଣ୍ୟକମଙ୍ଗ କରେ ଗାହୀଁ । ବନ୍ଧୁ ପଞ୍ଚଜା
ଓ ଭୁଷ୍ଯୋ ଦର୍ଶନ ପରେ ଏହା ପ୍ରତିପଦ ଦୋଷ-
ଅଛି । ପୁଣି ଏହି ପ୍ରାୟୀ ଅବେଗାକାରିତା କୁଣ୍ଡ
ଅବାରୁହିଁ ଏହି ଅଭୟନ୍ତ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଜୀଷ୍ଠପ୍ରାଦିତ ବନ୍ଧୁରେ ଏପରି ଜୀବ କୁଣ୍ଡ
ଅଖବାର କରିଥାର ପେଣ୍ଡଠାରୁ ଥରେ ଜୀଷ୍ଠ
ପ୍ରେରିତ ଦେଉଁଥାରୁ ସେଠି ଅଖବାରିମାନେ
“ ଭଲେବଟୋ ସାଲିମାର ” ପଞ୍ଚାଶା ଦୋଷ
ବାରମ୍ବାର ତଳକ ଜୀବିଧ ପଠାଇବାକୁ ପର
ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ବତ୍ରୀ ଦାସପାତାଳରେ ଉପ-
ସକ୍ରି ବେଳିକୁ ଏହି ସାଲିମା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବର
ସାରୁଥାରୁ । ଅସିଥା, ଲଭ୍ୟରେ, ଅମେରିକା,
ଆଫ୍ରିକ ମହାଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରଭ୍ୟତି
ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତି । ଭାବର କୁଣ୍ଡରବାହୀ
କୁଣ୍ଡବଠାରୁ ଦୂରୁଠିଯାଏ ସଜା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ଵ
ସମାନ ଅଦରର ସହିତ କୁଣ୍ଡର କରୁଥାନ୍ତି ।
ଭଲେବଟୋ ସାଲିମା ସର୍ବୀଁ ଯେପରି କୁଣ୍ଡାଟ
ବିଜୟ କରିବାକୁ ଶୁଣିଗରେ- ଶୁଭମୁଦ୍ରିତରେ
ଆବିଧକ ଦୋଷଥିଲା !! ! ବାସୁଦିବ ଏହି
ସମଳତା ଏବୁଷ ଅବେଗାକାରିତା ଏବୁଷ
ଅଲୋକିତତା ଜୀଷ୍ଠ ଏବାଧାରେ ଏତେ ଅଖବ
ଭାବସମ୍ମନ କରିପଦେ ସମ୍ମ ଦୋଷ କାହିଁ ।

ଭଲେହୁଟୋ ସାଲବା । ଦୂରତକ୍ଷେତ୍ର ଶୋଧନ
କରିବାକୁ, ମୁହଁ ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ
ବାଚ, ପଞ୍ଚାଦାଚ, କଟକାଚ, ଅସ୍ତ୍ରସର୍ଵ ପ୍ଲାନିବ
ମୁଣ୍ଡେଇ ହୋଇ ପ୍ଲାନ ଉଠିବା, କୁଣ୍ଡାଥୀଶ, ହୁନି
ରମି ଓ ପାସର ଦା, ଦାଳ ଓ କାନ୍ଦର ଦା
ଦେହରେ ଦା ଦସ୍ତ ଓ ପଦ କଳରେ ପାଇ
ଏହିର-ସାଦା ଦା କଳା ପଛ, ଧବଳ କୁଣ୍ଡ-
ସେଗର ପ୍ରାରମ୍ଭବସ୍ତ୍ର ଉତ୍ସାହ ରକ୍ତସମଜୀବୀ
ସମ୍ପ୍ରଦାାର ପୀଡ଼ା ଓ ଉପସର୍ବ ଏବଂ ତହୁର
କଞ୍ଚକାଦ୍ୱାଳ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦ ସୁଣି ପାଇ ଓ ନରନ୍ତିର
କର କର କାର କରିବାକୁ ଏହାପରି ପ୍ରାୟ
ଆମେମାନ୍ତର ଅନ୍ୟ କମାନ୍ତ ଥାଏ ।

ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ସାଲାଖ । — କରି ଶୁଣ ଗାନ୍ଧି
କରିବାକୁ ଶୁଣିବାରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ କରିବାକୁ—
ଦ୍ରୁଷ୍ଟାପ୍ତ ସାର୍ଥିର ପରିମାଣ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ—
ସ୍ଵା ସହବାଧରେ ଯେତା ଜୀବାଳବାକୁ,— କଥା
ପାଇବାକୁ ଶୁଣିବାରେ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହ, ପ୍ରମେଦ,
ଶୁଭମେହ, ଆକୁ ଦୌରାନ୍ୟ, କଷ୍ଟ ମୁହ, କାରମାର
ଅକ୍ଷର ବା ଅକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତବ ଦେବା, ଦେବିବାକ,
ପ୍ରସବ କରିବା, କୁମାରେ ଦାର ପତିକା, ମୁହ
କାଳର ଶୁକ ବା ପୁଜି-ରତ୍ନ ପଢିବା, ସଂଗେଶ,

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉତ୍ସଳପାଦିତା ବା ୨୫ ମୁଖ ମରି ଜନେ ୧୯୦୫ ମେସାହା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ବ୍ୟକ୍ତିଗାତାରେ କଣେ କୁହୁର ବାହାର ଅନ୍ତର
ଶବ୍ଦରେ ଗୋଟିଏଥିବୁ ମନ୍ଦିରାଦ ସର୍ବିଲକ୍ଷମାର ପାହାର
ହୃଦୟାଳୀକର କଥା ପାରିଥିବା । ଖେଳାରେ ବିଜେନ୍ଦ୍ରର
ବାହୁଦର୍ଶକ ଅଣ୍ଟିବ ବାହାର ବଲେ ମଞ୍ଚ ବିହୁକାଳ
ପରି ପିଠାକ ଗୁରୁପର ।—ପ୍ରକାଶ, ପାତ୍ରଧାରୀ ଫୋର ଅନ୍ତର
ଗାନ୍ଧି ।

ବିଲ୍ଲିଙ୍ଗାଠାର ପରେତୁ କାମକ ରୋଟିଏ ପିଲ
ପିଲେ ବିଜ୍ଞା ପଦକା ଦେଇଥିବା ଯସନାର ଘର ଶୁଣାହେଲ
କଥାରେ ହେଉଥି ପିଲଙ୍କ ପଢ଼ଇବ ଅଧିକ କାମକ ଦେଖି
ଦେଇବ ମାତ୍ର କା ୧୦ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା କାର ପ୍ରାଚ କବଦ୍ଧ
ଅଛି ।—ପଢ଼ାରେ ବନ୍ଦିମନ କି କଲେ ଏହିଏହି ଘରେକ
ବୁଝିମ କାହାର ।

ବୁଦ୍ଧିମୁଖର କହାଇଗା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କଥାରେ
ଶୋଭିତ ବୁଦ୍ଧ ଅବାମ ବ୍ୟାପାରର କୁ ଏ ଦୟ ବନ୍ଧୁ-
ଦୂର ମନ୍ଦିର ଉପିଷ୍ଠିତ ହେଉ ସାହୁପୁରୀ ବନ୍ଦମୁଖେ ଫୁଲପଡ଼ୁ
ବର୍ଣ୍ଣାକ ଅନୁଭବାଳାଙ୍କ ବନ୍ଦମୁଖରେ ଅବାମ ସମ୍ମାନ
ଦେଇ ।

କେବଳ ମାତ୍ର ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଆଶ୍ରମ ଦିଲାଗେ
ଦେଖିବାକୁ ଦୋଷମାତ୍ରା ପ୍ରେସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉଠି-
ଦିଲାଗେ ମାତ୍ର କାହାରେ ଧୂଳି କରି ଆଶ୍ରମୀକାନ୍ତି ଦୋଷମାତ୍ରା
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଦିଲାଗେ ମନ୍ଦମନ୍ଦ !

ମହିଳାଙ୍କ ମୋଦୁଳର ପାନକ ଉଚ୍ଛବିଲେ ତଥାର
ଧ୍ୟ ମୂଳଗ୍ରହଣ ବସ୍ତାଗ୍ରହଣକ ଜୀବରେ ଏବେବୁକ ଅଧ୍ୟ-
ପଦ ବହୁଦୂରେ । ସେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଯେଠାଂ ଉଲାଶାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଉପିଲକା ପାଦବେଳୁମ୍ଭାବ ପବାନତା ମାତ୍ର
ଲଭେଇବା ବିଶ୍ଵାସା ଯଥରେବେ ଧୃତ ଚୋରାଇଛି ।
ଅଥବା କୁଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୋଟିବୁ କବିଙ୍କା ପାଦବେଳ ଅନ୍ତରୁ
ମୂଳର ଦେବତାଙ୍କ ପଦ୍ମାବ୍ଦ ବହୁଦୂର ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ପାହାନ୍ତି
ବିହାର ଦେବକାଳୀ ଦେଖା ବିଷୟ ମାତ୍ର ୧୦୦୦ ଲା ଦେଖାଇ
କିମ୍ବ ଦୋର ଦେଖିବୁ କରେ ତାଙ୍କୁ କ ୫୦୦ ଲା ଦେଖାଇ
ଅତି ପାଦବେଳର ଗ୍ରାମ କେବାର ବିକାଳେ ବିଦୟମ୍ଭ
ପାଶ ପାହାନ୍ତିର ହାତ କଥାଟ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବ ଦେଖାଇ
ପ୍ରକାଶ ଦେଖାନ୍ତିର ଅନ୍ତରୁକୁ — ପରିଧାନ କି ଦେଖି
କିମ୍ବ ଦେଖାଇ ।

ଦେଶରେ କର୍ମମାନ ହୋଇ କରିଲାଗେ ଦେଖିବା
ପର ଯୋଦେ କୁଳମାନଙ୍କ ପଢ଼ିଥିବା ଗାଠିବାରୁ କାହା
ମହି । ହେତୁ ଜୀବନ ଯୋଗିଏ ପଞ୍ଜିକେ ଉଚ୍ଚ ଅମାରିକା
ସମୟରେ କରେ କୁଳ ଦୀର୍ଘ ହଠାତ୍ ଗାଠିବାରୁ କରି
ଦୀର୍ଘ ସ୍ଵର୍ଗ ଆମ ଏହାକଣ୍ଠରେ ଅଳାକ ଅନ୍ଧାରେ
ଫଳେ ପଢ଼ିଥିବ । କର୍ମମାନ ହେ କୁଳ ଅନ୍ଧାରୀ ଏହାକଣ୍ଠ
କର୍ମମାନରେ ପଢ଼ିଥିବ ।

ତୀରୁ ଦୋଷ ପେଟ ହୋଇ ଥାଏ । ସ୍ଥାନେ ଗଲାର
ଦେଖା ଚକିତିତ୍ସା ଦିଗ୍ନୋମ୍ଭବ କଲାଇ କହି ନାହିଁ ମଧ୍ୟକୁ ଜୀବିତ
କଲା ହଜା କରିଅଛନ୍ତି । ଦୂର ଦିଗ୍ବିରୁ ସେବାମାତ୍ରେ ଉତ୍ସବରେ
ଯାଇବେ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ମାତ୍ର କହାଇଲେ । ——ବିଶ୍ଵରାତ୍ରି ।

ଦରଖାସ ପାଇଁ ମେଆଲାକ ଜୟନ୍ତ କାମକ କଣେ ଦେବ
ଶୁଷ୍ଠାକାର କାନ୍ଦିଲେ କାଢି କୁହଙ୍କା କମ୍ପିବେ ସରକାରୀ ବସ୍ତ୍ରା
ଜୟନ୍ତକୁ କାହା କହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଅହିକାରୀ କାହାର ଶୁଷ୍ଠାକାରୀ
ହିଁରେ ଅଗର୍ତ୍ତ ଦରପେ କରିଥିଲ ମଧ୍ୟରେ କାହା କହନ୍ତି
ଜୟନ୍ତିକ ହିଁର ଏବଂ ମେଆଲାକ କହିଥିଲେ ପ୍ରତିବାଦିକୁ
ଦୁର୍ଗମତାକାର କାହାର ମୁକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରର ହୃଦୟରେ ଦେବ । ମେଆ
ଲାକ ଦରଖାସ ଅବ୍ଦି ହୋଇ ଉପରେମୀରୀ ଅଛି ।

ପାତ୍ରରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅପାର କୋଷ୍ଟୁ ଏମା କହି ହୋଇ-
ଦୂରାକ୍ଷୁ ସେଠାରେ ଦୂରିଷ ପଢ଼ିବାର ଅବଳା ଉପରେତିବ
ଦୂରିଅଛି ଏକ ଏକଟ୍ ଶାଖାକୁ ଦୂରିମାତ୍ର ସେ ଦେବନ୍ତି
ଦୂରା ଲାଗିଥିବ ।

ମାନ୍ଦିରରେ ଶୁଣୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଥକ ହରିପାତ୍ର ଏମଙ୍କ
କରି ମଧ୍ୟରେ ପାପମାଳା ପଥରେ ଥାଏ ୧୦୦ କ୍ରାନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହଠାତ୍ ଦେଖିବାପାଇଁ କରିଲା ଦୂରରେ ଥଥିଲେ
ନାହିଁ ଏକଥାର ସ୍ଵାତଂ ମିଳିଲା । ବହାରି ଥାଏ ଏହାର
ଦେଖାଇଥିଲା ।

କଳାତାର ଶିକ୍ଷାପାଠୀରେ ପଢ଼ିଥିଲା ଏହା
ମଧ୍ୟବେଳେ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିଛି ଅନେ
କଥା କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାକୁ ଏହା ହାଜିଲା
କଥାର ପାଇଁ ମିଳିଲା ।

କନ୍ଦରାତାରେ କ ୧୯ ପିଲାମଳ ଗୋଟିଏ କାହାର
ମନୁଷୀଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ତାହାର ମୋତ କଲାବାଜ
ଲୁଣରେ ଘନ୍ତିତିବାରୁ ବୋଲି ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ଏବଂ କଞ୍ଚାରୁ ତାହା
ହସତାତାଳକୁ ପଢ଼ିବାରୀ ଉଥରାଧୟେ ନାଟ ସେଠାରେ
ଧର୍ମବାର କାର ଧର୍ମଶତି ତ କହିଲ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା
ଦେଇ—କଲାବାଜ ପଢ଼ିବା ହାତିରେ ଅଠ ସାତଶାହ
ଦେଇ ମନୁଷ ହେବ ।

ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତି ।
ପଦ୍ମପ୍ରକଳ୍ପକ ନବାନ୍ତ ଜିମଲେ ଅମ୍ବେ-
ବାରେ ପାଶୀ ଗୋଟି ।

ଆ ସୁକୁ ଉତ୍ତଳ ପାପିକା ସନ୍ଧାନକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଷ

卷之三

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଷୟରେ ଅପରାଧ କରିବାକୁ

ପଦ୍ମବାବେ ପ୍ରକାଶ କର ଅପ୍ରାୟିକ ବିଭବା
ହେବେ ।

ପେହି ଲୋକ ପ୍ରଥମେ ଶୁଦ୍ଧରେ ଆବାଦନ
ଶାବ୍ଦ କର ନୟା ପ୍ରଦତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଣ୍ଡ ବାଜାଦ
କଷ୍ଟ ଅନୁମୂଳାକଳନ୍ତର ସୁଲକ୍ଷଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିପର୍ବତଶ୍ରାକ କରିଥିଲୁ । ସେହି ଲୋକ ପାଦର୍ଥ,
ଓ ଏବୋଦିନ୍ଦ୍ର ସାମୟରତ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶାକରେ
ପଣ୍ଡବାଚ କରିବ । ବିନ୍ଦୁ ଗୋଲିଆସବ ଉତ୍ସବ
କରିବ । ଏହି ବିଷୟର ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ
କେବେବ ଦିନ ପୁଣେ ଉତ୍ତର ପାଇବାରେ
ଉଛଳୀୟ ପଣ୍ଡବରଙ୍ଗର ନନ୍ଦରେ ଜଣାଇ
ଥିଲି, ମାତ୍ର ଦୀଖର ବିଷୟ ତେହ ଉତ୍ତର
ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାତ କରେ ନାହିଁ । ଅବସବ
ପୁତ୍ରରପି ପ୍ରୋତ୍ତ୍ଵ ବିଷୟ ଜାଇବା କମଳେ ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ ।
ଅନୁମନ ପ୍ରଦାତ ସ୍ଵର୍ଗାଶ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାତ ନିଲେ
ଶମ ତରିକାର୍ଥ ହେବ । ଯକ୍ଷ

ବାଲଚେତ୍ର { ଶମ୍ଭୁକ ମିଶ୍ର ବାଦ୍ୟଶାର୍ଥ ପଣ୍ଡି

ବିଜ୍ଞାପନ

କେତେବୁଜିଏ ଖେଳ 'ଦୂରଧୂଠ ବରମାନ
ଏହି ଅଧିକର ଖେଳି ଥିଲୁ ଆହୁ ଆହୁ

କୋଣେ ଅନ୍ୟଥରେ ତାହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ସେବେ ବୁମେ ମକେ ଚରିଥାଏ ଯେ ବୃକ୍ଷର
ବେଳ ଅଧ୍ୟାଧ, ବୁମେ ପଦିଶ୍ଵର ଲବଧ ହୋଇ
ବୁମେଲୁ ଘର ଶାଳାଅଳ୍ପି, ମାତ୍ର ସାଲମ୍ବ, କାନ୍ତି-
ଶିଦବିଦୀଏବି, ଦିନୋଶାଳେ ମେଘର ତ୍ୟାଗକରି
ପ୍ରଭକ ପ୍ରତିକିତ ଉତ୍ସବ ପ୍ରକାର ଯେବେଳେ ଜୀବନ
ବୁମେ ଗାନ୍ଧିକୁ ହତାଶ ଭରିଥାଏ, ତେବେ
ଥରେ ଏହି ଅନ୍ୟଥିଲୁ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ ବର ଦେଖ,
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେଉଥି ଅର୍ପଣାନ୍ତିତ ହେବ
ମେନହଙ୍ଗଳ ହୋଇ ସଂରେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵାଳଠ
ଲବଦହିବ । ଯେବେଳୁ ଏତୁସ ଗନ୍ଧିଶାଳ
ଅଥବ ସ୍ନାଯୁ ତ୍ୱରିପୁଣ ମହୌରିଖ ଲଭ୍ୟକୁ ଏ
ଦେଖିଲୁ କେବେ ଅନ୍ତରାମ ହୋଇ କାହିଁ ।
ତିଏ ନ ଜାଣେ ସାଲମ୍ବ, କାନ୍ତିଶିଦବ
ଆଏବ, ପ୍ରଭକ ଅନ୍ୟଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୈଶ
ପଣ୍ଡିତରେ ।

ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପରେ ତେଣାର ସୁନ୍ଦର ସମୟରେ
ଗୁରୁ ବିଶେଷରେ ପ୍ରକଳ୍ପାବାକ ଧାରଣ କରେ
କେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସାମୟର ଆହୁତି ବିଶେଷ
ହୋଇଥାଏ ଅଛି ସବୁ ସନ୍ଦେଶରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଖାଲୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିଲ୍ଲୀ ଦେହରେ ସମାଜ ପ୍ରକଳ୍ପ
ପ୍ରାଚୀ କୃତ ଗାନ୍ଧି । ତଙ୍କା ଚିପୁମଳ ଅଧିକରେ
ବହିବାକୁ କୃତ । କିନ୍ତୁ

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସନ୍ଦିତ ।

ବାହାର ସ୍ଵପ୍ନୀ ହିମକାଳ ମୁଖକଣ୍ଠ
ଅର୍ଦ୍ଧ ଅସେଇର କଷ୍ଟୀ ପ୍ରାଣୀ, ଯେତୁ କେବ
ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ର ବାହା ଅଛି କେବେହେ
ଦେଇ ଆସେ ଲାହୁ । ସତରଂ କାରି ରୂପ
ବିଶେଷତା ଦେବନାର ପରମ୍ପରାକୁ ହୁଏ ନାହିଁ
ନା ଚାରିକାର ନନ୍ଦା ନିଯମର ଅଧିକାରେ ଏହି
କାହିଁ ହୁଏ କାହିଁ ନାହିଁ ବାକି, ଯୀନ୍ତି ବରା
ଥିଲୁ ବୁଝିବେ କବଳ ଧାରୁ ପ୍ରକୃତି ଦର୍ଶକ
ଦେବରେ ସମାଜ ଉତ୍ସବର, ସମାଜ କ୍ଷେତ୍ର
ସମାଜ ଗୁଣ ପ୍ରକାଶ ଦରେ । ସେହି ଦେବରେ
ଅଳ୍ପି, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଗ୍ରଜା ଓ ଅମେରିତା
ସମାଜବିଧାନାବିରେ ସମ୍ମି ସମାଜ ଅବରରେ
ସୁଖର ଦେଇଥିଲା । ପ୍ରକଳ୍ପ ସତ୍ୱ, ଲୋକ
ଦୀନବାର ଦେଇଥିଲା । ଏବୁ ସିରିଯୁ ମହିଳା,
ଏହି ଅଭିଭବ ଅଧିକ ପ୍ରସାରିବାର ଜୀବର
ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିକରିତାର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

କେତେକଟଙ୍ଗ ସବୁଙ୍କ ପ୍ରେସ୍ ଓ ଦେସତାଙ୍କର
ବ ୨୦ ଫ୍ଟ ବ୍ୟାପେ ଲବେଷଣା ଓ ଅନ୍ୟକାଳୀନ
କଲେ ଖାଇବ, କୁଣ୍ଡ ଓ ଜାହିନ ପଥାର୍ଥର
ଦୈତ୍ୟଧ୍ୟକ୍ଷମ ସହିତରେ ଖାନ୍‌ଦିବ ଲାଗୁ
ଦବୀଶବ୍ଦ ଉଦ୍‌ଯୋଗ କରୁଥିବ ତେବେବୁ ସବୁ

ଯୋଗରେ ବନ୍ଧୁମାତ୍ରଙ୍କରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧରେ ଏହା
ପହୋଦ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅଥବ ସେବକରେ ବିଶ୍ୱାସ ବା ଦୂରକ
ସତ୍ତ୍ଵ କୁହ କୁହ ପୁରୁଷ ତୁଳନାରେ ଏହା
ମାହା ଭିଜନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କ ମୋହର ଅଧେଷ୍ଟା
ମୁଖ୍ୟବାନ୍ ଅଛି ।

ଶାରମାଟିକର ଧର୍ମ ବିଳପ୍ତିକାର ସେଇ
ପ୍ରଦିଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଲପୁଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ :—

ପୁଣି, କଲି, ଓ ହରିପ୍ରସ୍ତୁ ବା ପୁରୁଷ, ସମଜାତୀୟ ଧୀତା —

୪ । ସନ୍ଦର୍ଭ ଉଚଳିବା, ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷକଳ୍ପ
ସୁରୁଷଙ୍କ ହାଲ, ଶ୍ରୀ ସହବାସରେ ଅଜ୍ଞମ, ଶାମାନ୍ୟ
ବରେଇବାରେ ବୈତନ୍ଧିକ, ମେଳ, ପ୍ରମେତ,
ଶୁଣମେତ, ମୂରବୁଦ୍ଧ, କନ୍ଦମୁଦ୍ର, ନୁହମୁଦ୍ର ଅକ୍ଷ
ବା ଅଥବା ପ୍ରସ୍ତାବ, ଶୋଧା, ମୁକ୍ତ ପତନ,
ଶୁଣବର କାଳା, ମୁକ୍ତମକ ଶୁଣପଳକ, ମୁଖ
ନଳିରେ ମତ, ପ୍ରସମୋଷ, ପ୍ରମେତ ଓ ଶୁଣ
ଅୟ ଜୀବିତ ମୁଶ୍କଳ୍ୟା, ଦାତ ମୋଡ଼ ଓ ତତ୍
କୁଳ, ସୁରକ୍ଷା ପଞ୍ଚିର ପ୍ରାଣବା, କୁରାକୁ, ଦାତ
ମୋଡ଼ ଦୋଲା ବିକା, ଦେଇବ ଅକାଳପୁରୁଷ,
ମୁଶ୍କଳ ବାଲ ଉତ୍ତରିଗ, ଅକାଳକାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରାଣର
ଦୂରକ, ପରମତମେ ଅଜ୍ଞମ, ଅଳ୍ପାଣ୍ଟ, ଦୋଷୁ-
ବରତା ପ୍ରତକ ଅନୁମୁଦିତ ବଦିଷ ପକାର
ଧୂକଣୀତା ଓ ବଜ୍ରାତ ବଜ୍ରାକର ଛିପରାତ
ଅବେଳେ ବରବାରୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତି ।

୨। ପାଇ ଓ ଗରଜିବ ଦିଆଲୁଗା ବା ଘଣାଳୁ
ଜୀଷ୍ଵାତି ବ୍ୟବହାରରେ ଦିମ୍ବା ମ୍ଖାଦେଇଥର
କଥ ପୁରୁଷ ଅସତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ଦାରୁ-
ଶୁଣୁ ଉଚ୍ଛବ ଦୂଷତ ଗରମୀ ବା, ଆଗର ବା,
କାଚ ଓ ମୁଖରେ ଏକ ମୃଶରେ ବା, ମୃଶର
ଦାଳରୁଷୁଡ଼ିବା ହାତ ମୋତ ଓ ଅନ୍ଧାରେ
ଦେବତା, ନୂତନ ପୁସ୍ତକର ଦେବ ମହିତ କାର,
ଗରମୀ କାବ, ମନ୍ଦିରାତ, ଅସର ଗର ଓ ସଜ୍ଜପୁ-
ରାଜ ଦେବତା ଓ ଦୂରୁ, ଦୂରୁ କଳପଡ଼ିବା,
ଦେବତରେ ଦିନା, ଦାମ, କାଚ ଓ ମୋତର
ଦିନାରେ ପ୍ରାଣେ, ସାହି ବା ଦଳାଦେବା,
ଦିମ୍ବା ଦମଜା ଛଠିବା ପ୍ରାଣେ, ବାଣୀଯଡ଼ିବା,
ଦେବରେ କଥ ବା କ୍ରିତ ଦାମାହର ରତ୍ନର
ଦିନାରୀ ପ୍ରାଣେ ଓ ଦୃଢ଼ିବ ପ୍ରାଣ ବକ୍ତ୍ବାନୀରୁ
ଦାଳଗ୍ରେ ଧାଡ଼ା, ଉପର୍ବରୀବ ଅଗେବନ୍ଦ ପମ୍ପରେ
ଥିଲୋକ ।

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକାଳୀ, ଦିନାକାଳୀ, କିଷ୍ଣାସ ପ୍ରଥମରେ
ପ୍ରଥମ, ଉତ୍ତରମନକ, ବିଧିବିଜ୍ଞାନରେ ଉତ୍ତରମନକ
ପଦ, ମୁଖ୍ୟ ଓ ବାହିକାଳୀ ଉତ୍ତରମନକ,
ଚିକିତ୍ସା ଚିକିତ୍ସା, ପଦ ଚିମ୍ବାର, ସନ୍ଦର୍ଭ,
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରବାସ, ଅନ୍ତରଜାତୀୟ ପ୍ରବାସ, ଏ

ବିଦ୍ୟାକ, ପତି ନନ୍ଦବା, ଓ ହୃଦୟବଜ୍ର, ସଦଳ ଶ୍ରୀ
ସାମାଜିକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ସର୍ବ ଓ ଚାରିର ଦୟାବି,
ପୃଷ୍ଠର କାର୍ଯ୍ୟ କରଣଶୁଭର ଅନ୍ତର, ଉତ୍ସାହ
ହୃଦୟରୁ କା ଧୂଷ୍ଟ ସମ୍ମର୍ମସ ମାଦଗମ୍ୟ ଘୋର
ଅନ୍ତରାଳ ।

ଭ୍ରମବେଳୁ ପୀଡା ସମସ୍ତ କିମ୍ବନ୍ତେ ଏହି
ଜୀବଧ ବୀର୍ଷ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ, ଏଥିରେ କୋଇ ଫେ-
ଗୋଟିଏ ଗେଲିଛିର ଦେଖିଲୁ ଯଥର୍ଥ ଅଛି, ତାହା
ଅଜ୍ଞ ବୌଣସି ଜୀବଧରେ କାହିଁ । ଏହି ସେହି
ଗବେଷଣା ଲକ୍ଷ କୃଷ୍ଣାଧ ପଦାର୍ଥ ଉଚ୍ଚ ଏହାର
ଏତୁପା ଶୁଣିବାରୁ ହେବାର କାରଣ ଅପରି ।
ଯେବେ ତୁ ମେ ସେହି ସକଳ ଗେଲାକେ କଷା
ପାଦାର କୌଣସି ଉପସର୍ତ୍ତରେ ଆହାନ୍ତ ହୋଇ
ଆଏ ରେବେ ଏହି ମହୋରଧ, ସେବନ କର
ଆନନ୍ଦ ରକ୍ଷା କର, ସହକେ, ସବଲବେ,
ସତିବସାରେ ପ୍ରାୟୀ ଆବେଳ ଲବ ତଥ ପର୍ବି-
ଜାନନ ପାଇବ । ଶରୀର କୃଷ୍ଣପଦ୍ମ, ବନ୍ଦମୁଣ୍ଡ
ବାହ୍ରୁବିଶେଷ ହେବ । କ୍ଷୁଧା ଦୂରି ହେବ,
ହୋଇ ପରିଷାର କେବ ।

ଶାରମାଟନ—ଶଶର ସହିତ କ୍ଷେତ୍ର ଜୀବନ
ଏ ଅଗ୍ରବ ଶୀଘ୍ର ପୂରଣ ଦିଲବାକୁ ସାହେବଙ୍କର
ଏ ବାହା ଅନ୍ଧର ରଖିବାକୁ ବାଲଚ, ବାଲଚ,
ସୁନ୍ଦର, ସୁବଳ, ହୃଦ, ଛା ଏ ଯତ୍ନୀପ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପଞ୍ଚରେ ସମାନ ଛାପିଯାଏ । ସାଧାରଣତା ସେ
ସତକ ପାଢ଼ାରେ ସାଲବା, ବଢ଼ିଲାହି ଅଏକ
ଶୁଭତ ଆପଣ ବାହୁମାନ ଦିଲବାକୁ ଶୁଣ୍ଯୋକ୍ତ
ହୁଅଛ, ସେହି ସତକ ପାଢ଼ାରେ ଶାରମାଟନ
ଆରେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକତାକୁ ଦିଲବାକୁ ବେଳେ
ବସନ୍ତକେ ଥୁମ୍ବ ଦେବାନ୍ତରୁ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏହା ଦେ
ପ୍ରତିକିରଣ ଉତ୍ସବଧ ଜୀବଧ ଅପେକ୍ଷା ସମ୍ମର୍ଶ୍ୟ,
ଦେଖୁରେ ଅଶାମାର ସନ୍ଦେହ ଦିଲବାକୁ ଅବସବ
ଲାଗି ।

ମୂଳ୍ୟ ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ସେବଲେଖଣୋଟି ପ୍ରତି
ହିତ ହୁଏ ଏକ ଫଳା । ତଳତ ଟ ୨୦ ୯
ଆଜିର ଓ ଛାତ ପାଥୁର ଏହି ଶିଖିରେ ଟ ୨୫୫
ହିତ ପାଇରେ ଟ ୧୦୮୭ ଟ ୨୭ ଶିଖିରେ ଟ ୧୦୦
ହିତ ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀପ୍ରିସ୍ଟାର ଓ ପରାମି ପାଠୀର୍ଦ୍ବାର ଏକମାତ୍ର
ପ୍ରସ୍ତୁତି ।

Manager
Spermaticine Depot
No. 22 Baranasi
Ghose's street
Calcutta.

ମାତ୍ରକଳ
ବିନାଶକ ହଣ୍ଡେ
୨୨ ମର କାମକଳ
ପୋଖକୁଳ
ବଲିବଠା

ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପିକା ।

ଏ କରଇବ ପ୍ରଧାନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାଳ ବାହୀନ
ମରମତି ସକାଶେ କରିବନ୍ତୁ ପଥର ବରତକ
ତିଲାଗରେ ଜମା ହେଉଅଛି । ଏହା ସ୍ଵାନୟରେ
ଏଥର ଦୃଷ୍ଟିଲାଗେ ପଥର ଜମା ଦେଖିଅଛି
ସେ ସାଙ୍ଗରଙ୍ଗର ଯିବା ଅବିବା କାଟ ପ୍ରାୟ
ଦିଲ । ଦେଇବିଧିପାଇଁ ଡାକୁରଙ୍ଗାଳକ ଦୁଇ-
ଦିଗର ତିଲାଗରେ ଛୁଟ ଏହାର ଜାହୁମାଳ
ଦିବାହରଣ । ଏହିଠାର ଥକୁବର ଜର୍ବୟ
ପାର୍ବତୀରେ ପଥର ଜମା କରେ କୋଣସି କରି
ନେଥିବା ନାହିଁ । ବରଷା ଦୂର ମରନ୍ତିରେ ଜାହୁ
ଆଧାରଙ୍ଗର ଏହି ଅସୁରିଧି ଦୂର କରିବାକୁ
ଯନ୍ତ୍ର ବରକେ ।

ବିଜ୍ଞାପନେଥର ଗାଁ । ଜଳରେ କର୍ତ୍ତମାନ
ବିଷୟବା ଜଳର ଦୀର୍ଘ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଏହା ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରକାଶ ଦେବାତଥୁ ହେ ମୁଣ୍ଡର
କିଲାବ ୧,୫୮୦ ମାତ୍ରରେ ୨,୦୯୬ ଗ୍ରେନ୍,
୫,୮୦୯ ପଟ୍ଟ ଅଛି ଏବଂ ଜଳବାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା
୩୮,୮୦୭ ବୁ ଉଚ୍ଚା ନହେ । ଏକା ପ୍ରକ୍ରି
ଯୋହିଏ ଜଳଦାରର ଅଂଶର ପରିମାଣ ଏବଂ
ପରିମାଣ ୧୦,୦୦୦ ଅଂଶର ଏବଂ ଅଂଶର
ଉଚ୍ଚା ଧରେ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରକ୍ରି ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧମାଣ
ମାଧ୍ୟମ ଏବଂ କିମି ୧,୫୮୦ ଅଂଶର ଅଧିକାର
ଦେବାତାତଥୁ ଅଛି । ଏବେ ସଦୃଶ ଅଂଶର କିମିର
ଦେବାତାତଥୁ ଅଳ୍ପ କୌଣସି ଛାଇରେ ପ୍ରମୁଖ
ନାହାନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣନେ କଳ
ପ୍ରକ୍ରି ପ୍ରାୟ ପୁଣ୍ୟ ହାତ ଭାବି ।

ଏହି ବିଷୟରେ ଜାଣ୍ଯ ପଦାର୍ଥରେ
ଅଧିକରଣ ସଂଗ୍ରହରେ କମିକରାତାରେ ଘୋ-
ଷନ ହୋଇ ସବୁ ସେହିପରି ଆଗାମୀ କର-
ନ୍ତି ଯାଥି ଶେଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରିବାଳ୍କ
ଏହି ଅଭ୍ୟାସାବାଦ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବରଚ୍ଛା ଶିଖ
ପଢ଼ିବାରେ ହେଲା । ଏହିଠି ଧର୍ମପଦ ସାକାଶରେ
ପାଠକମାଳେ ଦେଖିଲେ । ଏ ମନ୍ଦରେ ବ୍ୟାକ
ବାରବାଟି, ବିଠ ଓ ଶିଖର କାରୀ ଓ ରଙ୍ଗ
ଲୋକ, ବାଜାରର କଥା ଓ ଦୁଇତମ ଧିକରବ
ବସନ୍ତ ଦୂରମାତ୍ରରେ ଯାଥେବୁ ଅଛି ଅଛି ।
ଆମେମାତ୍ରେ ଏ ସମସ୍ତ ଟୁ ଅଳାଧିକ ସାମାଜି-
କିକୁ ବ୍ୟବର ବିବାହୀନମାତ୍ରେ ପ୍ରଦର୍ଶନରୁ
ହୃଦୟ ମଠାଦିନର ଶୀଘ୍ର ଏହି ବିଷୟରେ । ବିଜୟ
କବେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ମିଳନର ବିଷୟ କହାନ ମାରେ ।

କିମ୍ବା ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଶେଷ ଛାନ ମାତ୍ର ଏ
ଯର୍ଥରୁ କହୁ ସଜେ ଦେଆ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ପ୍ରକି
ଳି ଅଭାବରେ ମେନ ଦୂଦୁ ହେଉ ପରିବ
ଣ୍ଡା ବୀମ୍ବରେ ଫେର ଅତେ ଉଚ୍ଚ ସାତିକର

ଏହି ସହାଯି ଓ ଦିନେ, ଏକା ସ୍ଥାନରେ
ପବନ ଅଛି କହିଲୁ ହୋଇଥାଏ ତଥାର ଅଳ୍ପ
ସାକର ଉପଗାର ହୋଇଥାଏ । ଉପିମାକେ
ଶୁଣିଲ ବିଳରେ ଧାର ଦୂର ଆପାତକୁ ମୁହଁ ଚଷ
ଅବଶି । ଅକୁ ପାଥ ବିଳରେ କଜ ଉପଶ୍ରୀତ
ହେବ ଏହି ବିହିରେ ଅବଶ୍ରୀ ହୃଦୟ ହେବେ
କିମନ ଲଞ୍ଜ ହେବାର ଦୟ ଗଛ । ସମ୍ମା
ବରତ ଓ ପୁଅ ବିଳର ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି ଅଟ୍ଟେ ।
ବାଲେଖିଛିଲେ ଏହି କଣ୍ଠବ ହେଲ ପ୍ରତିର ବୁଝ
ହୋଇଥାଏ । ପରିପ୍ରକାର ଭିତର ଓ ପୁରୁ
ବିଳରେ ଏହେ ଅଧିକ ହୃଦୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ମହି ବିଳନକ ଦୂର ଯାଇଥାଏ । ସେ ମହି ଏ
ଦର୍ଶ ଦୂରୀ ଦେବାର ଆମ ମହି ହୋଇଥାଏ । ଏଥିକ
ମାତ୍ର ପ୍ରେରଣ ବିଳରେ ।

ମର ପୁଣ୍ଡ ଶୁଭକାର ଜନନ ସ୍ଥାନାର ପେଣ
ଏହି ଅଳ୍ପଲେଖି ତହିଁ ଅଛିବିଳ ସତାଳ ଧର୍ମାନ୍ତର
ଯାହା କରିବିହିସ୍ତମି ଏକ କଷିମୀ ଦ୍ଵାରା କରି
ଦେଇବେ ପ୍ରାକରେ ଏଇ ଶୁଭକାର ପାହର
ମନ୍ଦିର କାର ହିମ୍ବା ଦେବିହିସ୍ତମି । ଏଥରିର
ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣିତାକୁ କରୁ ଅନ୍ଧକ
ଅପରମରେ ଦୋଷପ୍ରମାଣ । କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର

ଗୀତେ କଷ୍ଟିର ରୂପେ କହୁ ଲୋକମାତ୍ରେ
ଅମନ୍ତିତ ହୋଇ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ସମବେଳ
ଦୋଷଥୁଳେ ଏକ ଘେରାଇ ମଜନ୍ତି
କରାଇର ଶୁଭକୋକସ୍ତ ଏହି ସଖୋପଳ
କବିତରେ ସାରିଜୀବ ପ୍ରାୟଶାନ୍ତ ସୁଖିର ଦର୍ଶିତ
ସଜ୍ଜାଙ୍କ ଅଛିର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶରେ ସଥେଦିବ
ଅନନ୍ତ ଲକ୍ଷ କଷ୍ଟଥୁଲେ । ପରମାତ୍ମାର କହାଣୀର
ସାମାରେ ଅତେବ ବର୍ଷ ଉତ୍ସବରେ, ନୃତ୍ୟର
ଓ ଜଗାପ ମୂର୍ଖମାଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କାନ୍ଦିଥିଲୁ
ସୁଅଜ୍ଞ ବାକୀର ଦର୍ଶକଙ୍କର ଅମୋଦ ଦିଗ୍ଭୁବି
ଥିଲ । ଯେଇଜୀବ ଜାଗରି କୁଠିତ ଦୂର ସାହା
ତାତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫେମନ୍ତ ପ୍ରତିପେନ୍ଦ୍ରା ଜୋଯ
କବିତେ ପ୍ରକାର ସୁଅଜ୍ଞ ବାକୀର ଥିଲା । ଅମୋଦ
ମାତ୍ରକ ଚନ୍ଦରତନୀ ଦର୍ଶୁ ଏକ ବଜାର
ବା କବିତରୁ ଦୂର କିମ୍ବା କହାଇବାରୀମାତ୍ରେ
ଦୃଥିରୁ ସାହା କି କହ ଏବଂହ ତଥିଗ
ବଜ ବାରଣ କେବେ ସାହାର ଧୋଷିତ
ଏହି ମୈଜନ୍ଦା ହୁଏ ହୁଅ ।

ଶୋଇଥିଲା । ମୁହଁ କଷତି ସେ କୌଣସି ଦୂର୍ବଳ
ଟକା ଦୋର ନାହିଁ ।

କଥର ଯୁଦ୍ଧର ଶାକି ।

ବୁଅର ମଦାୟୁକ୍ତ ଶେଷ ହେଲା । ବୁଅର
ମାନେ ଲଂଘନକୁ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିବାର କଥା
ବାର୍ତ୍ତା ଯାହାକି ହେତେକ ଏହି ହେଲା ଜୁମି
ଖୁଲ୍ଲ ଗାହା ସଫଳ ହେଲା ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ମାସ
ତା ୧ ରୁଣେ ଧନ୍ତ ପଥ ସ୍ଵାର୍ଗରୁ ଓ ଦୋଷର
ହେଲା । ଧନ୍ତ ପଥର ନିୟମମାତ୍ର ଏ ପଶେ ପ୍ର-
ବାଣ ଦରିଦ୍ର ଦୂଳ କଥା ଏହିକି ସୁବିଜିତିମାତ୍ରକା
ବୁଅରମନେକ ଲଂଘନ ଉଚ୍ଚତାରେ ବିଶ୍ଵା
ସୀକାର ପୃଷ୍ଠାକ ଶୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଏହି ଆକୁ
ସମୟର କଲେ ଏହି ଲଂଘନ କଲ ବେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଡିହାର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ
ହେଲେ । ଏହି ଶୁଭ ସମ୍ବାଦ ବିଲାପରେ ବୋ
ଷାର ଦେଖା ମାତ୍ର ଲେକେ ଥାରୁଣେ କରି
ଛାଇଲେ ଏହି ବୁଅରଙ୍କେ ତଥାର ପଢ଼ିମର ।
ଭୁବନରେ ମଧ୍ୟ ମେହୁପରି ଅନନ୍ଦର ଖୋବ
ଦ୍ୱାରାର ଭାବର ଭାବର ଭାବର ଲଂଘନକି
ବସ୍ତରେ ବହିତ ଏହି ଲଂଘନକିର କଳ୍ପନରେ
ଭାବରର ବଲ୍ୟାର । ଏହି ବୁଅର ସୁବ ଅନ୍ତରେ
ପର୍ବତ ହେଲା ଲାଗେଥିଲା ଏହି ଏଥିର ସେ
ଭାବର ସହିତ ହେତେ ଧଳ ଓ ଜଳ ଜୟ ହେଲା
ଗାହା ପାଠମାତ୍ରକୁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ନାହିଁ । ବୁଅର
ମାତ୍ର ତ୍ରୈମରେ ସୁବରେ ମାତ୍ର ଅମାଧାରର
ମରର ଦେଖାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଚମକି କିର
ଥିଲେ ସଂକେ ୫୦୯ ହେବାର ବିଶ୍ଵାସ ।
ଏତେ ଦିନେ ମୋହାରର ଟେଟେଖେ ଭାବର
ହେଲା, ଅବାରର କରିବିଦ୍ୟା କର ଦେଲ,
ପ୍ରକଳି ପ୍ରତାପ ଲଂଘନ ହେଲା କଳାମ ଧରୁଛି
ତିଥି ବୁଝେ ଗୁରୁଗ କଲେ ଏକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପନ
ହେଲା ଏଥୁରୁ ଅଧିକ ସୁଖର ବିଶ୍ୟ ଆରୁ କି
ହୋଇ ପାରେ । ଦାସୁକରେ ଏହି ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ-
ନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଂସାର ଅନନ୍ଦର ମୋହାର
ଚମକି ପିତାଙ୍କର ଅପାର ଦୟା ରୁ ସବହା ପୃଷ୍ଠାର
ରେ ଶାନ୍ତି ବିବଳ କରୁ ଏହାର ପ୍ରଥମ
ବୁଅର ସବ ପର ଏତେ ପାର୍ଶ୍ଵର କାହାର
ଅହଂକାର କର କ୍ଷୟକାରୀ ସୁବ ଗର ଗରାନ୍ତିରେ
ପ୍ରାୟ ସଠି କ ଥିଲା ଏଥୁ ଶାନ୍ତି ଏହାକୁ ମୋହିଏ
ମଦାୟୁକ୍ତ ବୋଲିବା ଅଥଙ୍କର କୁହେ । ପ୍ରାୟ
ମହାବଳ ସଙ୍ଗେ କୁହ କଲର ଏ ପ୍ରତାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମୋହିଏ ଅର୍ଥାତ୍ କଥାର ବୋଲିବାକ ହେଲା

ମେଘଦୂତର ପାଠୀ ୧୩୯

କରିବାକାମାନ୍ତରର ଅଳ୍ପ ବସନ୍ତ କରି ଧର

ପୋତବାର ଅଚମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦୂରଦିକରେ
ଯେତେ ଦସ୍ତି ହୋଇଥିଲ ବାହା ଗତ ସପ୍ତା-
ବରେ ପାଠମାନଙ୍କୁ ଟଣାଇଥିବୁ । ସେହି
ଧୋମନାଳିତାରୁ ଗତ ରୂପବାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେହି
କଟିଏହାଏ ଯେତେ ଅପିଲ ଫିଲ୍ଡି ହୋଇଥାଏ
ସର୍ବେ ଧୀର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥା ହିବସ ବାହାର, ରହ ବା
ତରମେନ ହୋଇଥିଲ ତହିଁର ବିପ୍ରାବତ ବିଦରଖ
ଜୀବେ ପକାଶ କଲ ସଥା—

୧୯୬୫ ମର ଛର୍ତ୍ତାରେ କଟିଲା

ପରେଇବ ନାମ	ବାହାଲ	ଚିତ୍ରନେତ୍ର	ଭଦ୍ର
ଶରୀର କିଷେ	୨୯	୧୩୨	୪୯
ପରିଣାମ କିତମ	୨୨	୫୭	୨୯
	—	—	—
ମୋ	୫୫	୨୭୪	୧୧୦

ନାଟ୍: * ୫୭ ମୁଦ୍ରଣ କୁଆର୍ଡ ବିମେଲୀ

ଦର	୧୨	୮୦	୧୬
ପାଇଁଲି	୨୩	୮୭	୫୮
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
୧୦	୪୯	୧୬୭	୫୪
୨୨	୮୫	୧୫୦	୨୭
୨୨	୮୮	୧୬୪	୫୮

୨୦ ୭୭ ୫୯୮ ୧୯୯
ଅତେବ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଏମ ଲିଖିଥିଲା
କହିଛିବାର କି ୫୦ କ ନ କିମ୍ବା ମର
କମ୍ପିଗ୍ରାମ ନ କିମ୍ବା ମର ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗକିହା
କିମ୍ବା ମର ଥାଏ ନ କିମ୍ବା ମର ମଧ୍ୟ
ଦେବଳ ଓ ଧାର ମର ଅର୍ଥାତ୍ ଶବକ
କିମ୍ବା ମରରେ ଅବେଷକଙ୍କ ବନ୍ଦାଦ୍ୱୟ କୁଣ୍ଡ
କହିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଅବେଷକ ମହାଶୟ କାହା
କହିବ ଧାରୀ କରିବାକୁ ଥାର ଶବ୍ଦରେ ଦେବ
କିମ୍ବା ମରରେ ତାକା କରିବାକୁ ସର୍ବଜ୍ଞ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅନବିଷ୍ଟ କିମ୍ବା ମରର ବନ୍ଦାଦ୍ୱୟ
ମାତ୍ରକ ପ୍ରକାଶର କରିଥାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ
କହିଛିବ କରୁଥରେ ବନ୍ଦାଦ୍ୱୟ ପ୍ରକରେବ ଦେବ
ଶାକ ଥାହିଁ । ବାରାର ପ୍ରବେଦକ କମରୀର ବନ୍ଦ
ରେ ପଳ ଦେଖାବ କରି କଣ୍ଠାଯାଏ ଯେ
ଲିଖିବ କମରୀର ବନ୍ଦକର ୫୦, ସ୍ଵର୍ଗ କମରୀର
ପଢ଼ିବର ୧୫ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ କମରୀରେ ଶବଦର
ବନ୍ଦକ ହୋଇଥାଇଲା । ଏଥାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
କିମ୍ବା ସର୍ବଜ୍ଞ କେଅରମାନ ମହାଶୟ
ରେ କହିବ କହାଇବାକୁ ଅବ୍ୟବ୍ୟବମୂଳ କିମ୍ବା
ଏବଂ ସବଳ ଅଥବାରକରେ ଉତ୍ସବ ଦେବ
ବନ୍ଦର କରିଥିବା ସୁଲେ ଶବଦର ୧୫ କୁ ଅ
ବାକାଳ କରିବାର ବାଟ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଭାବୁ ଦେଖିଲା ବାହୁଦାର
କାହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପନ୍ତି ଶଳକଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ଏହି
ହେ ଦିନୋବେଳୀ ରହିଛି କରୁଗାଇବା କରି
ତାହା ସରି ଯେ ଦେଲୁକିଥିଥାଲୁ କମଳକରମାକି

ଅନୁଭେଦ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ତାହା ନୌରମ୍ପତେ
ଅନ୍ୟାୟ ଲୁବେ । ଅମ୍ବାମାକେଇ ଦୃଢ଼ିବାନ୍ଧ
ସେ ଦର୍ଶିଯାଇ ଦିନପିଲ ଉତେସବେ କ
ବଳ ଭୟ ଭୂର୍ଜରେ ଦେଇବ କର ଆକ
ଶ୍ୟକ ପ୍ରଳେ ଲୋଚନର ଅମ୍ବା ଦେଖି ବନ୍ଧୁ
ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ଅନ୍ତର ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଗନ୍ଧି
ଅପେକ୍ଷିତ କରିବା ଏହାକୁ ଯବନ୍ଧୁକ ଦେଖାଇ
ଦେବେ ପ୍ରଳେ ସୁଦିଗ୍ଦର ବ୍ୟାଘାତ କରିଥିଲୁ
ଗତ ସ୍ପାତରେ ଅମ୍ବାମାକେ ଦୁଇରେ ଲେଖିଥିଲୁ
କି ଅପିଲ ପରସରକରିବାକୁ ମା ମାତ୍ର ସ ଅଥବ
ଏକର୍ଷ ଲାଗିବ । ଏଥିକୁ ଦଶକଳାର ଅପଳ
ନାହିଁ କି ୧୦ ନାରେ ୧,୫୦୦ ପରସର ହୋଇ
ଥିବା ପ୍ରଳେ ଅନ୍ତମାକୁ ହୁଅଇ ଯେ କର୍ତ୍ତିମାନେ
ଏହିପରି ପରିଶେଷ କଲେ ଆଉ ଭୁଲମ୍ବାସରେ
ବାର୍ଦ୍ଦି ମୋତ ହୋଇ ପାରିବ । ମାତ୍ର ଅବସରରେ
ବନ୍ଧୋଦସ୍ତ ଭବ ହୋଇ କମିଶନରମାନେ ସାକ
ବନ୍ଧକାବସ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ ଅନ୍ତର କରିଲ ଏହି
ଠିକ୍ ପ୍ରବାରେ ବାର୍ଦ୍ଦି ହୋଇ ପାରିବ । ବିଶ୍ୱ-
ମାନୀ ସବ୍ବା ତାହା କରିବ କ ଭାବିତ ନାହିଁ ?

ଶକ୍ତିର ବୁଦ୍ଧି

ବଜ୍ରପୁରେଶ୍ଵର ମାତ୍ରବଳ ଲୈପୁନକୁ ଜଳି
ହୀନ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ କି ସଜ୍ଜା ୩୫୯ ବାଲ
ମଦମାତ୍ର ତା ୨୩ ରଙ୍ଗ ଲିଖିତ ବିଜ୍ଞାପନରେ
ଓଡ଼ିଆ ଲାଲ ସମ୍ମଦ୍ଦିନ ନଳ ମୋମାଦିବାର
ମେହିଁ ମୂଳ୍ୟ କିରୁପଣ ପଢ଼ ପ୍ରକୃତର ହୋଇଥିଲା
ତହିଁର ପ୍ରଥମ ଧାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ନାମେ ସରକା-
ର୍ତ୍ତବ ଚଲିବେ । ଉଚ୍ଚ ଧାରରେ ଏକାଥବ ବର୍ଷ
ମୟୁଦର ତାଳ ପ୍ରସଲକୁ ପ୍ରକରଣ ତା ୨୭ ରଙ୍ଗ
କୁଳିତାରୁ ତା ୨୬ ରଙ୍ଗ ମାର୍ଜ ମଞ୍ଚରେ ଲଜ୍ଜା
ଯୋଗାଦିବାର ଜଳବଳ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ର ୫
ମାର୍ଜି ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏଣିକି ର ୨୪ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦୟାବାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଜପୁଣି ର ୧୦ ବିଭାଗବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ମତ ମନ୍ଦିରର
ତା ୨୮ ରଙ୍ଗର କରିବା କଲେପନେ ଉଚ୍ଚ
ମାର୍ଜ ତା ୨୦ ରଙ୍ଗ ଲିଖିତ ର ୬୦୮ ମେର ବିଜ୍ଞା-
ପଳକାସ୍ତ୍ର ସହସ୍ରାଧାରଙ୍ଗର ଜାଗିବା କାରଣ ପ୍ରକୃତି
ରତ ହୋଇଥିଲା । ସେଇଁ କାରିଜରେ ଏହି
ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରବଳ ଦେବ ସେହି ତାରର ତୁରାକୁ
ସେଇସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢ଼ ଦୟାପିବ ବେ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷରେ
ଭ୍ରମଜଳିତିର ର ୧୨ ଦଇରେ ଜଳବଳ ଆଗ୍ରହୀ
ଦେବ । କିମ୍ବାରଙ୍ଗରୁ କର ଦିଗାଦିବାରୁ ବନରୁ
ମେଘ ମନସ୍ତୁ କରିଥିଲୁ ତକଣାଧାରଙ୍ଗରେ
ପ୍ରକାଶ ଦେବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖି
ମାହୁଁ । ମାହୁ ଜଣାଥିଲୁ ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଲାଲ ସମ୍ମଦ୍ଦିନ
ଦଇ ଅୟକୁ କ୍ୟାପ ଲିପାହ ହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ
ଜଳ କର୍ଷ ପ୍ରାଣୀ ର ୧୦ ଦିଲ୍ଲାର ଦୁଇ ନିଅଧ୍ୟ ଘଟିଲା

ମାନ୍ୟାଦ୍ଵିକ ଶମ୍ଭାତ

ପଞ୍ଜାବ-ମେଲେଟ୍ ।

ମେଇବ୍ରି, ଡି, କଲ୍‌ପନା କାଳିକା ଦୟାରେ ଏହାକି ହେଲା
ହେଉଥିବା କବିତା କବିତା ହେଲା ।

ମାତ୍ରକବ ନିଃ ପେ, ୭, ଚକ୍ରାବ୍ଦୀର ବୋର୍ଡର୍ ମେସର
ପରିଷେ ଉପରେ ହେଲେ ।

ମାତ୍ରାକୁ ଆହୁ ହେ, ଶୀ, ପ୍ରେସ୍‌ର ଦୁଇକାଟିର
ଉପାଧି କିମ୍ବା ଏବଂରେ କରିବ ନ କରିବ ନିଯମ ହେବାର
ଦାରୁ ଶାଖରେ ମାତ୍ରାକୁ କିମ୍ବା ତାକାରାକରିବ ନାହାଯାଏ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ଦେଖିଲୁ, ଏହୁ, କେଉଁଠାରେ କହିଲୁମା କାହାରେତ୍ତିବେ
କେବୁଳମାର ଓଡ଼ିର ପଢ଼ି କାହାର ।

ତାକୁ ଶାବସନ୍ଧି ଦେଖି କହିଲୁ ଶାଲାର ପେନ୍‌ନ
ଦେଖାଇମାତ୍ର ପରିବେ ମୁଁକୁ ହେଲେ ।

ପାଞ୍ଚମିତି ପାଖରେ ଲାକୁରଣାଗାନ ଉଦ୍‌ଘାଟନ
ଅକ୍ଷର ଦୂଢ଼ ମେହିନ ହନ୍ତରେ ତାର ଲାକୁରଣାଗାନ ର୍ୟାନ
ତାର ଦେବକାଳୀନ ଜୟ ତାର ସହି ମୁଠା ତାର କର୍ମଦ
ତାର ପ୍ରେତ୍ୟ କାହାରେତିବେ ତାର ପ୍ରେତ୍ୟ କାହାରେତିବେ
ମହାଶୁଧ୍ୟାତି ପ୍ରେତ୍ୟ କର୍ମଦ

ଏ ହେଉଥି ହାତିରମନର କରାରିଦ୍ବୟରେ ପରିଷ୍ଠାପନ ହେଲା
ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋଣ ଏହି ମଧ୍ୟରେ କି ୧୯୫୫ ଏ ମଧ୍ୟ ଏହି
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦ ଗାନ୍ଧାରୀ ମିଶନରେଣ୍ଟ ଦେଇଛି ମଧ୍ୟ-
ଦେଶ ଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରିୟ ପଦ୍ଧତିରୁ ଉଚ୍ଚାଳ ଦେଇ ଦେଖାଇ
ଦେଇନା ପାଇବାର ପାଇଁ ।

ଅକ୍ଷୁମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେଖିଏ ଜ୍ଞାନ ହେ, ତ, ସ୍ଵର୍ଗ
ପାଇଁ ଯମକୁଙ୍କ ଏହି ଅନୁମତି ସମ୍ମରଣରେ ଅବସଥା
ଏ କରିବାର ଅପ୍ରକଳାପ ଦର୍ଶନରେ ଏହି ଅତି ଉତ୍ସବାର ହେ
— ୧୯୨୩ ୫ ୧୯୨୩ ପଦ୍ମବାଲିକ ପରିଷକ୍ତ ।

ପ୍ରତିକାଳର ମାନ୍ୟତାର ଦେଖିବାରେ
ଏହା ଜୋଡ଼ିଗାର ବିବରଣ୍ୟର ଉଚ୍ଚତାର ଜୀବନ
ପ୍ରାଚୀର ପାଇଁ ଶାଶ୍ଵତ ଦେଖା ଏଥରଙ୍ଗ ଜୀବନ ମନ୍ଦିର
ଏହାର ଦ୍ୱୟାରା କେତେ ଧର୍ମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସାମାଜିକରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିବାରର ମନ୍ଦିରର ପରିବାରର
ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି ।

ବୁଦ୍ଧିର ପୋକ ପଢ଼ି ଗଲ ଯେବୀରେତୁ ବନ୍ଦର,
କର ହସେଇ ମଧ୍ୟମାଳ ଉଠିବାରେ ବୋକୁର ବାଟ
ନେଥିବ ଆହୁ ଚାହ ନ ଏ କମ୍ବୁଜ କାହନ୍ତିର କାହାର
ପାଇବି ?

କରିବାରୁ ଏହିନାହିଁ କଣ କାହିଁ ପ୍ରେସରିରେ
ବେଳର ମୁଦ୍ରା ହୋଇଥାଏ । ଏ ମନ୍ଦିରରୁ ହାତରୀ ଯୋଗ
ଦେ କିମ୍ବାକୁ କାହାକୁ ବନ୍ଦିବାରେ ଏହି ଜାତ
ବାହାରେ କାହାରଙ୍କାରେ କାହିଁ ସହାରେ କାହିଁମେଲକ
ହେଉଛି । ଏହା ଏହିତ ବନ୍ଦିବାରେ । ବନ୍ଦିବାରେ
କାହାରୁ କାହାରୁକୁ ହେବାର କୁଠା କାହାରୁ ହେବାରୁ ।

କୌଣସି ଜୀବନରେ ତାହା ହେଉଥାଏ ନାହିଁ
ସେବେ ପୁମ୍ପେ ମନେ ଦରଖାଅ ଯେ କୁମୁଦ
ବେଳ ଅସାଧ, କୁମୁଦ ବିଦୟାର ଲବଧ ହୋଇ
କୁମୁଦ ଶତ ସାମଥାଅନ୍ତି, ସଦ ସାଲବୀ, ବଜ୍ର
ନିଳଗାଥ ଏଲ, ଧର୍ମଶାଳର ଗେରୁ ଉତ୍ସବରେ
ଶ୍ରୀଦିବ ପ୍ରତିକର ନିଧି ପ୍ରକାର ଯେତେବେ ଜୀବନ
କୁମୁଦ ଜାଗନ୍ତୁ ଦତ୍ତାତ୍ର କରଥାଏ, ତେବେ
ଥରେ ଏହି ଜୀବନକୁ ପଣ୍ଡା କରି ଦେଇ,
ପର୍ବତପାଳ ଦେଖି ଅର୍ଦ୍ଧର୍ଥାନ୍ତର ଦେବ
ସେଇହଙ୍ଗନ ହୋଇ ଯାଏରେ ବର୍ଦ୍ଧନରେ
କିମ୍ବକମ୍ବନ । ଯେତେବେଳୁ ଏବୁଏ ମନ୍ତ୍ରଧାର
ଅଥବ ସ୍ଵାୟମ୍ଭ ଦୟାପ୍ରଦ ନହୌଷଧ କରିପାରେ ଓ
ଦେଖନ୍ତୁ ତେବେ ଅନନ୍ଦମା ହୋଇ ନାହିଁ ।

କିଏ ନ ଜାଣେ ସଲବୀ, କରନ୍ତିରର
ଅଧିଳ, ପ୍ରତିକର ଜୀବନ ନିତ୍ୟରେ ହେବ
ନେପିରହେ ।

ଅଶ୍ରୁ ଉତ୍ସମ ଦେଖାଇ ପୁନର୍ବୟ ସମସ୍ତରେ
କୁଳ ଧରେବିଲେ ପ୍ରଦେଶକାରୀ ଧାଇବ କରେ
କେତେବେଳେ ବାବା ସମୟିକ ଏହା ବିଶେଷ
ବୋଲିଯାଏ ଅଠତ ସକଳ ସମସ୍ତରେ ଜିନ୍ଦ
ଧାରୁ ପଦ୍ମତ ଉତ୍ସମ ଦେହରେ ସମାଚ ସମ୍ମ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଗାହଁ । ବଜା ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗ ସଥିରେ
ବହିମତ ହୁଏ । କୌ

ପ୍ରାଚୀମାତ୍ରି

ଦାହାର ପଢୁଣ୍ଠ ବିପତ୍ତାର ଗୁଣକଟିଖ
ଅର୍ଥାତ୍ ଆବେଳାର ହେଁଥା ସ୍ଥାନୀ, ଚରେଁ ଦେଇ
ଆବେଳ ହୁଏ ଜାହା ଅକୁ କେବେଦେହେଁ
ଧେଇ ଆମେ ନାହିଁ । ସୁତବାଂ ବାଲୁ ରୁକ୍ଷ
ବିଶେଷରେ ସେବନର ପ୍ରଦୟୁମନ ହୁଏ ଜାହ
ବା କୌଣସି ଦିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାକୁ ହୁଏ ଗାହି କର ଶାର, ଶାର, ବର୍ଣ୍ଣ
ମହାଲ ପ୍ରତ୍ୱରେ କଳ ଥାକୁ ପ୍ରକୃତ ଧରିଷ୍ଠ
ଦେବତରେ ସମାଜ ଦ୍ୱାପାର, ସମାଜ ଦ୍ୱାପାର
ସମାଜ କୁଳ ପ୍ରକାଶ କରେ । ସେହି କହିଲୁ
ଅଛୟା, କରିବେଗ ଅନ୍ତରୀ ଓ ଅନ୍ତରୀରା
ମହାଦେଵମଙ୍ଗଳରେ ମହାତ ସମାଜ ଅଭିଭବ
କୁଞ୍ଜକ ଦେଇଥାକୁ । ପ୍ରକଳ୍ପ ସତ୍ୱ, କେବଳ
ବ୍ୟକ୍ତିବାହ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଏବୁପରିମ୍ବୁ ବାହୁନ,
ଏହି ଅଭାବର ଅଧିକ ପ୍ରସଂଗେ ପ୍ରସଂଗେ ଲୋକ

କେବେଳଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରେସ୍ ତବ୍ଦିଶବ୍ଦର
ତ ୧୦ ମ୍ବେ ବ୍ୟାପି ଗବେଶନ ଓ ଅସଂଖ୍ୟାନକାରୀ
ଫଳରେ ଧାରଣ, ଉଚ୍ଚତା ଓ ପ୍ରେସ୍ ପଦାର୍ଥର
ଶୈତଳାଧିକାର ସହିତରେ ସାମୁଦ୍ରାତ ଲାଗୁ
କୌଣସି ଶ୍ରୀପାଣି ଜାନୁବର ପ୍ରେସ୍ ପର

ଯୋଗରେ ସଂସ୍କାରିକ ପ୍ରକଳନରେ ଏହି
ମହୋତ୍ସବ ଅବସର ।

ଅଥବ ସେବନରେ ବିଶ୍ୱାସ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣକ
ସ୍ମରି କୁଳେ ଦିନ୍ତ ଗୁଣର କୁଳନାରେ ଏହା
ମାତ୍ରା ଉଚ୍ଛବ ଏହା ମୋଦର ଅଧେନ୍ଦ୍ର
କୁଳବାନ ଅଛି ।

କୁମାରିଙ୍କ ଏକ ଉନ୍ନତିକାର ଗେଣ
ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧି ଫଳପୂର୍ବ ଅର୍ଥିରେ :—

ଶୁଣ, ରହ, ଓ ହୃଦୟରେ ଲାପନ, ସମକ୍ଷାପତ୍ର
ପିତା—

୯ । ଶୁଦ୍ଧ ତରକାରୀ, ଧାଳୁ ତୌଳିଲ୍ୟ
ସୁନ୍ଦର ହାତି, ଦ୍ୱା ମହିଳାରେ ଅକ୍ଷମ, ସାମାଜିକ
ଜୀବିତକାରେ ରେଣ୍ଡର୍‌ରେ, ମେଳି, ପିଲେବି,
ଶୁଦ୍ଧମେହ, ମୃଦୁକୁଳ, କହୁନ୍ତି, ଉତ୍ତମ୍‌ଭୂତ ଅଳ୍ପ
ବା ଅଖର ପ୍ରମାଦ, ଚାପା, ଦୁଃ ପତକ,
ପ୍ରମାଦର ଛାଲ, ଦୁଃଖର ଶୁଦ୍ଧରକ, ଦୁଃ
କଳିବେ ଗର, ସୁନ୍ଦରାକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରମେହ ଓ ଶୁଦ୍ଧ
ଅଧ୍ୟ ଜନକ ମୁଗ୍ଧବ୍ୟଥା, ବାଜ ଦୋଢ଼ ଓ କରୁ
କଲା, ସୁରକ୍ଷା ଅଳ୍ପିଲ ମୁଳତା, କୁରବୁଦ୍ଧ, କାତ
ଖୋଜ ଦୋଳା ହଙ୍ଗା, ଦେଖିବ ଅକାଳପଦ୍ମତା,
ଦୁଃଖ ବାଲ ଛାପୁତିବା, ଅକାଳବାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ
ହୁବଳ, ପରଶରମାର ଅକ୍ଷମ, ପଲାଣୀ, ତୋଳୁ
ବରକା ପ୍ରଭୁବ ଯଦୁଷ୍ଠିତ ବିଦ୍ୟ ପତାର
ଶୁନ୍ଦରୀତା ଓ ବହାତ କଷ୍ଟକର ଉପର୍ଗନ୍ଧ
ଅବେଳ୍ୟ ଦରିବାଲୁ ଅବ୍ୟର୍ତ୍ତ ।

ଶୀ ଯାଏ ଓ କରିଗଲ କଷାକୁତା ବା କଷାକୁ
ଜିନମାଦ ବ୍ୟକ୍ତିରଙେ ଥିଲା ମାଲେରାଥର
ବି ସ୍ଵରୂପ ଘରରେ ସ୍ଵର୍ଗପୁ ଦେବା ତାର-
କୁ କରୁବ ଦୂଷତ ଗରମୀ ଥା, ଧାରର ଥା,
ମାତ ଓ ମୁଖରେ ବି ମୁଣ୍ଡରେ ଥା, ମୁଣ୍ଡର
ବାଲପୁତ୍ରର କାତ ଗୋଡ଼ ଓ ଥିଲାରେ
ଦେବକା, ଦୂଳକ ପୁଷ୍ପରକ ମେହ ବିଶିଷ୍ଟ କାନ,
ଗରମୀ କାନ, ଗରଦାତ, ଅସାର ଗରି ଓ ସରସ୍ଵ-
ତର ଦେବକା ଫୌଲ, ପଞ୍ଚର ଜଳପତିବା,
ଦେବରେ ତଥା ତାର, କାତ ଓ ଗୋଡ଼ର
କଳାରେ ଶୁକେଟ ମାତ ବା କଳାଦେବା,
ମମା ପମଜା ପଠିବା ପୁରଃ କାଗୀ ପତିବା,
ଦେବରେ ବିଥ କା ଦୂର ବାହାରବା ଅଥର
ପିତାମା ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଦୂରକ ପତିବା କରୁ ସମକୀଳ
ପାଲେଦୁ ଗାଢା, ଉପର୍ବାକ ଅଦ୍ୟବେଗ୍ୟ ପନ୍ଥରେ
ଯମୋର ।

*। ଶ୍ରୀକାଳ, ବିମନାର୍ଥ, ଲିଆର ପ୍ରାଚୀରେ
ହୁ, ବତ୍ରମନ, ଏକପାକରେ କରୁତରିବା
ହୁ, ମୁଖ୍ୟ ଓ ପାପତାକୁ ସନ୍ଧାନ,
ତରେ ଦେବତା, କଷ ଜନେବାର, ସରଜନ,
ଦତ୍ତନାଥ ପ୍ରମାଣ, ଅହାରରେ ଶକ୍ତି, ଓ

ବିଶ୍ୱାସ, ଶତ ନିଜବୀ, ଓ ହୃଦୟକଣ୍ଠ, ସହଜ ଉପରେ
ସାମାଜିକ ଅଗ୍ରାହୀରେ ସର୍ବ ଓ ବାପର ଭାଷାରେ,
ପ୍ରସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରଖଣାକୁର ଅଭିନବ; ଏହାର
ହୃଦୟରେ ବା ପୂର୍ବ ବନ୍ଦକୌତୁଳ୍ୟ ମାବିଲୟ ପୀଡ଼ାଇ
ଅବିଜ୍ଞାପୁ।

ଉପବେଶ୍ଟ ପୀତା ସମସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଏହି
ତିଥି ପୌର୍ଣ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି, ଏଥିରେ ସେହି କେ-
ଚାହିଁ ବେଳେର ଦେବତା ପଥାର୍ଥ ଅଛି, ତାହା
ଅଳ୍ପ ବୋଲିଏ ତୀରସ୍ଵରର କାହିଁ । ଏବଂ ସେହି
ବନେଷଣା ବିଷ୍ଣୁ ଦୂର୍ଗାଙ୍କ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମୟ ଏହାର
ଏହୁସି କୁଳକାୟକ ଦେବାଳ କ୍ଷାଳର ଅରଳ
ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ମେହି ପତଳ ପେରରେ କମା
କନ୍ଦାର ବୋଲିଏ ଉପର୍ବର୍ଗରେ ଆକାଶ, ହୋଇ
ଆଥ ଘେବେ ଏହି ମଦୌଷିଷ, ସେବକ କର
ଜୀବକ ଜୀବା କର, ସନ୍ତେ, ପୁଲବରେ,
ସବିଦ୍ୱାରେ ମୁଣ୍ଡି ଅପେକ୍ଷା ଲାଭ କର ଯାର୍ଦ୍ଦ-
ଜୀବନ ପାଦନ । ଶଶାଳ ହୃଦୟପ୍ରତ୍ଯେ, ନଳକ୍ଷେତ୍ର
ହାତ୍ରୁପରିଷ୍ଠ ଦେବ । ହୁଥି ବୁଦ୍ଧ ଦେବ,
ବୋଲୁ ପରିଷାର ଦେବ ।

ଶ୍ରୀରାମାଟିକ— ପଥର ସହିତ ଗୁଡ଼ିକ ଅଂଶ
ଓ ଅଲ୍ଲକ ଶୀଘ୍ର ଧୂରଣ ଦୟାବାକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ
ର ବାହା ଅନ୍ତର୍ମଳେ କଷିକାକୁ ବାଲକ, ବାଲକ,
ଯୁବକ, ସ୍ତରକ, ବୃଦ୍ଧ, ଶ୍ଵାମୀ ଓ ସୁରୂପ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପରିବର୍କ ସମାଜ ଦୟାପୋଳାଣି । ମାଆରାଶଙ୍କା ହେ
ସବୁଙ୍କ ପୀତ୍ତାରେ ସାକଷା, ଉତ୍ତରିତ୍ତରେ ଅବାଳ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସବ ବାରମାର ଦ୍ୟୁମହାଭର ପ୍ରୟୋତ୍ତକ
କୃତ୍ତବ୍ୟ, ସେହି ସକଳ ପୀତ୍ତାରେ ଶାରମାଟିକ
ଥରେ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁର କେବେ
ସମ୍ମଳେ ଧ୍ୟାନ କରାଇଅଛି । ସବୁଙ୍କ ଏହା ସେ
ପ୍ରତିକର ସବୁଦ୍ଧିମାତ୍ର ଉତ୍ସବ ଅପେକ୍ଷା ସବୁଶ୍ରେଷ୍ଠ,
ପ୍ରେସ୍ରୁତେ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ସନ୍ଦେଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କାହାରେ ।

ମୁଦ୍ରା; ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ସେବନୋମଗୋଟିଏ ପ୍ରତି
ଶହେ ରେ ୧୯୫ ଏକ ରକା । ଉଲଜ ରେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଓ ୩୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଏବଂ ଦିନରେ ଟ ୦୨୫
ରକା ଦିନରେ ଟ ୦ ୫୮ ଟଙ୍କା ଶିଥରେ ଟ ୧୦
ଟଙ୍କା ରକା ରେ ୨୫

ଶ୍ରୀମତୀ ପାଦମାତ୍ର ପାଦମାତ୍ର ଏକମାତ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରା ।

ମାତ୍ରକର
ଶୁଣିମାତ୍ର କୁଳୋ
କିନ୍ତୁ କର କାହିଁବା
ଦେବାଜ କୁଳୋ
ବଲିକରୀ

ପ୍ରକାଶକ

କବିମଳ ଏ ଦେବାଲଗାଥ ବିଶାରଦଙ୍କର
ଅସୁଖେଦୋକ୍ତ ଚିହ୍ନାଳୟ ।
୯୩ । ୨୦ ଦରକୋଷତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ, ସମ୍ପଦ,
କଲିକତା ।

ଏହି ସ୍ଥାନରେ ସମୁଦ୍ରାୟ ଘେରଇ ଜିଲ୍ଲା
ବୈଳ, କୃତ, ମୂରଳାଙ୍ଗୁ କା ପ୍ରେସ୍, ଏବଂ ସମ୍ପଦ,
ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରବଳାକାର ଲୋକର ଧାରୁ ଦୁର୍ବଧାକ (ଦୟା)
ମିଳେ ବିଶେଷପ୍ରକାର ରେବିମାନଙ୍କ ପୀଡ଼ାର ଅନ୍ଧାର
କଣ୍ଠାର ଲୋକଙ୍କେ ନାୟକରୀ ଲେଖି ପଠାଯାଏ।

ପୋର୍ଟିକୁଲା ପତ୍ରିକା ।

(ଅର୍ଥାତ୍ କହିବାର ଯୋଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ) —
ଏହି ଯୋଗପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଶ୍ରମଦାୟ ମାନ୍ୟ
ବେଦକ ରାଜ୍ୟ ପରିଯାଳ କୋଳ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ସୌଭାଗ୍ୟ ଅବେଳା କୁଏ । କବିତା ଏବଂ ତାଙ୍କର
ମାତ୍ରାକୁ ବୃଦ୍ଧକସ୍ତ୍ର ବେଗବନ୍ଦିତ ଅବେଳା କବିତା
ଦିଶ୍ୟରେ ଏପରି ମନୋକଷ୍ମ ଆଚି ପାଇଁ
ପଢ଼ିବ ବୋଷରେ ଯେତେମାନଙ୍କର ତୋଣ୍ଡ
ଅଭିଭାବ କୁଏ ନାହିଁ, ଅଭାବର ପାଇଁ ଅନୁ-
ପଦେଶୀର (ଅଭାବକୁଣ୍ଡ) ଛାଠେ, ନାୟୁବକି
ହୋଇ ଘେର ପଲେ ଏବଂ ତଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀଖେ କୁଏ
ନାହିଁ ସେବାକଳ୍ପ ପରରେ ଏହି ଜୀବନ ଅବ୍ୟାୟ
ଏବଂ ଦୂରନ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଦେଶ, କରନ୍ତର, ଉତ୍ସବମୟ,
ଅନୁଭୂତି, ଶୋଯ, ସକଳପ୍ରକାର କୁଳ, ଶତ୍ରୁ
ଦେବ, ଗାସତୋଷ, ପଞ୍ଚରରେ କବିତାର ବିଭା
ବିଧୁ, ସ୍ଵପ୍ନଦୀର୍ଷ, ଆତ୍ମର ଭଗତିବା, ପଲ୍ଲୁବୀ
ବାଳ, ଦ୍ୱାମୁନ୍ଦି, ମେହରେମ, ମସ୍ତକପୂର୍ଣ୍ଣ,
ଦିନୁ କିନ୍ତୁ ଦୂରପାବ ଓ କାଳୀଆ ନିଃଶେଷ
ଅବେଳା କୁଏ । ଆତମେଦିନ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ,
ବିଷ୍ୟପଦାତିର କୁଳା, ସକଳପ୍ରକାର କାଷବେମର
ମହୋତ୍ସବ । ଶୁଣେବମାନଙ୍କର ବଜ୍ରାଦାୟ,
ବାଧକବେଦିକା, ମୁକୁ, ଶୈଳ ଓ ଉତ୍କଷ୍ଟଦର
ଏବଂ ମୂର୍ଚ୍ଛାକ ଅଧିଧରୀତାର ଶାକ ଶାକ୍ତ କୁଏ
ଏବଂ ଶର୍ଵଦର ଲବଣ୍ୟ ରୂପ ହୋଇଥାଏ ।
ଦେବକୁ ସେବନ୍ତିତ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଶୀନା
ଏହି ଉତ୍ସବର ପ୍ରଥାକ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୦୦ କଟିବାହୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଶିଥର ମୂଲ୍ୟ ଏବଚକା
ପଞ୍ଚଶିଶ ଅରତ ଏତଙ୍କଣା ଏବଂ ଭାବମାତ୍ରଳ ଗୁରୁ
ଅଖା । ଉତ୍ତମ ଦେବତାଙ୍କ ସବୁ ଶୀଘ୍ର ପଠାଯାଏ

ବିଜ୍ଞାନ ।

କାମରହୁ ଗାତା ଯେ କର
ମସ୍ତକରବଣ ସ୍ଵଦ
କହ ଅଶ୍ରୁତନ କା ମାତ୍ରମେ
ତୁଳନିଥାର କ ୦ ୫୭
କଟ୍ଟ-ପଞ୍ଜୀତ
କୃପନେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ କରନ ପ୍ରସଂଗକାଳି
ପ୍ରସତାଳପୁରେ ମେଘବ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଅସୁର୍ଯ୍ୟ ବୁଣକିଣ୍ଡା ! ପ୍ରତିଷ୍ଠ ଫଳପ୍ରଦ !!
କୀର୍ତ୍ତନ ମେଲ୍ଲର ସାହେବଙ୍କ ଅବ୍ୟକ-ସେହି

“ରାଜେବନ୍ଦ୍ର ସାହୀ

କେତେ ଲବହୁମେଲାର ଅଳକ ଥିଲୁବେ
କେତେ ଶୁଦ୍ଧ ଲୁଚ ।
କହୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ! କରେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ! ! !
ଆହ ଓ ଅଛନ୍ତି ।

ଅର୍ଥ କାହାରକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସୂର୍ଯ୍ୟଦିଶରେ ଦେଖି
ନା ହଲାଗ ସାଇଦୀ ପ୍ରକଳ୍ପ କେବିଏ ପ୍ରକାର
ଜୀବଧ ସେବନ କରିବାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ଅହ
କାହାରକୁ ସେଇ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବିଏ କରିବାକୁ
ଦେବ କାହିଁ । ସେବେ—

ଭଲେବଟୋ ସ୍ଥାନୀୟ :—ନିଜ ସୁଗରେ
ବିଦ୍ୟା କରନ୍ତିର ସମ୍ବୋଧ ପ୍ରାଚ ଅଧିକାର
କରିଥିଲା ।

ଭଲେକୁଣ୍ଡୋ ସାଲବା :— ପ୍ରତିଥବ ଦେବୁଥ
କଳାର, ଦଶ ଅନ୍ଧୟ ଦେବୀରୁ ଦେବାଚକ୍ଷୁ ଦେବା ଦିଦେ
ଦର୍ଶନ ଦେଖିପର ଗମି, ଅହାଚିତ ସୁଜ୍ଞବାଜୁପରି
ଜୀବ କରୁଥିଲା

ଭଲେହଟ୍ରୋବାଲ୍ସା :— ନମୋଳାଫିଲ ଭଲ୍ୟ-
ପୂରେ, ଦେଖାଇବ ପ୍ରକରଣରେ ଟୈଟୁଲକ,
ଶୁଣି ଅମୋଳିନ ପ୍ରତ୍ଯେକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର
ପରିପାଳନ କରିବାକୁ ପରିପାଳନ କରିବାକୁ

ଦିନ ଉପରେ ବହୁତ ଦେଉରେ ସବୁ କହୁଥି
ଯୁଧାରକ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଚାହାର ଅଗେରା
କାହାରା ଶକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ସଜ୍ଜେ ରେଖିଲ ପ୍ରବୃତ୍ତି
କାହା କୁଣ୍ଡି ଦମକ କରିବାର ଏହି ଶାର ମାତ୍ର
ଦେବକ ମାତ୍ରେ ଲେଖୋପରିମ ସୁଳଭତା ଅନୁଭବ
କରସାଧ୍ୟ, ସୁର ଶାର ସପ୍ତାବ୍ଦ ମର୍ତ୍ତରେ କେବଳ
ମୁଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଷ୍ଟାରକ ଦୟା ନବ ସାହ୍ୟ, ନବ
ଭ୍ୟାବ ଓ ନବ ଭଲେବର ପ୍ରାପ କରିବିବ୍ୟ
ଗୌଦୀନ ଦାଳୋପିତ ବଳ ସର୍ବ, ସର୍ବ
ଦେଶ ଧରି ।

ବେଳଟୋ ସାଇଧା — ବ୍ୟକ୍ତିବ ବିଷ୍ଣୁ
ମେଳକ ଗର୍ଜନ୍ତରେ ପ୍ରତିକ୍ଷା ଓ ଦୀର୍ଘଚିତ
ଅନ୍ତବାଦ ସହେଲୀ ଓ ବିନ୍ଦେଖୁ ସତର
ର ସାଇଧା, ସକଳ ପ୍ରକାର ଜୀବତିତ୍ଥ ଦୂରମୁ
ପ୍ରାୟୀ ଗୁରୁତଶ୍ଶୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମେଳକ ତାଙ୍କ
ବିନ୍ଦୁ—

କଲେବ୍ରତୋ ସାଲମା ।— ଦେବୁ-ଚିକ ଶକ୍ତି
ପ୍ରଭାଦ୍ଵୀ ସେଇ ସଙ୍ଗେ ଆବେଶ୍ୟ ତୁଳିବ
କହାଏ ପୁଣ୍ୟକମଙ୍କ ଦରେ ନାହିଁ । କହୁ ପଥିଷ୍ଠା
ଓ ବୁଝୋ ଦର୍ଶନ ପଳେ ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦୋଷ-
ଅଛି । ସରି ଏହି ସ୍ଥାଯୀ ଅବେଶ କାରିବା ହୁଏ
ଥିବାରୁହି ଏହି ଅବେଶ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
ଜୀବିଧାକିରି ବଜ୍ରରେ ଏପରି ତୁଳ ପ୍ରାଣ
ଅୟକାର କବିତାର ଯେଉଁଠାକୁ ଥିଲେ ଜୀବି
ପ୍ରେରଣ ଦେଇଥିଲି ଯେତେ ଅଭିଭାବିମାନ
“ କଲେବ୍ରତୋ ସାଲମା ” ଯନ୍ତ୍ରାଙ୍ଗ ଦୋଷ
କାରିବାର ତଳକ ଜୀବି ମଠାରବାକୁ ପଥି
ଲେଖାଯାଇଲା । କହି ହାସିଥାଇବେ ଉପ-
ସ୍ତର୍ତ୍ତ ଦେଖିବୁ ଏହି ସାଲମା ବିଦିଶୀ କବ
ଶଳୀଥାରୁ । ଅପିପ୍ରେସି, ଉତ୍ତରିଷ୍ଠ, ଅମେରିକ,
ଆପି କି ବହୁଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମେଧକ ପ୍ରବେଶ
କରିବାର କବୁଳ୍ୟାରୁ । ବରଚର କୁର୍ରାଜନାମୀ
କୁଣ୍ଡଳଠାକୁ କୁଳିତଥାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦେ
ପନ୍ଥାନ ଅଚଳର ସହି ପ୍ରତିକ କରୁଥାଇଲା ।
କଲେବ୍ରତୋ ସାଲମା ସତ୍ୟ । ଯେପରି କୁଣ୍ଡଳ
କଳ୍ପନାକୁ ଶୁଦ୍ଧତାରେ— ପୁରୁଷଦୂର୍ଭବେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଦୋଷଥାଳା ॥ । ପାତ୍ରବକ ଏପରି
ସମ୍ପଦର ଏବୁସି ଅଲୋକକାରିତା ଏବୁଧ
ଅଭୋକିତା ଜୀବି ଏକାଥାରେ ଏତେ ଅଭି
ଭାବମାର ମନ୍ଦପରେ ସଞ୍ଚି ଦୋର ନାହିଁ ।

ଭାବେଦୁଷ୍ଟୋ ସାହସା ।— ତୁମିତରକୁ ଶୋଧନ
ଚରଣକୁ, ନୂତନ ଜାଗରଣକୁ ସୁଖ କରିବାକୁ
ବାଚ, ପଥିଗାଇ, କହିଯାଏ, ଅନ୍ତରୀଳ ଧରିବ
କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଫୋଲ ପାଲି ଉଠିବା, ବୁଝିଥିଲ, କୁଳ
କରିବ ଓ ସାବଧ ଦା, ଲାକ ଓ କାହିଁର ଏ
ଦେହରେ ବା ହସ୍ତ ଓ ପଦ ବଳରେ ପାର
ଗଲିବି—ସାବା ବା କଳା ପର, ଧରିଲ ଦୁଷ୍ଟ
ସେବର ପ୍ରାଚୀମୂର୍ତ୍ତ୍ତା ରବାଦ ରକ୍ଷଣକୀୟ
ସଂପ୍ରଦାାର ପୀତ୍ରା ଓ ଜ୍ଞାନର ଏକ ଉତ୍ତର
ଜାଗରୁତିକୁ ଲାଭକାର ସୁଖ ପାଇବ ଓ ଜଳନ୍ତି
ବିଷର କରି ନାହିଁ କରିବାକୁ ଏହାପରି ପରି
ଆମେମାନର ଉତ୍ତର ଦେଖିଯ ନାହିଁ ।

ଭାବରେ କ୍ଷେତ୍ରୋ ସାମର୍ଥ୍ୟ ।—ବିଜଳ ଶୁଦ୍ଧ ବା
ବିଦ୍ୱାନୀରୁ ଶୁଦ୍ଧଗର୍ଭୀ ପ୍ରେସ୍‌ପ୍ଲଟ୍ କରିବାକୁ
ଦ୍ରାଘପ୍ରାପ୍ତ ଶାଖରୁ ପରିମାଣ ଦେବ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାକୁ—
ସ୍ଵା ସବିବାରଙ୍ଗେ କ୍ଷମତା ଜୟାଇବାକୁ,— ବନ୍ଦ
ସାବଧାନ ଶୁଦ୍ଧବିଧ୍ୟ— ଅର୍ଥାତ୍—ମେହି, ପ୍ରେମନ୍ଦିର
ଶୁଦ୍ଧମେହି, ଆଜୁ ଫୋଟୋଫଲ୍‌, ଚତୁରମ୍ବନ୍, ବାରମ୍ବନ୍
ଅଞ୍ଚଳ ବା ଅଜୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେବା, ଯେବକାହିଁ
ପ୍ରମାଣ କଲିବା, କୁଣ୍ଡାରେ ଦାଖ ପଢ଼ିବା, ଏବେ
କାଳରୁ ଶୁକ ବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପଢ଼ିବା, ସ୍ଵାମୀ

